

Udskriftsdato: 29. december 2025

2016/1 LSF 192 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere)

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: Justitsmin., j.nr. 2016-731-0069

Forslag

til

Lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love

(Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere)

§ 1

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1257 af 13. oktober 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 1721 af 27. december 2016, lov nr. 1725 af 27. december 2016, § 4 i lov nr. 80 af 24. januar 2017 og § 1 i lov nr. 203 af 28. februar 2017, foretages følgende ændringer:

1. Overskriften til *kapitel 71* affattes således:

»Kapitel 71

Indgreb i meddelelshemmeligheden, observation, dataaflæsning, forstyrrelse eller afbrydelse af radio- eller telekommunikation og blokering af hjemmesider.«

2. Efter § 791 c indsættes i *kapitel 71*:

»§ 791 d. Der kan ske blokering af en hjemmeside, hvis der er grund til at antage, at der fra hjemmesiden begås en overtrædelse af straffelovens §§ 114-114 i, 119 eller 119 a.

Stk. 2. Afgørelse om blokering af en hjemmeside træffes af retten ved kendelse efter politiets begæring. I kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt. Kendelsen kan til enhver tid omgøres.

Stk. 3. Blokering må ikke foretages, såfremt indgrebet står i misforhold til sagens betydning og den ulempe, som indgrebet må antages at medføre.

Stk. 4. Det påhviler udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og administratorer af internetdomæner at bistå politiet ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2. Afviser udbyderen eller administratoren uden lovlig grund at bistå politiet, finder bestemmelsen i § 178 tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Fremsætter den, mod hvem indgrebet retter sig, anmodning herom, skal politiet snarest muligt forelægge sagen for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes.«

§ 2

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1239 af 13. oktober 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 34 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Er udbetaling af pension ophørt, jf. § 46 b, genoptages udbetalingen med virkning fra det tidspunkt, hvor personen har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.«

2. § 46 b ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 46 b. Udbetaling af pension ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Udbetaling af pension ophører efter stk. 1 med virkning fra politiets afgørelse. Fik personen inden pasinddragelsen sin pension udbetalt forud, udbetales pensionen indtil udgangen af den måned, hvor politiet traf afgørelsen.

Stk. 3. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af pensionen, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af pension var opfyldt i perioden.

§ 46 c. En pensionist har ikke ret til pension i en periode, hvor personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, personen ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af pension for de dage, hvor pensionisten er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.

§ 46 d. Politiet eller kriminalforsorgen skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen om unddragelsen, når myndigheden får formodning om, at en person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. § 46 a, stk. 1, eller straffuldbyrddelse, jf. § 46 a, stk. 2, samtidig modtager pension. For personer med bopæl i udlandet skal Udbetaling Danmark underrettes.

Stk. 2. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager pension. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.

Stk. 3. Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget pension.«

§ 3

I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1240 af 13. oktober 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 34 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Er udbetaling af pension ophørt, jf. § 45 b, genoptages udbetalingen med virkning fra det tidspunkt, hvor personen har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.«

2. § 45 b ophæves, og i stedet indsættes:

»**§ 45 b.** Udbetaling af pension ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Udbetaling af pension ophører efter stk. 1, med virkning fra politiets afgørelse. Fik personen inden pasinddragelsen sin pension udbetalt forud, udbetales pensionen indtil udgangen af den måned, hvor politiet traf afgørelsen.

Stk. 3. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af pensionen, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af pension var opfyldt i perioden.

§ 45 c. En pensionist har ikke ret til pension i en periode, hvor personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, personen ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af pension for de dage, hvor pensionisten er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.

§ 45 d. Politiet eller kriminalforsorgen skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen om unddragelsen, når myndigheden får formodning om, at en person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. § 45 a, stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. § 45 a, stk. 2, samtidig modtager pension. For personer med bopæl i udlandet skal Udbetaling Danmark underrettes.

Stk. 2. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager pension. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.

Stk. 3. Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen, når anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget pension.«

§ 4

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovebekendtgørelse nr. 128 af 31. januar 2017, som ændret ved § 2 i lov nr. 173 af 20. februar 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 62, stk. 1, nr. 4, ændres »beskæftigelsesindsats, og« til: »beskæftigelsesindsats,«.

2. I § 62, stk. 1, nr. 5, ændres »beskæftigelsesindsats.« til: »beskæftigelsesindsats, og«.

3. I § 62, stk. 1, indsættes som nr. 6:
»6) har bopæl og opholder sig i Danmark.«

4. I § 62 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Politiet skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for et medlem, som politiet har formodning om modtager dagpenge eller feriedagpenge, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Politiet skal endvidere underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves. Anklagemyndigheden skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at et medlem, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget dagpenge eller feriedagpenge.«

Stk. 4-7 bliver herefter stk. 5-8.

5. I § 62, stk. 6, der bliver stk. 7, ændres »stk. 4 og 5,« til: »stk. 4-6,«.

6. I § 74 n indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. Efterløn kan ikke udbetales, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af et medlems pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Efterløn kan udbetales på ny, når medlemmet har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Stk. 5. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af efterlønnen, der ikke er udbetalt, jf. stk. 4, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af efterløn var opfyldt i perioden.

Stk. 6. Et medlem har ikke ret til at få udbetalt efterløn for en periode, hvor medlemmet ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, medlemmet ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Arbejdsløshedskassen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af efterløn for den periode, hvor medlemmet er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.

Stk. 7. Politiet skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for et medlem, som befinder sig i udlandet og som politiet får formodning om samtidig modtager efterløn. Politiet skal endvidere underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves. Anklagemyndigheden skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at et medlem, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget efterløn.«

Stk. 4-12 bliver herefter stk. 8-16.

7. I § 75 h indsættes efter stk. 5 som nye stykker:

»Stk. 6. Uanset bestemmelserne i stk. 3 og 4 har et medlem ikke ret til feriedagpenge, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 7. Omgøres en afgørelse om inddragelse af medlemmets pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales de feriedagpenge, der er tilbagebetalt af medlemmet eller ikke er udbetalt, jf. stk. 6, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af feriedagpenge var opfyldt i perioden.

Stk. 8. Uanset bestemmelserne i stk. 3 og 4 har et medlem ikke ret til feriedagpenge for en periode, hvor medlemmet ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, medlemmet ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat efter paslovens § 2 b, stk. 1. Arbejdsløshedskassen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af feriedagpenge for den periode, hvor medlemmet er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 9.

§ 5

I barselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 571 af 29. april 2015, som ændret ved § 6 i lov nr. 624 af 8. juni 2016, § 2 i lov nr. 1413 af 30. november 2016 og § 1 i lov nr. 288 af 29. marts 2017, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 49 indsættes:

»§ 49 a. En person har ikke ret til barselsdagpenge i en periode, hvor personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, personen ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b.

Stk. 2. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af barselsdagpenge udbetalt til personen for den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af de i stk. 1 nævnte bestemmelser.«

2. Efter § 53 indsættes i *kapitel 12*:

»§ 53 a. Udbetaling af barselsdagpenge ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, udbetaler Udbetaling Danmark barselsdagpenge for den periode, hvor der ikke er udbetalt barselsdagpenge, mens personens pas var inddraget, jf. stk. 1, såfremt de øvrige betingelser for udbetaling af barselsdagpenge var opfyldt i perioden.

§ 53 b. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager barselsdagpenge. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark, hvis denne afgørelse senere omgøres eller ophæves.

Stk. 2. Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget barselsdagpenge.«

§ 6

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1032 af 23. juni 2016, som ændret ved § 5 i lov nr. 624 af 8. juni 2016 og § 3 i lov nr. 288 af 29. marts 2017, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 71 indsættes:

»§ 71 a. En person har ikke ret til sygedagpenge fra kommunen i en periode, hvor personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b.

Stk. 2. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af sygedagpenge udbetalt til personen for den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af de i stk. 1 nævnte bestemmelser.«

2. Efter § 76 indsættes i *kapitel 27*:

»§ 76 a. Udbetaling af sygedagpenge ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, udbetaler kommunen sygedagpenge i den periode, hvor der ikke er udbetalt, mens personens pas var inddraget, jf. stk. 1, såfremt de øvrige betingelser for udbetaling af sygedagpenge var opfyldt i perioden.

§ 76 b. Politiet skal underrette kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som politiet får formodning om samtidig modtager sygedagpenge. Politiet skal endvidere underrette kommunen, hvis denne afgørelse senere omgøres eller ophæves.

Stk. 2. Anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget sygedagpenge.«

§ 7

I lov om fleksydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 17. september 2015, som ændret ved § 7 i lov nr. 624 af 8. juni 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 22 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»*Stk. 3.* Fleksydelse kan ikke udbetales, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Udbetaling af fleksydelse genoptages med virkning fra det tidspunkt, hvor personen har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Stk. 4. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af fleksydelsen, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 3, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af fleksydelse var opfyldt i perioden.

Stk. 5. En person har ikke ret til at få udbetalt fleksydelse for en periode, hvor personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.

Stk. 6. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager fleksydelse. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves. Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget fleksydelse.«

Stk. 3-8 bliver herefter stk. 7-12.

§ 8

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 269 af 21. marts 2017, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 10 a indsættes i *kapitel 3*:

»**§ 10 b.** Retten til ydelser efter denne lov ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller

en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Retten til ydelser efter loven ophører på tidspunktet for politiets afgørelse.

Stk. 2. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af ydelsen, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, såfremt de øvrige betingelser for udbetaling af ydelsen var opfyldt i perioden.

Stk. 3. Er en ydelse efter denne lov ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for igen at kunne indgive ansøgning om hjælp, at personen har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

§ 10 c. En person har ikke ret til ydelser efter denne lov i en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i den periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1.

§ 10 d. Politiet skal underrette kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager ydelser efter denne lov. Kommunen skal træffe afgørelse om ophør af hjælp straks efter politiets underretning. Politiet skal endvidere underrette kommunen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.

Stk. 2. Anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget ydelser efter denne lov.

§ 10 e. Opholdskommunen kan forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 10 b og 10 c, når en person søger om integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren. Opholdskommunen skal uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.«

2. I § 91, stk. 1, nr. 3, udgår »eller«.

3. I § 91, stk. 1, nr. 4, ændres »lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.« til: »lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., eller«.

4. I § 91, stk. 1, indsættes som nr. 5:

»5) når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1.«

§ 9

I lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 174 af 24. februar 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 296 af 22. marts 2016, § 3 i lov nr. 628 af 8. juni 2016 og § 9 i lov nr. 665 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 5 indsættes før overskriften før § 6:

»§ 5 a. Ansøgeren har ikke ret til boligstøtte, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at ansøgeren i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed,

andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. En person medregnes ikke i husstanden, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Har ansøgeren ikke ret til boligstøtte efter stk. 1, bortfalder boligstøtten for hele husstanden, medmindre der er en anden ansøger i husstanden.

Stk. 3. Udbetaling Danmark skal ved afgørelse om bortfald af boligstøtte vejlede husstandens øvrige medlemmer om muligheden for at søge boligstøtte.

Stk. 4. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af boligstøtten, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for boligstøtte var opfyldt i perioden.

Stk. 5. Ved omgørelse efter stk. 4, skal den boligstøtte, der er betalt for meget til husstanden under ophøret tilbagebetales, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Stk. 6. Er udbetaling af boligstøtte bortfaldet eller er boligstøtten omberegnet, er det en betingelse for fornyet ret til eller omberegning af boligstøtten, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet. Har boligstøtten været bortfaldet, skal der ansøges om boligstøtte på ny.

Stk. 7. Ansøgeren har ikke ret til boligstøtte, og ansøgeren og personen medregnes ikke i husstanden i en periode, hvor ansøgeren eller personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af boligstøtte for de dage, ansøgeren eller personen er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.«

2. Efter § 52 indsættes i *kapitel 9*:

»Underretning om inddragelse af pas m.v.

§ 53. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager boligstøtte. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.

Stk. 2. Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget boligstøtte.«

§ 10

I lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 1095 af 7. oktober 2014, som ændret ved § 4 i lov nr. 574 af 10. juni 2014 og § 1 i lov nr. 999 af 30. august 2015, foretages følgende ændringer:

1. Efter kapitel 2 b indsættes:

»Kapitel 2 c

Ophør af ret til tilskud efter loven

§ 10 h. Udbetaling af tilskud efter §§ 2-4 og 10 a ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at det barn, som tilskuddet

tilkommer, i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Udbetaling af tilskud efter §§ 10 b-d ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at en forælder, som tilskuddet tilkommer, i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 3. Udbetalingen af tilskud ophører efter stk. 1 og 2 med virkning fra det kvartal, der følger efter det kvartal, hvor politiet traf afgørelse. Udbetales tilskuddet månedsvis, ophører udbetalingen ved udgangen af den måned, hvor personen har fået inddraget sit pas.

Stk. 4. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af tilskuddet, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1 eller 2, hvis tilskuddet ikke er udbetalt til en anden, jf. §§ 8 og 9, og de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Stk. 5. Er udbetalingen af børnetilskuddet ophørt efter stk. 1 eller 2, er det en betingelse for fornyet ret til udbetaling af børnetilskud, at den, som tilskuddet tilkommer, har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

§ 10 i. Der skal ske tilbagebetaling af børnetilskud efter §§ 2-4 og 10 a, som er udbetalt i perioder, hvor barnet ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1.

Stk. 2. Der skal ske tilbagebetaling af tilskud efter §§ 10 b-d, som er udbetalt i perioder, hvor forælderen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1.

Stk. 3. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af tilskud for den periode, barnet eller forælderen er dømt for overtrædelse af de i stk. 1 og 2 nævnte bestemmelser.

§ 10 j. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for et barn eller en forælder, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager tilskud efter §§ 2-4, eller 10 a-d. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.

Stk. 2. Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget tilskud efter §§ 2-4 eller 10 a-d.«

2. Efter § 12 indsættes:

»§ 12 a. Bidrag udbetales ikke forskudsvis til den person, der er berettiget til at kræve bidraget fastsat, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen deltager i aktiviteter i udlandet, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Udbetalingen ophører efter stk. 1 med virkning fra den bidragsperiode, som følger efter den periode, hvor personen har fået inddraget sit pas.

Stk. 3. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af bidraget, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetalingen var opfyldt i perioden.

Stk. 4. Har udbetaling af bidrag været ophørt efter stk. 1, genoptages udbetalingen med virkning fra det tidspunkt, hvor personen har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

§ 12 b. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en bidragsmodtager, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om får udbetalt børnebidrag forskudsvis. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.«

§ 11

I SU-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 39 af 15. januar 2014, som ændret ved § 1 i lov nr. 521 af 26. maj 2014, § 1 i lov nr. 633 af 12. maj 2015, § 42 i lov nr. 628 af 8. juni 2016, § 22 i lov nr. 1746 af 27. december 2016 og § 23 i lov nr. 285 af 29. marts 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1, nr. 4*, ændres »§ 2 c og« til: »§ 2 c,«.

2. I § 2, *stk. 1, nr. 5*, ændres »§ 2 d.« til: »§ 2 d, og«.

3. I § 2, *stk. 1*, indsættes som *nr. 6*:

»6) ikke har mistet retten til uddannelsesstøtte efter §§ 2 e og 2 f.«

4. Efter § 2 d indsættes i *kapitel 1*:

»§ 2 e. Retten til uddannelsesstøtte ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af en uddannelsessøgendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den uddannelsessøgende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Udbetaling af uddannelsesstøtte ophører fra den måned, der følger efter måneden, hvor den uddannelsessøgende har fået inddraget sit pas.

Stk. 2. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af uddannelsesstøtten, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, såfremt de øvrige støttebetingelser var opfyldt i perioden.

Stk. 3. Er uddannelsesstøtte ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for fornyet udbetaling af uddannelsesstøtte, at den uddannelsessøgende har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

§ 2 f. En uddannelsessøgende har ikke ret til uddannelsesstøtte i de måneder, hvor den pågældende er dømt for at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i de måneder, den uddannelsessøgende er dømt for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Styrelsen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af uddannelsesstøtte for den periode, den uddannelsessøgende er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.«

5. I § 24, *stk. 3, nr. 7*, udgår »eller«.

6. I § 24, *stk. 3, nr. 8*, ændres »§ 2 d, stk. 1 og 2.« til: »§ 2 d, stk. 1 og 2, eller«.

7. I § 24, *stk. 3*, indsættes som *nr. 9*:

»9) ikke kan få stipendium eller slutlån som følge af bestemmelserne i § 2 e, stk. 1, og § 2 f.«

8. I § 29, stk. 3, ændres »§§ 2-2 d,« til: »§§ 2-2 f,«.

9. I § 39 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. Politiet skal underrette styrelsen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager uddannelsesstøtte. Politiet skal endvidere underrette styrelsen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves. Anklagemyndigheden skal underrette styrelsen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget uddannelsesstøtte.«

Stk. 7-10 bliver herefter stk. 8-11.

§ 12

I lov om statens voksenuddannelsesstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 694 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 14 a indsættes:

»§ 14 b. Retten til SVU bortfalder for den resterende del af uddannelsesforløbet, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af en uddannelsessøgendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Bortfald af SVU sker med udgangen af den kalenderuge, hvor den uddannelsessøgende har fået inddraget sit pas.

Stk. 2. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, kan ansøgeren søge om at blive stillet som om, der ikke var sket bortfald af SVU, jf. stk. 1, såfremt betingelserne for tildeling i øvrigt var opfyldt i perioden.

Stk. 3. Er SVU ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for fornyet udbetaling af SVU, at den uddannelsessøgende har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

§ 14 c. En uddannelsessøgende har ikke ret til SVU i de uger, hvor den uddannelsessøgende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i de uger, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Styrelsen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af SVU for den periode, den uddannelsessøgende er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.«

2. I § 20 a indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Politiet skal underrette styrelsen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager SVU. Politiet skal endvidere underrette styrelsen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves. Anklagemyndigheden skal underrette styrelsen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget SVU.«

§ 13

I lov om en børne- og ungeydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 609 af 3. juni 2016, foretages følgende ændring:

1. Efter § 4 indsættes før overskriften før § 5:

»§ 4 a. Udbetaling af børne- og ungeydelse til ydelsesmodtageren ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af ydelsesmodtagerens pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at ydelsesmodtageren i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Udbetaling af børneydelse ophører fra det kvartal, der følger efter det kvartal, hvor ydelsesmodtageren har fået inddraget sit pas. Udbetaling af ungeydelse ophører fra den måned, der følger efter måneden, hvor ydelsesmodtageren har fået inddraget sit pas.

Stk. 2. Er udbetalingen ophørt efter stk. 1, udbetales børne- og ungeydelsen til den person, som barnet bor hos. Udbetaling Danmark kan bestemme, at børne- og ungeydelsen skal udbetales til barnet selv, hvis det skønnes bedst for barnet.

Stk. 3. Omgøres en afgørelse om inddragelse af ydelsesmodtagerens pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales børne- og ungeydelsen, der ikke er udbetalt til ydelsesmodtageren under ophøret, jf. stk. 1, ikke.

Stk. 4. Er udbetalingen ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for fornyet udbetaling af børne- og ungeydelse til ydelsesmodtageren, der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod som nævnt i stk. 1, at denne har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet. Udbetaling efter stk. 2 ophører, når ydelsesmodtageren, der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod som nævnt i stk. 1, opnår fornyet udbetaling efter 1. pkt.

§ 4 b. Udbetaling af børne- og ungeydelse ophører, hvis politiet træffer afgørelse om pasinddragelse mod barnet, som børne- og ungeydelsen udbetales for, i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at barnet i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Udbetaling af børneydelse ophører fra det kvartal, der følger efter det kvartal, hvor barnet har fået inddraget sit pas. Udbetaling af ungeydelse ophører fra den måned, der følger efter måneden, hvor den unge har fået inddraget sit pas.

Stk. 2. Omgøres en afgørelse om inddragelse af barnets pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales børne- og ungeydelsen, der ikke er udbetalt til barnet under ophøret, jf. stk. 1, såfremt betingelserne for udbetaling af børne- og ungeydelse i øvrigt var opfyldt i perioden.

Stk. 3. Er udbetalingen ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for fornyet udbetaling af børne- og ungeydelse, at barnet, der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod som nævnt i stk. 1, har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

§ 4 c. Der skal ske tilbagebetaling af børne- og ungeydelse udbetalt i en periode, for hvilken ydelsesmodtageren ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i den periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. 1. pkt. gælder tilsvarende, hvis barnet, som børne- og ungeydelsen udbetales for, dømmes efter de nævnte bestemmelser.

Stk. 2. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af børne- og ungeydelse udbetalt til personen i den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af de i stk. 1 nævnte bestemmelser.

Stk. 3. Er der sket tilbagebetaling efter stk. 1, 1. pkt., udbetales børne- og ungeydelsen for perioden til den person, som barnet bor hos. Udbetaling Danmark kan bestemme, at børne- og ungeydelsen skal udbetales til barnet selv, hvis det skønnes bedst for barnet.

§ 4 d. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en ydelsesmodtager, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om modtager eller har modtaget børne- og ungeydelse. 1. pkt. gælder tilsvarende, hvis afgørelsen om pasinddragelse træffes mod barnet, som børne- og ungeydelsen udbetales for.

Stk. 2. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod barnet, som børne- og ungeydelsen udbetales for, senere omgøres eller ophæves.

Stk. 3. Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en ydelsesmodtager, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget børne- og ungeydelse. 1. pkt. gælder tilsvarende, hvis barnet, som børne- og ungeydelsen udbetales for, dømmes efter de nævnte bestemmelser.«

§ 14

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Lovens §§ 2-13 finder ikke anvendelse for afgørelser om inddragelse af pas, der er truffet inden lovens ikrafttræden, og domme, der vedrører forhold begået inden lovens ikrafttræden.

§ 15

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Baggrund

2.1. Håndtering af ekstremistisk propaganda og forebyggelse af online-radikalisering

2.2. Hård kurs mod fremmedkrigere

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Blokering af adgangen til hjemmesider

3.1.1 Gældende ret

.

3.1.2 Justitsministeriets overvejelser

.

3.1.3 Den foreslåede ordning

.

3.2. Stop for udbetaling af offentlige ydelser til fremmedkrigere

3.2.1 Gældende ret

.

3.2.1. Udbetaling af offentlige ydelser

1.

3.2.1.1.1. Udbetaling af folkepension og førtidspension

3.2.1.1.2. Udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge og feriedagpenge

3.2.1.1.3. Udbetaling af barselsdagpenge

3.2.1.1.4. Udbetaling af sygedagpenge

3.2.1.1.5. Udbetaling af efterløn

3.2.1.1.6. Udbetaling af fleksydelse

3.2.1.1.7. Udbetaling af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik

3.2.1.1.8. Udbetaling af boligstøtte

3.2.1.1.9. Udbetaling af børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag

3.2.1.1.10. Udbetaling af Statens Uddannelsesstøtte (SU)

3.2.1.1.11. Udbetaling af Statens Voksenuddannelsesstøtte (SVU)

3.2.1.1.12. Udbetaling af børne- og ungeydelse

3.2.1.1.13. Ophør af udbetaling af visse offentlige ydelser i strafunddragelsestilfælde

3.2.1.1.14. Betydning af ydelsesstop for ægtefælle/samlever

3.2.1. Inddragelse af pas og udrejseforbud

2.

3.2.1. Forbud mod indrejse og ophold i visse konfliktområder

3.

3.2.1. Bestemmelser i straffeloven om tilslutning til væbnede styrker og terrortræning mv.

4.

3.2.1. Forvaltningslovens regler om partshøring

5.

3.2.1. Regler om partshøring i arbejdsløshedskasserne

6.

3.2.2 Justitsministeriets, Beskæftigelsesministeriets, Uddannelses- og Forskningsministeriets og Skatteministeriets overvejelser

3.2.2. Behovet for lovændring

1.

3.2.2. Offentlige ydelser, som foreslås omfattet af ordningen

2.

3.2.3 Den foreslåede ordning

3.2.3. Valg af lovmodel

1.

3.2.3. Afgørelse om udbetalingsstop og afgørelse om fornyet udbetaling

2.

3.2.3. Tilbagebetalingskrav som følge af straffedomme mod fremmedkrigere

3.

3.2.3. Videregivelse af oplysninger til de udbetalende myndigheder og arbejdsløhedskasserne

4.

3.2.3. Særligt om arbejdsløshedsdagpenge

5.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

7. Miljømæssige konsekvenser

8. Forholdet til EU-retten

9. Hørte myndigheder og organisationer mv.

10 Sammenfattende skema

.

1. Indledning

Den tidligere regering fremlagde i oktober måned 2016 en national handlingsplan om forebyggelse og bekæmpelse af ekstremisme og radikaliserings. Dette lovforslag har til formål at gennemføre en række af handlingsplanens punkter.

Lovforslaget indeholder to hovedpunkter:

Lovforslaget indeholder for det første et forslag til en ny bestemmelse i retsplejeloven, hvorefter der efter retskendelse kan ske blokering af en hjemmeside, hvis der er grund til at antage, at der fra den pågældende hjemmeside begås nærmere bestemte overtrædelser af straffeloven.

Bestemmelsen vil f.eks. skulle bruges over for hjemmesider, der indeholder propaganda til fordel for terrororganisationer mv. Det skyldes, at ekstremisters og terroristers brug af internet og sociale medier i rekrutteringsøjemed er steget betydeligt inden for de senere år. Et væsentligt element i indsatsen mod online radikaliserings består således i at reducere omfanget af voldeligt ekstremistisk materiale på internettet.

Lovforslaget indeholder for det andet forslag til ændringer af en række ydelseslove med henblik på at skabe hjemmel til at forhindre, at fremmedkrigere kan finansiere deres ophold i konfliktområder med offentlige ydelser.

Med de foreslåede ændringer vil der blive indført en klar hjemmel til standsning af udbetalingen af offentlige ydelser til fremmedkrigere og – i tilfælde, hvor ydelserne allerede måtte være udbetalt – at kræve dem tilbagebetalt. De foreslåede ændringer skaber bl.a. en mere sikker og effektiv procedure i sager om standsning eller tilbagebetaling af de ydelser, som der allerede i dag helt eller delvist er hjemmel til at inddrage. Desuden skaber de foreslåede ændringer mulighed for at standse – eller kræve tilbagebetaling af – en række offentlige ydelser, som der ikke i dag er den fornødne hjemmel til at inddrage.

2. Baggrund

Den tidligere regering fremlagde i oktober måned 2016 en national handlingsplan om forebyggelse og bekæmpelse af ekstremisme og radikaliserings. Handlingsplanen indeholder en række initiativer om bl.a. håndtering af ekstremistisk propaganda og forebyggelse af online-radikalisering, hård kurs mod fremmedkrigere og styrket indsats mod radikaliserings i fængsler.

2.1. Håndtering af ekstremistisk propaganda og forebyggelse af online-radikalisering

Af handlingsplanen fremgår det bl.a., at Center for Terroranalyse (CTA), som er en del af Politiets Efterretningstjeneste (PET), vurderer, at navnlig Islamisk Stat og andre militante islamistiske grupper propaganda bidrager til at radikalisere personer og miljøer i Danmark. CTA vurderer, at propagandaen kan have en radikaliserende effekt på især socialt marginaliserede og andre sårbare unge. Endvidere kan virtuelle fællesskaber på sociale medier samt gruppefællesskaber som dem, man finder i kriminelle miljøer, fængsler og islamistiske miljøer, virke fremmende for radikaliserings.

CTA peger på, at militant islamistiske budskaber i stigende grad finder klangbund hos voldsparate unge, der føler sig socialt marginaliserede og søger identitet og status. Disse budskaber bæres i høj grad frem af lettilgængelig, eksplicit propaganda på sociale medier, som taler direkte til de unge.

Den sikkerhedsmæssige trussel fra radikaliserings og ekstremisme udspringer ikke kun fra militant islamisme. CTA vurderer, at der også findes politisk ekstremistiske miljøer i Danmark, som er parate til at anvende vold for at fremme deres dagsorden. Volden kan være rettet mod politiske modstandere, minoritetsgrupper, herunder flygtninge og migranter, samt mod organisationer og virksomheder, som man vurderer har symbolsk værdi. Terrortruslen fra politisk ekstremistiske miljøer i Danmark er dog begrænset.

I lyset af trusselsbilledet mod Danmark er indsatsen mod ekstremisme og radikaliserings et højt prioriteret fokusområde i det danske samfunds indsats mod terror.

2.2. Hård kurs mod fremmedkrigere

Af handlingsplanen fremgår det endvidere, at truslen fra hjemvendte fremmedkrigere er reel. Ophold i konfliktzoner i udlandet kan føre til bl.a. radikaliserings, brutaliserings og (øget) voldsparathed, og

personer, som kommer til Danmark fra konfliktzonen, kan være motiveret til at gennemføre et angreb herhjemme. Samtidig kan hjemvendte fremmedkrigere påvirke og radikalisere andre med deres ekstremistiske synspunkter.

Det fremgår, at den hårde kurs mod fremmedkrigere skal fastholdes og suppleres med yderligere initiativer, som kan supplere og understøtte de tiltag, der allerede er iværksat. I den forbindelse skal der sættes fokus på, hvordan det gøres mindre attraktivt for herboende at rejse ud som fremmedkrigere, og hvordan børn og unge, som er sårbare over for ekstremistisk påvirkning, skærmes fra hjemvendte fremmedkrigeres radikalisering.

Fremmedkrigere skal ikke kunne finansiere deres ophold i konfliktzoner med offentlige ydelser. Det anføres, at det således i højere grad end tilfældet er i dag bør være muligt at standse udbetaling af offentlige ydelser eller at kræve dem tilbagebetalt, hvis den person, der modtager ydelserne, opholder sig i konfliktområder i udlandet uden et anerkendelsesværdigt formål på det tidspunkt, hvor ydelsen udbetales.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Blokering af adgangen til hjemmesider

3.1.1. Gældende ret

Det er i dag ikke muligt efter retsplejelovens bestemmelser om strafferetsplejen at blokere en hjemmeside.

Retsplejeloven indeholder imidlertid bestemmelser om beslaglæggelse. Der kan bl.a. ske beslaglæggelse af genstande, som en person, der ikke er mistænkt, har rådighed over som led i efterforskningen af en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, hvis der er grund til at antage, at genstanden kan tjene som bevis, bør konfiskeres eller ved lovovertrædelsen er fravendt nogen, som kan kræve den tilbage, jf. retsplejelovens § 803, stk. 1. Efter retspraksis omfatter genstande også dokumenter på hjemmesider, og der kan derfor ske beslaglæggelse heraf, jf. f.eks. Højesterets kendelse af 13. april 2007 (gengivet i UfR 2007.1831 H).

Beslaglæggelse sker som udgangspunkt efter rettens kendelse. Afgørelse om beslaglæggelse kan dog træffes af politiet, såfremt den, som indgrebet retter sig mod, meddeler skriftligt samtykke til indgrebet.

Beslaglæggelse af hjemmesider anvendes hovedsageligt af politiet i de tilfælde, hvor hjemmesiden administreres i Danmark. Det vil i praksis være hjemmesider, der ender på ".dk", som er administreret af DK Hostmaster.

En retskendelse sendes til administratoren af den pågældende hjemmeside (DK Hostmaster), hvorefter administratoren træffer de nødvendige tekniske foranstaltninger til at overføre rettighederne til hjemmesiden til politiet/anklagemyndigheden. Hvis man herefter forsøger at tilgå hjemmesiden, vil man typisk i en periode blive mødt med en besked om, at rettighederne til hjemmesiden er overført til politiet/anklagemyndigheden.

I det omfang, der er tale om en hjemmeside, som administreres i udlandet, kan det i praksis være

vanskeligt at gennemføre en beslaglæggelse, idet der kræves bistand fra det land, hvor hjemmesiden administreres.

Det er muligt at anmode andre lande om retshjælp til gennemførslen af en beslaglæggelse af en udenlandsk hjemmeside, men det er ofte meget tidskrævende, og erfaringsmæssigt er der lande, hvor det ikke er muligt at få denne retshjælp.

Blokering af hjemmesider anvendes aktuelt i Danmark på aftalebaseret basis i form af Netfilterordningen. Rigspolitiet har siden 2005 samarbejdet med Red Barnet og størstedelen af internetudbydere i Danmark i bestræbelserne på at forhindre adgang via internettet til materiale vedrørende seksuelt misbrug af børn. Som led i samarbejdet med internetudbydere videregiver Rigspolitiet løbende på grundlag af konkrete samarbejdsaftaler oplysninger til internetudbydere om internetadresser, der efter Rigspolitiets vurdering indeholder ulovligt materiale af den omtalte karakter. Internetudbydere iværksætter herefter en såkaldt DNS-blokering af hjemmesiden.

En DNS-blokering, der er iværksat i forbindelse med Netfilterordningen, medfører, at man i forbindelse med forsøg på at tilgå blokerede hjemmesider vil blive mødt med en besked om, at adgangen til den hjemmeside, som man har forsøgt at tilgå, er blokeret, fordi hjemmesiden indeholder materiale, som er omfattet af straffelovens § 235. Det er dog muligt at omgå en sådan blokering for en person med en vis teknisk indsigt.

3.1.2. Justitsministeriets overvejelser

Som det fremgår af handlingsplanen, udnytter ekstremistiske miljøer systematisk internettet og sociale medier som platform til at sprede propaganda, rekruttere nye tilhængere og koordinere aktiviteter, og de opnår hurtig spredning af symboler, billeder, film, musik og nyheder med antidemokratiske og voldelige budskaber. I handlingsplanen lægges der op til en flerstrengt indsats for at bekæmpe ekstremistisk propaganda og forebygge radikaliserings via internettet og sociale medier. Et af tiltagene går på at begrænse udbredelsen af ekstremistisk online-indhold.

Det skal blandt andet ske gennem etableringen af en ny enhed forankret i PET, som – i samarbejde med bl.a. internetindustrien – skal sikre, at voldeligt ekstremistisk online-materiale hurtigst muligt identificeres og fjernes fra nettet, så børn og unge i mindre grad eksponeres for det. Desuden skal der indføres et internetblokeringsfilter, som skal begrænse adgangen til udenlandske hjemmesider, som spreder terrorpropaganda mv.

Som det fremgår ovenfor, er der efter retsplejeloven ikke adgang til at blokere en hjemmeside, der anvendes til strafbare handlinger, og det er ofte meget tidskrævende og forbundet med betydelige vanskeligheder at få beslaglagt sådanne hjemmesider i udlandet, ligesom der er lande, hvor det ikke er muligt at få bistand til at gennemføre en beslaglæggelse af en hjemmeside.

Efter Justitsministeriets opfattelse er de nugældende muligheder for at beslaglægge hjemmesider derfor ikke tilstrækkelige til at sætte effektivt ind over for udenlandsk baserede hjemmesider, hvorfra der udbredes terrorpropaganda mv.

Selvom problemstillingen omkring anvendelsen af udenlandske hjemmesider til formål, der er i strid

med dansk lovgivning, ikke er begrænset til radikaliserings, er det vurderingen, at en ny bestemmelse om blokering af hjemmesider på nuværende tidspunkt bør begrænses til sager om overtrædelse af straffelovens regler om terrorisme mv., herunder udbredelse af terrorpropaganda, og til sager om overtrædelse af straffelovens regler om trusler mod samt chikane og måludpegning af offentligt ansatte.

Det er således vurderingen, at en ny bestemmelse om blokering af hjemmesider bør begrænses til de områder, hvor der på nuværende tidspunkt vurderes at være et praktisk behov for et stærkere værn mod straffelovsovertrædelser foretaget fra hjemmesider.

Det foreslås på den baggrund, at der indsættes en bestemmelse i retsplejeloven, som giver politiet adgang til at få blokeret adgangen til en hjemmeside, hvis der er grund til at antage, at der fra den pågældende hjemmeside foretages overtrædelse af straffelovens §§ 114-114 i, 119 eller 119 a.

Justitsministeriet er opmærksom på, at det er muligt at omgå en blokering af en hjemmeside for en person med en vis teknisk indsigt. Det er imidlertid Justitsministeriets opfattelse, at indgrebet vil have en effekt i forhold til at begrænse udbredelsen af det ulovlige materiale for den gennemsnitlige internetbruger.

Justitsministeriet finder, at der alene bør foretages blokering, hvis en række nærmere betingelser er opfyldt, som i vidt omfang svarer til reglerne om andre efterforskningsmidler som eksempelvis beslaglæggelse og edition, herunder navnlig at indgrebet alene kan anvendes ved visse bestemte overtrædelser af straffeloven efter forudgående retskendelse, og at indgrebet skal være proportionalt.

3.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i retsplejeloven som § 791 d, hvorefter politiet gives adgang til at blokere adgangen til en hjemmeside, hvis der er grund til at antage, at der fra den pågældende hjemmeside foretages en overtrædelse af straffelovens §§ 114-114 i, 119 eller 119 a.

Retsplejelovens regler om beslaglæggelse opretholdes ved siden af den foreslåede blokeringsbestemmelse. Reglerne om beslaglæggelse forudsættes anvendt, når denne fremgangsmåde vurderes praktisk anvendelig.

Justitsministeriet er opmærksom på, at bestemmelsen til trods herfor fortsat potentielt vil kunne finde anvendelse på et større antal sager. Politiet forudsættes derfor at foretage en vurdering af, om ressourceforbruget ved indgrebet står mål med lovovertrædelsens grovhed, og om indgrebet er egnet i det konkrete tilfælde.

Der skal endvidere foretages en proportionalitetsafvejning, inden der træffes afgørelse om blokering. Blokering må således ikke foretages, såfremt indgrebet står i misforhold til sagens betydning og den ulempe, som indgrebet må antages at medføre.

Det skal bl.a. indgå i vurderingen, at det på nuværende tidspunkt kun er teknisk muligt ved hjælp af en DNS-blokering at blokere en hel hjemmeside, også selv om det kun er en lille del af indholdet på hjemmesiden, der udgør en lovovertrædelse. Det vil eksempelvis ikke være muligt kun at blokere en profil på et socialt medie. Med en DNS-blokering er det kun muligt at blokere hele det sociale medie, hvilket generelt må antages at ville være et uproportionalt indgreb.

Det foreslås endvidere, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og administratorer af internetdomæner skal bistå politiet med at gennemføre blokering af en hjemmeside. Afviser den pågældende udbyder eller administrator uden lovlig grund at bistå politiet, finder tvangsmidlerne over for vidner anvendelse (bøder, erstatning mv.), jf. retsplejelovens § 178.

Politiet forudsættes at foretage underretning af den, som indgrebet retter sig mod, dvs. lejerer af den hjemmeside (registranten), som retten har givet tilladelse til at blokere. Indeholder hjemmesiden ikke kontaktoplysninger, og kan politiet ikke umiddelbart fremskaffe disse oplysninger på anden vis, kan underretning undlades. Underretning af personer i udlandet vil ske efter de almindelige retshjælpsregler om underretning til personer i andre lande.

Det forudsættes endvidere, at såfremt politiet bliver bekendt med, at grundlaget for kendelsen ikke længere er til stede – for eksempel fordi det ulovlige indhold er fjernet fra hjemmesiden – skal politiet hurtigst muligt fjerne blokeringen. Politiet pålægges dog ikke hermed en pligt til løbende at kontrollere indholdet af de blokerede hjemmesider.

Det foreslås tillige, at kendelsen til enhver tid kan omgøres af retten.

Det foreslås endelig, at hvis den, mod hvem indgrebet retter sig, fremsætter anmodning herom, skal politiet snarest muligt efter modtagelsen af anmodningen forelægge sagen for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes. En kendelse vil kunne kæres efter de almindelige regler herom.

Henvender den, mod hvem indgrebet retter sig, til politiet, skal politiet vejlede den pågældende om adgangen til at få spørgsmålet indbragt for retten.

Justitsministeriet vil foretage en evaluering af erfaringerne med den foreslåede mulighed for at blokere adgangen til en hjemmeside, hvorfra der er grund til at antage, at der foretages en overtrædelse af straffelovens §§ 114-114 i, 119 eller 119 a. Det tilstræbes, at evalueringen gennemføres 3 år efter lovforslagets ikrafttræden.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at den foreslåede mulighed for at blokere adgangen til en hjemmeside – også i lyset af, at der er tale om et nyt retsmiddel – bør have været gældende i nogen tid, inden det vurderes, om der måtte være behov for ændringer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1 og bemærkningerne hertil.

3.2. Stop for udbetaling af offentlige ydelser til fremmedkrigere

3.2.1. Gældende ret

3.2.1.1. Udbetaling af offentlige ydelser

3.2.1.1.1. Udbetaling af folkepension og førtidspension

Folkepension er en offentlig social pension, der sikrer de berettigede en indkomst, når de når folkepensi-

onsalderen. Reglerne om folkepension fremgår af lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1239 af 13. oktober 2016.

Førtidspension sikrer et forsørgelsesgrundlag til personer mellem 18 år og folkepensionsalderen, hvis arbejdsevne er varig og væsentligt nedsat i et sådant omfang, at personen ikke kan blive selvforsørgende ved indtægtsgivende arbejde, heller ikke i et fleksjob. Reglerne om førtidspension fremgår af lov om social pension for så vidt angår førtidspension tilkendt efter reglerne gældende fra 1. januar 2003 (ny førtidspension) og i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1240 af 13. oktober 2016, for så vidt angår førtidspension tilkendt efter reglerne fra før 2003 (gammel førtidspension).

Som udgangspunkt, skal man bo i Danmark for at få tilkendt og udbetalt dansk pension. En pensionist kan modtage pensionen i forbindelse med ferie og kortere ophold i udlandet. Pensionister, der har fast bopæl i Danmark, skal meddele Udbetaling Danmark, hvis pensionisten tager midlertidigt ophold af mere end to måneders varighed i lande uden for EU/EØS og Schweiz, dog ikke ved ophold i Grønland eller på Færøerne.

Pensionslovene indeholder en række undtagelser, der betyder, at pensionister med fast bopæl i udlandet kan få udbetalt pension, hvis pensionisten i øvrigt opfylder kravene herfor. Tager pensionisten fast bopæl i lande uden for EU/EØS og Schweiz kan dette få betydning for retten til og størrelsen af pensionen, herunder eventuelle tillæg.

Danmark har indgået overenskomster med en række lande, som betyder, at dansk pension kan udbetales ved fast bopæl i disse lande, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

3.2.1.1.2. Udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge og feriedagpenge

Arbejdsløshedsdagpenge reguleres af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 128 af 31. januar 2017, samt bekendtgørelser fastsat med hjemmel heri. Reglerne om arbejdsløshedsdagpenge administreres af arbejdsløshedskasserne.

Der er fastsat nærmere regler om rådighedsforpligtelsen og dermed retten til dagpenge i bekendtgørelse nr. 701 af 27. maj 2015 om rådighed. Efter § 4 i bekendtgørelsen skal et medlem have bopæl og opholde sig i Danmark, jf. dog forordning (EF) nr. 883/2004, artikel 64 og 65. Forordningen indebærer bl.a. situationer, hvor medlemmet kan søge arbejde i et andet EU/EØS land i en begrænset periode.

Efter bekendtgørelsens § 5 kan et medlem få dagpenge under arbejdssøgning i et andet land, hvis medlemmet inden afrejsen godtgør over for arbejdsløshedskassen at have en aftale med en arbejdsgiver om en ansættelsessamtale i det andet land. Medlemmet skal give meddelelse om opholdets varighed til jobcenteret og arbejdsløshedskassen før rejsen. Medlemmet skal komme tilbage til Danmark inden for 5 dage. Udover ovennævnte tilfælde er det ikke muligt at modtage arbejdsløshedsdagpenge under ophold i udlandet.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering skal videregive underretninger om medlemmers ophold i udlandet til medlemmets arbejdsløshedskasse.

Hvis arbejdsløshedskassen bliver opmærksom på forhold, der kan have betydning for medlemmets ret til dagpenge, f.eks. at medlemmet opholder sig i udlandet, skal arbejdsløshedskassen undersøge sagen nærmere.

Efter gældende regler i § 65 a, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. skal arbejdsløshedskassen høre medlemmet i de situationer, hvor arbejdsløshedskassen forventer, at der senere skal træffes en afgørelse til ugunst for medlemmet, hvis medlemmet ikke er bekendt med, at arbejdsløshedskassen er i besiddelse af oplysningerne, eller at arbejdsløshedskassen vil benytte bestemte oplysninger i en afgørelse om medlemmets ret til ydelser.

Det fremgår af § 65 a, stk. 5, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., at hvis der udbetales ydelser til medlemmet på tidspunkt for høringen, skal arbejdsløshedskassen fortsætte med at udbetale ydelserne, indtil der træffes en afgørelse, som er meddelt medlemmet.

Samtidig skal arbejdsløshedskassen oplyse medlemmet om, at ydelser, der udbetales efter, at arbejdsløshedskassen har sendt høringen, og til der er truffet en afgørelse, bliver udbetalt med forbehold for, om medlemmet har ret til dem.

Et medlem, som uberettiget har modtaget dagpenge eller andre ydelser fra arbejdsløshedskassen, skal betale ydelsesbeløbet tilbage, hvis medlemmet har givet arbejdsløshedskassen urigtige oplysninger eller fortiet omstændigheder, der er af betydning for retten til ydelserne, eller hvis medlemmet i øvrigt indså eller burde have indset, at modtagelse af beløbet var uberettiget, jf. § 86, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Endelig fremgår af lovens § 86, stk. 2, sidste pkt., at forudbetalte feriedagpenge skal tilbagebetales, hvis betingelserne for retten til feriedagpengene efterfølgende ikke opfyldes.

Efter gældende regler i § 75 h, stk. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er retten til feriedagpenge betinget af, at medlemmet på ferietidspunktet er i et arbejdsforhold som lønmodtager eller er ledigt, ville have dagpengen i tilfælde af ledighed og har afholdt sin optjente ferie med feriegodtgørelse eller løn.

Efter gældende regler i § 75 h, stk. 6, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er der i bekendtgørelse nr. 698 af 27. maj 2015 om feriedagpenge fastsat nærmere regler om feriedagpenge.

Det fremgår heraf, at medlemmet bl.a. på ferietidspunktet skal holde ferie, have fået ret til feriedagpenge og have bopæl i Danmark eller i et andet EØS-land og være omfattet af artikel 65 i forordning (EF) nr. 883/2004.

Det fremgår endvidere, at medlemmet under ferien som udgangspunkt skal opfylde de samme betingelser for at få dagpenge, som hvis man var ledig. Medlemmet skal dog ikke stå til rådighed, jf. § 62 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det betyder bl.a., at det ikke er krav om ophold og bopæl i Danmark under ferien.

Hvis medlemmet bliver syg eller frihedsberøvet under ferien, har pågældende stadig ret til feriedagpenge. Det gælder dog kun, hvis medlemmet ikke før ferien vidste, at den pågældende ville blive syg eller frihedsberøvet.

Retten til feriedagpenge bortfalder, hvis arbejdsløshedskassen ikke har modtaget ansøgningen om feriedagpenge for et ferieår senest den 31. maj i det følgende ferieår. Udbetaling kan tidligst ske en uge før ferien.

3.2.1.1.3. Udbetaling af barselsdagpenge

Lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel (barselsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 571 af 29. april 2015 med senere ændringer, regulerer forældres ret til fravær i forbindelse med graviditet, fødsel og adoption og retten til barselsdagpenge under fraværet. De nærmere regler om ret til barselsdagpenge er fastsat i bekendtgørelse nr. 1109 af 26. november 2012 med senere ændringer. Barselsdagpenge administreres af Udbetaling Danmark.

For at opnå ret til barselsdagpenge kræves opfyldelse af et beskæftigelseskrav.

En lønmodtager skal enten have været tilknyttet arbejdsmarkedet uafbrudt i de sidste 13 uger før fraværet og i denne periode have været beskæftiget i mindst 120 timer, eller ville have været berettiget til arbejdsløshedsdagpenge (eller en ydelse, der træder i stedet herfor) eller midlertidig arbejdsmarkedsydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., eller inden for den seneste måned have afsluttet en erhvervsmæssig uddannelse af mindst 18 måneders varighed, eller være elev i lønnet praktik i en uddannelse, der er reguleret ved eller i henhold til lov, eller være ansat i fleksjob efter § 70 c, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det er forudsat i barselsloven, at det er en betingelse for ret til barselsdagpenge, at den pågældende er sammen med barnet i fraværsperioden. Der stilles i loven ikke krav om, at forældrene opholder sig i Danmark under orloven, og der er derfor ikke noget i vejen for, at forældrene under hele eller dele af orloven opholder sig i udlandet, så længe de/den af forældrene, der modtager barselsdagpenge, er sammen med barnet.

Barselsdagpengene udbetales af Udbetaling Danmark til den barslende eller dennes arbejdsgiver, hvis der udbetales løn under fraværet.

3.2.1.1.4. Udbetaling af sygedagpenge

Sygedagpenge reguleres af lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1032 af 23. juni 2016, som ændret ved § 5 i lov nr. 624 af 8. juni 2016.

Sygedagpenge udbetales – uanset alder – til lønmodtagere, selvstændige erhvervsdrivende eller ledige, der er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom og som har en aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet, jf. beskæftigelseskravet i sygedagpengelovens §§ 30, 32, 34 og 42.

Afgørelsen af, om en person anses for uarbejdsdygtig, træffes af ansøgerens opholdskommune og sker på grundlag af en samlet vurdering af sygdommen og dens indvirkning på den sygemeldtes arbejdsevne, jf. sygedagpengelovens § 7, stk. 1.

Det er bl.a. efter sygedagpengelovens § 4 en betingelse, at den sygemeldte persons indtægt kan beskattes

i Danmark. Denne betingelse gælder dog ikke for personer, der efter EU-lovgivningen eller international aftale om social sikring er omfattet af dansk lovgivning om social sikring.

Det er endvidere efter sygedagpengelovens § 3 en betingelse, at den sygemeldte har lovligt ophold her i landet.

Sygedagpenge kan trods hovedreglen om ophold i Danmark efter sygedagpengelovens § 3, stk. 2, i visse tilfælde udbetales til personer, der opholder sig i udlandet.

Sygedagpenge udbetales til den sygemeldte af kommunen eller til arbejdsgiveren, hvis denne udbetaler løn under sygefraværet. Dog udbetaler arbejdsgiveren sygedagpenge i de første 30 kalenderdage (arbejdsgiverperioden), hvis den sygemeldte har været ansat hos arbejdsgiveren i de seneste 8 uger og har haft mindst 74 timers beskæftigelse i perioden.

3.2.1.1.5. Udbetaling af efterløn

Efterløn reguleres af kapitel 11 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., samt bekendtgørelser fastsat med hjemmel heri. Efterlønsordningen administreres af arbejdsløhedskasserne.

Efterløn giver medlemmer af en arbejdsløhedskasse med en længerevarende tilknytning til arbejdsmarkedet mulighed for at trække sig helt eller delvis tilbage fra arbejdsmarkedet på fleksible vilkår i op til 5 år før folkepensionsalderen, jf. lov om social pension.

De grundlæggende betingelser for at få ret til efterløn fremgår af §§ 74 og 74 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det er herunder en betingelse, at medlemmet har nået efterlønsalderen, jf. lovens § 74, og har bopæl her i riget eller i et andet EØS-land, jf. lovens § 74 a.

Efterløn kan tages med under ophold inden for EØS-området uden tidsbegrænsning, og det er herunder muligt at bosætte sig i et andet EØS-land og samtidig modtage efterløn.

Efter lovens § 74 n, stk. 2, kan der ikke udbetales efterløn til et medlem, der opholder sig i lande uden for EØS-området, Grønland og Færøerne i længere tid, eller som tager bopæl der. Der er i bekendtgørelse nr. 1576 af 17. december 2013 om fleksibel efterløn med senere ændringer fastsat nærmere regler herom, og det følger heraf, at et medlem kan få udbetalt efterløn under midlertidigt ophold i lande uden for EØS-området, Grønland, Færøerne og Schweiz i op til sammenlagt 3 måneder inden for hvert kalenderår.

3.2.1.1.6. Udbetaling af fleksydelse

Fleksydelse reguleres af lov om fleksydelse, jf. lovekendtgørelse nr. 1121 af 17. september 2015, som ændret ved § 7 i lov nr. 624 af 8. juni 2016, samt bekendtgørelse nr. 559 af 29. april 2015 om fleksydelse.

Fleksydelse er en tilbagetrækningsordning for fleksjobbere, som ønsker at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet, inden de når folkepensionsalderen. Fleksydelsesordningen administreres af Udbetaling Danmark.

De grundlæggende betingelser for at få ret til fleksydelse fremgår af §§ 1 a-2 a i lov om fleksydelse. Det er herunder en betingelse, at medlemmet har nået fleksydelsesalderen, jf. lovens § 1 a, og har bopæl her i riget eller i et andet EØS-land, jf. lovens § 2.

Fleksydelse kan tages med under ophold inden for EØS-området uden tidsbegrænsning, og det er herunder muligt at bosætte sig i et andet EØS-land og samtidig modtage fleksydelse.

Efter §§ 54 og 60-63 i bekendtgørelse om fleksydelse kan der ikke udbetales fleksydelse til en person, der opholder sig i lande uden for EØS-området, Grønland og Færøerne i længere tid, eller som tager bopæl der. Efter bekendtgørelsen kan en person få udbetalt fleksydelse under midlertidigt ophold i lande uden for EØS-området, Grønland, Færøerne og Schweiz i op til sammenlagt 3 måneder inden for hvert kalenderår.

3.2.1.1.7. Udbetaling af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik

Betingelserne for ret til og udbetaling af integrationsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb og ledighedsydelse, samt hjælp i særlige tilfælde og hjælp til efterlevende (kapitel 10 og 10 a), fremgår af lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 269 af 21. marts 2017.

Det er en betingelse for ret til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, at personen opholder sig lovligt her i landet, jf. lovens § 3.

Personer, der opholder sig i udlandet, kan ikke få hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, jf. lovens § 5, stk. 1. Kommunen kan dog i særlige tilfælde tillade, at retten til hjælp bevares under kortvarige ophold i udlandet, hvis modtageren deltager i aktiveringstilbud, udøver samvær, som ikke kan foregå her i landet med egne børn under 18 år, modtager nødvendig lægebehandling, som ikke kan fås her i landet, eller der i øvrigt foreligger ganske særlige forhold, f.eks. besøg hos en nær pårørende, der er alvorligt syg, jf. § 5, stk. 2.

Personer, der har modtaget uddannelseshjælp, kontanthjælp og revalideringsydelse i 12 sammenhængende måneder, har ret til op til 4 ugers ferie. En ferieperiode må dog højst vare 2 uger. Personer, der har modtaget ressourceforløbsydelse i ressourceforløb og ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb i 12 sammenhængende måneder, har ret til op til 5 ugers ferie. Det er en betingelse for afholdelse af ferie, at personen har indgået aftale med kommunen om feriens placering. Personer, der er visiteret til fleksjob og modtager fleksløn tilskud eller ledighedsydelse, har ret til at holde op til 25 dages ferie med ledighedsydelse. Personer, der efter aftale med kommunen holder ferie, kan i ferieperioden opholde sig i udlandet, jf. § 5, stk. 4.

Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling efter lovens § 91, stk. 1, nr. 2, såfremt personer, mod bedre vidende uberettiget har modtaget hjælp under ophold i udlandet. Kommunen kan endvidere træffe afgørelse om fremadrettet nedsættelse af hjælpen med 1/3 i en periode eller tilbagebetaling af en del af hjælpen, når en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget hjælp under ophold i udlandet, jf. reglerne i lovens § 42 og § 43.

3.2.1.1.8. Udbetaling af boligstøtte

Boligstøtte udbetales efter lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 174 af 24. februar 2016 med senere ændringer. Størrelsen på boligstøtten beregnes på grundlag af lejens størrelse, husstandens indkomst samt boligens areal og husstandens sammensætning.

Boligstøtte er delt op i to ydelser, boligydelse og boligsikring. Boligyldelse ydes til folkepensionister og førtidspensionister, som er tilkendt pension efter reglerne fra før 1. januar 2003. Boligsikring ydes til lejere og til førtidspensionister, som er tilkendt pension efter reglerne fra 1. januar 2003. Boligsikring og boligydelse administreres af Udbetaling Danmark.

Boligstøtten er efter gældende regler i boligstøttelovens § 5 betinget af, at ansøgeren har fast bopæl i landet og benytter boligen til helårsbeboelse. Ved midlertidigt ophold i udlandet normalt ikke over 6 måneder er formodningen for, at der stadig vil være tale om fast bopæl.

Som medlemmer af husstanden medregnes efter boligstøttelovens § 7, stk. 1, ansøgeren, dennes ægtefælle, (hjemmeværende børn) og andre, der har fast ophold i boligen. Det er personer, der faktisk har fast ophold i boligen, som indgår i husstanden. Ved enkelte husstandsmedlemmers kortere ophold normalt ikke over 6 måneder uden for hjemmet, eksempelvis i forbindelse med strafafsoning, rekreationsophold eller kortere fravær i uddannelsesøjemed, vil formodningen være for fast ophold.

3.2.1.1.9. Udbetaling af børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag

3.2.1.1.9.1. Børnetilskud ydes til børn under 18 år efter reglerne i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 1095 af 7. oktober 2014.

Børnetilskud tilkommer som hovedregel barnet. Reglerne om børnetilskud har et socialt sigte, idet børn af enlige forsørgere og visse pensionistforældre samt børn, der mangler en forsøger, er de primære målgrupper. Desuden ydes der tilskud til børn fra en flerbørnsfødsel.

Herudover ydes der efter loven tilskud til forældre, der adopterer et udenlandsk barn, og til forældre, der deltager i visse uddannelsesforløb.

Det er bl.a. en betingelse for at få ret til tilskud efter loven, at barnet faktisk opholder sig her i landet, jf. lovens § 5, stk. 1, nr. 2. Dog kan der udbetales børnetilskud ved kortvarige ophold i udlandet, eller hvis barnet opholder sig midlertidigt i udlandet som led i barnets uddannelsesforløb med henblik på at forbedre barnets muligheder for at klare sig under fortsat ophold her i landet, jf. herved lovens § 5, stk. 3.

Børnetilskud udbetales som udgangspunkt til moderen, men kan udbetales til andre i visse situationer.

3.2.1.1.9.2. Bidrag til et barns underhold, der er fastsat efter lov om børns forsørgelse, kan, når det ikke betales på forfaldsdatoen, efter ansøgning udbetales af Udbetaling Danmark for tiden indtil barnet fylder 18 år til den person, der er berettiget til at kræve bidraget fastsat efter § 18, stk. 2, i lov om børns forsørgelse, jf. kapitel 3 i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Det er en betingelse for ret til at få bidrag udbetalt forskudsvis af Udbetaling Danmark, at forældrene ikke lever sammen, jf. § 18 i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Udbetaling Danmark indtræder herefter i retten til at indkræve bidraget hos bidragsbetaleren.

3.2.1.1.10. Udbetaling af Statens Uddannelsesstøtte (SU)

Statens Uddannelsesstøtte (SU) reguleres af SU-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 39 af 15. januar 2014 med senere ændringer, og bekendtgørelse nr. 1662 af 14. december 2015 med senere ændringer (SU-bekendtgørelsen).

SU gives til ungdomsuddannelse og til videregående uddannelse eller privat uddannelse indtil opnået kandidatgrad. SU udbetales med et beløb pr. kalendermåned (støttmåned) i et kalenderår (støtteåret), og gives som udgangspunkt til uddannelse i Danmark. SU kan endvidere under visse betingelser gives til uddannelse i udlandet.

De grundlæggende betingelser, som den uddannelsessøgende skal opfylde for at få ret til SU, fremgår af SU-lovens kapitel 1.

Den uddannelsessøgende skal være indskrevet på og gennemgå en uddannelse, der er godkendt som SU-berettigende, jf. lovens § 2, stk. 1, nr. 1. Den uddannelsessøgende skal endvidere være studieaktiv, jf. SU-lovens § 2, stk. 1, nr. 2. Regler herom er med hjemmel i lovens § 2, stk. 2, fastsat i SU-bekendtgørelsens kapitel 2. Det er udgangspunktet, at den uddannelsessøgende er studieaktiv indtil andet konstateres, jf. SU-bekendtgørelsens § 11, stk. 1. Uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser skal deltage i obligatorisk undervisning og foreskrevne prøver, aflevere opgaver mv. efter de regler, der gælder for uddannelsen. Uddannelsessøgende ved videregående eller privat uddannelse er studieaktive indtil de er mere end 6 måneder svarende til 30 ECTS forsinket i uddannelsen, jf. SU-bekendtgørelsens § 13, stk. 1, 1. pkt.

Den uddannelsessøgende skal være dansk statsborger eller udenlandsk statsborger, der kan ligestilles med en dansk statsborger, jf. SU-bekendtgørelsens §§ 1-8.

Den uddannelsessøgende skal endelig være fyldt 18 år, jf. SU-lovens § 2 a, stk. 1.

3.2.1.1.11. Udbetaling af Statens Voksenuddannelsesstøtte (SVU)

Statens Voksenuddannelsesstøtte (SVU) reguleres af SVU-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 694 af 8. juni 2016, og bekendtgørelse nr. 733 af 16. juni 2016 om statens voksenuddannelsesstøtte, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1152 af 30. august 2016 (SVU-bekendtgørelsen).

SVU gives til en række uddannelser på folkeskoleniveau eller gymnasialt niveau og til efter- og videreuddannelse på videregående niveau. For at få SVU skal den uddannelsessøgende opfylde en række betingelser, jf. SVU-lovens § 2, stk. 1, nr. 1-8.

Der er i SVU-lovens § 14 hjemmel til at standse udbetalingen af SVU, hvis de uddannelsessøgende ophører med at deltage i et planlagt uddannelsesforløb. Udbetalingen bortfalder den resterende del af uddannelsesforløbet med udgangen af den kalenderuge, hvori den uddannelsessøgende er holdt op.

3.2.1.1.12. Udbetaling af børne- og ungeydelse

Børne- og ungeydelse reguleres af lov om en børne- og ungeydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 609 af 3. juni 2016.

Der udbetales for børn og unge under 18 år en skattefri børne- og ungeydelse, jf. lov om en børne- og ungeydelse § 1, stk. 1 og 2, hvis betingelserne i lovens § 2 er opfyldt, herunder, at den person, der har forældremyndigheden over barnet eller har taget barnet i pleje med henblik på adoption, er fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1.

For børn under 15 år udbetales børneydelsen med en fjerdedel i hvert kvartal, jf. lovens § 5, stk. 3. Ydelsen udbetales første gang for det kvartal efter det kvartal, hvori barnet er født. Børneydelsens størrelse afhænger af barnets alder. For børn under 3 år er beløbet 17.964 kr. årligt, for børn mellem 3 og 6 år er beløbet 14.220 kr. årligt, og for børn og unge mellem 7 og 14 år er beløbet 11.184 kr. årligt (2017-niveau).

For unge mellem 15 og 17 år sker udbetalingen månedsvist og sidste gang for den måned, hvor den unge fylder 18 år. I den måned, hvor den unge fylder 18 år, udbetales ydelsen forholdsmæssigt, svarende til antallet af dage fra månedens begyndelse til og med fødselsdagen i forhold til antallet af dage i måneden, jf. lov om en børne- og ungeydelse § 5, stk. 4. For unge mellem 15 og 17 år er beløbet 11.184 kr. (2017-niveau).

Som udgangspunkt udbetales børne- og ungeydelsen til barnets mor, jf. § 4. Andre ydelsesmodtagere kan eksempelvis være barnets far, hvis barnet bor hos ham, eller den person, som har taget barnet i pleje med henblik på adoption.

Retten til den fulde ydelse er endvidere betinget af, at mindst en af de personer, der har forsørgelsespligten over for barnet, har haft bopæl eller beskæftigelse her i riget i mindst to år inden for de seneste 10 år forud for den periode, udbetalingen vedrører, jf. børne- og ungeydelseslovens § 2, stk. 1, nr. 7. Retten til fuld ydelse optjenes gradvist, så der efter 6 måneders bopæl eller beskæftigelse er ret til 25 pct. af ydelsen. Efter 1 år er der ret til 50 pct., efter halvandet år 75 pct. og efter 2 år 100 pct.

3.2.1.1.13. Ophør af udbetaling af visse offentlige ydelser i strafunddragelsestilfælde

For alle de under punkt 3.2.1.1.1-3.2.1.1.7 samt punkt 3.2.1.1.10 og 3.2.1.1.11 omtalte ydelser gælder det, at retten til ydelserne ophører for personer, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor den pågældende er varetægtsfængslet, politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsling, eller der foreligger en varetægtsfængslingskendelse. Ligeledes bortfalder retten til ydelserne for den, som bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

3.2.1.1.14. Betydning af ydelsesstop for ægtefælle/samlever

Det har betydning for mange sociale ydelser, om en person er enlig eller gift/samlevende. Det ændrer som udgangspunkt ikke på en persons status som enlig eller gift/samlevende, om ægtefællen eller den

samlevende tager på ferie eller tager midlertidigt ophold i udlandet. Det har heller ikke betydning for status som enlig eller samlevende, hvilken indtægt en ægtefælle eller samlever har, men det kan få betydning for tildeling og udmåling af mange af ydelserne.

Hvis en ægtefælle eller samlever til en person, der befinder sig i udlandet, mener, at samlivet er ophørt, må en herboende ægtefælle eller samlever indgive ansøgning om separation eller skilsmisse eller på anden vis godtgøre, at samlivet er ophævet. Det vil således være en konkret vurdering efter gældende regler og praksis, om det i den enkelte sag er tilstrækkeligt godtgjort, at samlivet er ophørt.

3.2.1.2. Inddragelse af pas og udrejseforbud

3.2.1.2.1. Ved lov nr. 176 af 24. februar 2015 om ændring af lov om pas til danske statsborgere m.v., udlændingeloven og retsplejeloven (Styrket indsats mod rekruttering til væbnede konflikter i udlandet m.v.), der trådte i kraft den 1. marts 2015, blev der bl.a. indført hjemmel til at nægte udstedelse af pas til en dansk statsborger eller inddrage et allerede udstedt pas, når der er grund til at antage, at den pågældende har til hensigt i udlandet at deltage i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden (paslovens § 2, stk. 1, nr. 4).

For så vidt angår vurderingen af, hvorvidt en persons formodede deltagelse i aktiviteter i udlandet kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed mv., fremgår følgende af punkt 2.3.1.3 og 2.3.1.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, jf. Folketingstidende 2014-15, 1. samling, A, L 99 som fremsat, side 10-11:

”2.3.1.3. Vurderingen af, om en persons formodede deltagelse i aktiviteter i udlandet kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden, vil [...] bero på et konkret skøn, der foretages af politiet.

Det vil i den forbindelse være afgørende, hvorvidt formålet med og karakteren af de aktiviteter, som en person forventes at deltage i i udlandet, i almindelighed må antages at påvirke den pågældende i sådan grad, at det vil kunne indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Det er således ikke et krav, at der er en konkret mistanke om, at den pågældende har til hensigt at begå et strafbart forhold i f.eks. Danmark eller at påvirke andre hertil.

[...]

2.3.1.4. Som et eksempel på aktiviteter, der i almindelighed må antages at kunne indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden, kan nævnes ophold i et konfliktområde i udlandet. Det gælder navnlig i relation til personer, der tager aktivt del i kamphandlingerne. Også personer, der opholder sig i et konfliktområde uden at tage aktivt del i kamphandlingerne, kan imidlertid blive udsat for en sådan påvirkning og forræelse, der kan øge deres evne eller vilje til at begå strafbare forhold. Det kan eksempelvis være tilfældet for personer, som opholder sig i en konfliktzone for at passe på familierne eller engagere sig i aktiviteter, der støtter de kæmpende. Som eksempel på sidstnævnte kan nævnes logistisk bistand.

Begrebet »konfliktområde« skal i denne henseende forstås som det geografiske område, hvor kampene foregår.

[...]

Som et andet eksempel på aktiviteter, der i almindelighed må antages at kunne indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden, kan nævnes ophold i træningslejre hos yderligtgående politiske organisationer eller grupperinger, hvor deltagerne bl.a. trænes i militære færdigheder.

[...]

Også ophold hos en gruppe eller organisation, der driver organiseret kriminalitet, vil efter omstændighederne kunne indebære eller forøge risikoen for, at de pågældende vil begå alvorlige strafbare forhold, herunder eksempelvis drab, frihedsberøvelse eller ildspåsættelse, i Danmark med den konsekvens, at politiet vil kunne træffe afgørelse om f.eks. pasinddragelse og udrejseforbud efter de foreslåede bestemmelser.

Ovenstående eksempler er ikke udtryk for en udtømmende opremsning af tilfælde, hvor politiet vil kunne træffe afgørelse efter de foreslåede bestemmelser. ”

For så vidt angår det mistankekrav (”grund til at antage”), der skal være opfyldt for, at der kan træffes afgørelse efter bestemmelsen, fremgår bl.a. følgende af punkt 2.3.1.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, jf. Folketingstidende 2014-15, 1. samling, A, L 99 som fremsat, side 10:

”Det vil bero på et konkret skøn, der foretages af politiet, om der i den enkelte sag foreligger tilstrækkelige oplysninger til at opfylde mistankekravet. Politiets skøn vil kunne efterprøves af domstolene under en eventuel domstolsprøvelse, jf. pkt. 2.3.5.

[...]

Som et andet eksempel på oplysninger, der i almindelighed vil være tilstrækkelige til at opfylde mistankegrundlaget, kan nævnes oplysninger om, at en person opholder sig i et konfliktområde uden et anerkendelsesværdigt formål. Også oplysninger om, at en person har opholdt sig i et konfliktområde uden et anerkendelsesværdigt formål, vil efter omstændighederne kunne være tilstrækkelige til at opfylde mistankegrundlaget. ”

Det bemærkes, at de oplysninger, der indgår i politiets afgørelser om pasinddragelse, i praksis ofte vil stamme fra PET. PET tilvejebringer således oplysninger om fremmedkrigere som led i varetagelsen af tjenestens opgaver med at forebygge, efterforske og modvirke handlinger, der udgør eller vil kunne udgøre en fare for Danmark som et selvstændigt, demokratisk og sikkert samfund. PET vil i visse tilfælde være i besiddelse af oplysninger, som eventuelt vil kunne berettige, at der træffes afgørelse om pasinddragelse og evt. udrejseforbud, men som PET på grund af oplysningernes karakter ikke videregiver til politikredsene. For nærmere herom henvises til punkt 2.3.1.6 og 2.3.1.7 i Folketingstidende 2014-15, 1. samling, A, L 99 som fremsat, side 12.

Når politiet efter bestemmelsen inddrager et allerede udstedt pas fra en person, der opholder sig i udlandet, skal politiet af egen drift søge rettens godkendelse af den trufne afgørelse, inden passet inddrages, jf. paslovens § 2, stk. 4, sidste pkt.

3.2.1.2.2. Politiet kan efter paslovens § 2 b, stk. 1, meddele en person, hvem pas er nægtet, eller hvis pas er inddraget, jf. § 2, stk. 1, nr. 4, forbud mod at udrejse i det tidsrum, som passet i henhold til § 2, stk. 2, er inddraget i. Bestemmelsen supplerer således pasinddragelseshjemlen i § 2, stk. 1, nr. 4. Politiet kan dog ikke meddele udrejseforbud til en person, der befinder sig i udlandet.

Efter paslovens § 2 b, stk. 2, kan politiet under særlige omstændigheder skriftligt give tilladelse til, at en person, der er meddelt forbud efter stk. 1, kan foretage en specifik rejse. Efter § 2 b, stk. 3, kan den, udrejseforbuddet retter sig mod, kræve spørgsmålet om ophævelse af forbuddet forelagt retten til afgørelse. Politiet skal uden unødigt ophold indbringe begæringen for retten, der ved kendelse snarest muligt afgør, om udrejseforbuddet skal opretholdes eller ophæves.

Efter paslovens § 5, stk. 1, 1. pkt., straffes overtrædelse af et udrejseforbud meddelt efter § 2 b, stk. 1, med bøde eller fængsel indtil 2 år.

3.2.1.2.3. Politiets beslutning om pasinddragelse eller meddelelse af et udrejseforbud er en afgørelse, jf. forvaltningslovens § 2, stk. 1. Omfanget af politiets forpligtelse til at partshøre den person, afgørelsen retter sig imod, herunder om den pågældende persons mulighed for at varetage sine interesser, er nærmere behandlet i punkt 2.3.4.1.1-2.3.4.1.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget bag den omtalte ændring af pasloven, jf. Folketingstidende 2014-15, 1. samling, A, L 99 som fremsat, side 13-14.

De stedlige politidirektørers afgørelse om bl.a. pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, kan i medfør af § 27, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1337 af 28. november 2013 med senere ændringer (pasbekendtgørelsen) påklages til Rigspolitichefen. Rigspolitichefens afgørelse kan ikke påklages til anden administrativ myndighed, jf. stk. 2.

Det følger endvidere af paslovens § 2 b, stk. 3, at den, som et udrejseforbud efter § 2 b, stk. 1, retter sig mod, kan kræve spørgsmålet om ophævelse af forbuddet forelagt retten til afgørelse. Politiet skal uden unødigt ophold indbringe begæringen for retten, der ved kendelse snarest muligt afgør, om udrejseforbuddet skal opretholdes eller ophæves.

Det bemærkes, at hverken klagen til Rigspolitichefen eller indbringelsen for domstolene har opsættende virkning.

3.2.1.2.4. Ved lov nr. 176 af 24. februar 2015 om ændring af lov om pas til danske statsborgere m.v., udlændingeloven og retsplejeloven blev der desuden indført en bestemmelse i udlændingelovens § 21 b, stk. 1, hvorefter opholdstilladelse eller opholdsret bortfalder, hvis en udlænding opholder eller har opholdt sig uden for landet, og der er grund til at antage, at udlændingen under opholdet uden for landet deltager eller har deltaget i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden, medmindre bortfald vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. For udlændinge, som er omfattet af EU-reglerne, kan bortfald af opholdsret kun ske i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed.

3.2.1.3. Forbud mod indrejse og ophold i visse konfliktområder

3.2.1.3.1. Ved lov nr. 642 af 8. juni 2016 om ændring straffeloven og om ophævelse af Lov, hvorved det forbydes fra dansk Territorium at understøtte krigsførende Magter (Væbnede konflikter i udlandet m.v.), der trådte i kraft den 1. juli 2016, blev § 114 j om forbud mod indrejse og ophold i visse konfliktområder indsat i straffeloven.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at den, der har dansk indfødsret eller bopæl i den danske stat, og som uden tilladelse indrejser eller opholder sig i et område som nævnt i § 114 j, stk. 3, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 år. Det gælder dog ikke for indrejse og ophold som led i udøvelse af dansk, udenlandsk eller international offentlig tjeneste eller hverv, jf. bestemmelsens stk. 2.

I medfør af straffelovens § 114 j, stk. 3, er justitsministeren bemyndiget til efter forhandling med udenrigsministeren og forsvarsministeren at indføre indrejse- og opholdsforbud i særlige områder i udlandet, hvor en terrororganisation er part i en væbnet konflikt.

Det fremgår af straffelovens § 114 j, stk. 4, at justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger til det, efter ansøgning kan tillade, at en person indrejser eller opholder sig i et område, der er omfattet af indrejse- og opholdsforbuddet, hvis indreisen eller opholdet har et anerkendelsesværdigt formål. En tilladelse kan omfatte en gruppe af personer, der er tilknyttet en bestemt virksomhed eller organisation mv. (en såkaldt kollektiv tilladelse).

Ved anerkendelsesværdigt formål forstås ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2015-16, A, L 187 som fremsat, side 17, formål, der ikke har med den væbnede konflikt at gøre, og som der vurderes at være rimelig anledning til at foretage på trods af den verserende væbnede konflikt. Indrejse og ophold med henblik på at udføre journalistisk arbejde, yde humanitær bistand, besøge sin nærmeste familie eller drive en igangværende erhvervsvirksomhed vil således i almindelighed være anerkendelsesværdige formål.

Endelig fremgår det af straffelovens § 114 j, stk. 5, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om indgivelse af ansøgninger efter stk. 4, herunder om fristen herfor. Justitsministeren kan i den forbindelse fastsætte, at afgørelser om hvorvidt der kan gives tilladelse til indrejse i et forbudsramt område ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

3.2.1.3.2. I medfør af bemyndigelserne i straffelovens § 114 j, stk. 3-5, er fastsat bekendtgørelse nr. 1200 af 28. september 2016 om forbud mod indrejse eller ophold i visse konfliktområder. Bekendtgørelsen, der trådte i kraft den 30. september 2016, indeholder bl.a. nærmere regler om, hvilke områder der for tiden er omfattet af indrejse- og opholdsforbuddet samt regler for sagsbehandlingen i forbindelse med ansøgninger om tilladelse til at indrejse eller opholde sig i de udpegede forbudsramte områder.

Om de for tiden udpegede forbudsramte områder fremgår det af bekendtgørelsens § 1, stk. 1, nr. 1, at Al-Bab-distriktet i Aleppo-provinsen, al-Thawrah-distriktet og al-Raqqa-distriktet i Raqqa-provinsen samt Deir al-Zour-provinsen i Syrien er blandt de områder, hvortil indrejse eller ophold kræver tilladelse. Herudover fremgår det af bekendtgørelsens § 1, stk. 1, nr. 2, at Mosul-distriktet i Ninewa-provinsen i Irak er omfattet af forbudsordningen.

Bekendtgørelsens §§ 4-8 indeholder nærmere regler om tilbagekaldelse, frister for indgivelse af ansøgning og sagsoplysning. I forbindelse med sagsbehandlingen vil der blive udvekslet oplysninger om ansøgeren med PET, jf. bekendtgørelsens § 7, stk. 2. Det bemærkes, at en person også vil skulle søge om tilladelse til at opholde sig i et forbudsramt område, selvom området først efter indrejsen ved en efterfølgende bekendtgørelsesændring blev omfattet af de forbudsramte områder.

Endelig fremgår det af bekendtgørelsens § 9, at politidirektørens afgørelse kan påklages til Rigspolitichefen.

3.2.1.4. Bestemmelser i straffeloven om tilslutning til væbnede styrker og terrortræning mv.

Straffeloven indeholder endvidere en række regler, som på forskellig vis kriminaliserer tilslutning til væbnede styrker, og som således efter omstændighederne vil kunne anvendes til strafforfølgning af fremmedkrigere på baggrund af kamphandlinger begået i udlandet.

Det fremgår således af straffelovens § 101 a, stk. 1, om landsforræderi, at den, der har dansk indfødsret eller bopæl i den danske stat, og som under en væbnet konflikt, i hvilken den danske stat er part, er tilsluttet en væbnet styrke for en part, som kæmper mod den danske stat, straffes med fængsel indtil 10 år. Under særligt skærpende omstændigheder kan straffen stige til fængsel indtil på livstid. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor den pågældende har deltaget i kamphandlinger. Bestemmelsen kan efter omstændighederne anvendes til at strafforfølge fremmedkrigere, der har tilsluttet sig en fjendtlig væbnet styrke, der deltager i kamphandlinger mod danske styrker.

Det fremgår endvidere af straffelovens § 114 c, stk. 3, at den, som lader sig hverve til at begå handlinger omfattet af § 114 eller § 114 a, straffes med fængsel indtil 6 år. Er den pågældende tilsluttet en væbnet styrke, kan straffen stige til fængsel indtil 10 år eller under særligt skærpende omstændigheder til fængsel indtil 16 år. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor den pågældende har deltaget i kamphandlinger. Det er anklagemyndighedens opfattelse, at en person, der tilslutter sig terrorgrupper i eksempelvis Syrien og Irak, vil kunne straffes for overtrædelse af denne bestemmelse.

Herudover indeholder straffeloven i § 114 d en bestemmelse om terrortræning. Bestemmelsens stk. 1 og 2 retter sig mod træning, instruktion og anden oplæring til handlinger af den i §§ 114-114 b omhandlede beskaffenhed. Bestemmelsen i § 114 d, stk. 3, retter sig mod den, der lader sig træne, instruere eller på anden måde oplære til at begå handlinger omfattet af §§ 114 eller 114 a. Straffelovens § 114 d, stk. 3, blev bl.a. anvendt ved Vestre Landsrets dom af 23. juni 2014 (gengivet i UfR 2014.3017 V). I sagen idømte landsretten to års fængsel for forsøg på overtrædelse af bestemmelsen. Den ene af de tiltalte i sagen rejste i november 2011 til Somalia, hvor han frem til marts 2012 i en Al-Shabaab træningslejr modtog træning, instruktion eller anden oplæring til at begå terrorhandlinger.

Endvidere fremgår det af straffelovens § 114 e, at den, som i øvrigt fremmer virksomheden for en person, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af §§ 114-114 d, straffes med fængsel indtil 6 år. Er den pågældende tilsluttet en væbnet styrke, kan straffen stige til fængsel indtil 10 år eller under særligt skærpende omstændigheder til fængsel indtil 16 år.

Endelig fremgår det af straffelovens § 114 g, at den, som, uden at forholdet omfattes af §§ 114-114 f, deltager i ulovlig militær organisation eller gruppe, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

3.2.1.5. Forvaltningslovens regler om partshøring

Det følger af forvaltningslovens § 19, stk. 1, at hvis en part ikke kan antages at være bekendt med, at en myndighed er i besiddelse af bestemte oplysninger om en sags faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, må myndigheden ikke træffe afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne eller vurderingerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse (partshøring). Det gælder dog kun, hvis oplysningerne eller vurderingerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse.

I bestemmelsens stk. 2 fremgår dog en række situationer, hvor der kan gøres undtagelse fra ovennævnte hovedregel om partshøring. Af forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 1, fremgår det således, at stk. 1 ikke finder anvendelse, hvis det efter oplysningernes eller vurderingernes karakter og sagens beskaffenhed må anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag. Bestemmelsen tager ifølge dens forarbejder, jf. Folketingstidende 1985-86, tillæg A, spalte 153, navnlig sigte på tilfælde, hvor der ikke er rimelig grund til at tro, at de yderligere oplysninger, der er tilvejebragt i forbindelse med sagens behandling, vil kunne korrigeres eller suppleres af den pågældende part, og det heller ikke i øvrigt som følge af sagens karakter kan anses for påkrævet at gennemføre en høring. Der skal endvidere foretages en bedømmelse af, om parten kan antages at have mulighed for ved tilvejebringelse af yderligere oplysninger at afsvække den pågældende oplysningss betydning for sagens afgørelse. Efter omstændighederne må sagens beskaffenhed indgå som et selvstændigt element i vurderingen, således navnlig hvis den påtænkte afgørelse vil være af indgribende betydning for den pågældende part som f.eks. forbud, påbud, fratagelse af rettigheder mv.

3.2.1.6. Regler om partshøring i arbejdsløshedskasserne

Arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge og efterløn udbetales af arbejdsløshedskasserne, som er private foreninger, der er godkendt til at udbetale ydelser. Arbejdsløshedskasserne er ikke omfattet af forvaltningsloven, offentlighedsloven eller af retssikkerhedsloven.

Selvom arbejdsløshedskasserne ikke er omfattet af forvaltningsloven, stilles der i lovgivningen i det væsentlige de samme krav til arbejdsløshedskassernes sagsbehandling og afgørelser, som der stilles til offentlige myndigheder efter forvaltningsloven.

Med hensyn til partshøring følger det af § 65 a, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., at arbejdsløshedskassen skal høre medlemmet, hvis medlemmet ikke er bekendt med, at arbejdsløshedskassen er i besiddelse af, eller at arbejdsløshedskassen vil benytte bestemte oplysninger, som er til ugunst for medlemmet, og som vil indgå i arbejdsløshedskassens oplysningsgrundlag i en afgørelse om medlemmets ret til ydelser. Partshøringen af medlemmet svarer dermed til principperne herom i forvaltningslovens § 19.

I høringen skal arbejdsløshedskassen oplyse medlemmet om baggrunden for høringen og om, at der træffes afgørelse på det foreliggende grundlag, hvis medlemmet ikke medvirker til sagens oplysning inden for en nærmere angivet frist. Fristen for medlemmets svar er fastsat til 1 uge efter, at høringen er kommet frem, jf. § 4, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 160 af 24. februar 2014 om kravene til arbejdsløshedskassernes sagsbehandling og afgørelser.

Hvis der udbetales ydelser til medlemmet på tidspunktet for høringen, fremgår det af lovens § 65 a, stk. 5, at arbejdsløshedskassen skal fortsætte med at udbetale ydelserne, indtil der træffes en afgørelse, som er meddelt medlemmet. Ydelserne skal udbetales med forbehold for, at medlemmet har ret til dem. I høringen skal arbejdsløshedskassen samtidig oplyse medlemmet om, at de ydelser, der udbetales, indtil der er meddelt en afgørelse, udbetales med forbehold for, at medlemmet har ret til dem, og at ydelserne skal betales tilbage, hvis der træffes afgørelse om, at medlemmet ikke har haft ret til ydelserne.

Endelig fremgår af lovens § 65 a, stk. 6, at hvis medlemmet ikke medvirker til sagens oplysning, træffer arbejdsløshedskassen afgørelse på det foreliggende grundlag.

Der er med hjemmel i lovens § 65 a, stk. 7, fastsat nærmere regler i bekendtgørelse nr. 160 af 24. februar 2014 om kravene til arbejdsløshedskassernes sagsbehandling og afgørelser. Det gælder bl.a. regler om, i hvilke situationer arbejdsløshedskassen ikke skal høre medlemmet. Det fremgår af § 6, stk. 1, at arbejdsløshedskassen ikke skal høre medlemmet om oplysninger, som arbejdsløshedskassen kommer i besiddelse af, hvis oplysningerne ikke indgår i en afgørelse til ugunst for medlemmet, eller hvis medlemmet er bekendt med, at oplysningerne vil indgå i en sådan afgørelse. Videre fremgår af stk. 2, at arbejdsløshedskassen ikke skal høre medlemmet om oplysninger, som medlemmet selv har givet, og som medlemmet er bekendt med vil kunne blive brugt i en afgørelse til ugunst for medlemmet. Endelig fremgår af stk. 3, at arbejdsløshedskassen ikke skal høre medlemmet om oplysninger, som arbejdsløshedskassen har indhentet i egne registre, indkomstregistret eller andre offentlige registre.

Der er således ikke i de gældende regler i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v. en bestemmelse svarende til forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 1.

3.2.2. Justitsministeriets, Beskæftigelsesministeriets, Uddannelses- og Forskningsministeriets og Skatteministeriets overvejelser

3.2.2.1. Behovet for lovændring

PET's Center for Terroranalyse (CTA) vurderer, at en betydelig del af de personer, der menes at opholde sig eller have opholdt sig i konfliktområder i Syrien eller Irak, har modtaget overførselsindkomster, mens de opholdte sig i konfliktområderne.

Der er i dag et almindeligt myndighedssamarbejde mellem Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og PET, hvor Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering fra PET modtager oplysninger om kontanthjælps- og dagpengemodtagere, der er udrejst i relation til konflikten i Syrien og Irak, medmindre PET af andre grunde, herunder som følge af oplysningernes karakter, ikke kan videregive disse. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering videreformidler disse. For så vidt angår kontanthjælpsmodtagere sker videreformidlingen til rette myndighed (kommune), jf. § 7, stk. 2, i forvaltningsloven og for så vidt angår dagpengemodtagere til rette arbejdsløshedskasse, jf. § 91, stk. 9, i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering modtager anmeldelsen fra PET, fordi styrelsen har tilsynet med kommuner og arbejdsløshedskasser, herunder om de pågældende personer opfylder den rådighedsforpligtigelse, der er knyttet til modtagelsen af kontanthjælp og dagpenge. Det betyder, at man som modtager af kontanthjælp og dagpenge som altovervejende hovedregel skal opholde sig her i landet for at være berettiget til ydelserne. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har desuden hjemmel til at følge op på resultatet af anmeldelserne i kommunen eller arbejdsløshedskassen, jf. § 45 i lov om aktiv

social politik og § 91, stk. 9, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Indtil videre har der i alt været 37 indberetninger fra PET til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, og der er rejst et samlet tilbagebetalingskrav på ca. 672.000 kr.

Der er imidlertid en række andre offentlige ydelser, som ikke forudsætter, at man er til stede i Danmark, og som man således ikke i dag kan standse udbetalingen af eller kræve tilbagebetalt, selvom modtageren har deltaget i kamphandlinger for terrororganisationer i eksempelvis Syrien eller Irak. Endvidere giver den nuværende ordning ikke altid en tilstrækkelig hurtig mulighed for at standse udbetalingen af de relevante offentlige ydelser allerede imens, den pågældende er udrejst som fremmedkriger til f.eks. konflikten i Syrien eller Irak. Det kan f.eks. skyldes, at der skal foretages en konkret vurdering af, om en række nærmere betingelser – der ikke direkte vedrører, om den pågældende er fremmedkriger – er opfyldt, før udbetaling af ydelsen kan stoppes. Det kunne f.eks. være i forhold til, om den pågældende står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Det er ikke acceptabelt, at fremmedkrigeres ophold i konfliktområder med henblik på deltagelse i konflikter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed mv., i et vist omfang finansieres af offentlige ydelser betalt af den danske statskasse. Det skal derfor i højere grad end tilfældet er i dag være muligt at standse udbetaling af offentlige ydelser til fremmedkrigere under deres ophold i konfliktområderne og – i tilfælde hvor de allerede er udbetalt – at kræve dem tilbagebetalt.

3.2.2.2. Offentlige ydelser, som foreslås omfattet af ordningen

PET har oplyst, at tjenesten har kendskab til, at der er blevet udbetalt barselspenge, dagpenge, kontanthjælp, førtidspension, SU, SVU og sygedagpenge til personer, der formodes at være udrejst til konfliktområder i udlandet. Justitsministeriet, Beskæftigelsesministeriet, Uddannelses- og Forskningsministeriet og Skatteministeriet finder på den baggrund, at ordningen med ydelsesstop til fremmedkrigere for det første bør omfatte disse ydelser.

PET har endvidere påpeget, at også andre offentlige ydelser kan være relevante at overveje at medtage i ordningen, selvom tjenesten ikke konkret har kendskab til, at fremmedkrigere hidtil har modtaget disse ydelser i udlandet.

Ministerierne har i forlængelse heraf bl.a. set på de ydelser, som er omfattet af lov nr. 327 af 18. maj 2005 om ændring af lov om social pension og andre love (Ophør af udbetaling af social pension og andre ydelser ved unddragelse af strafforfølgning eller straffuldbyrkelse), hvorved der i en række love om udbetaling af offentlige ydelser blev etableret hjemmel til at standse udbetalingen af de omfattede ydelser, hvis ydelsesmodtageren bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet. Den omtalte strafunddragelsesordning, der blev indført i 2005 omfatter udbetaling af folkepension og førtidspension, visse ydelser omfattet af lov om social service, fleksydelse, arbejdsløshedsdagpenge, efterløn, dagpenge ved sygdom eller fødsel, visse ydelser omfattet af lov om aktiv socialpolitik, integrationsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, ledighedsydelse, revalidering, orlovsydelse, SU, SVU og repatriering.

Det er ministeriernes opfattelse, at hensynene bag denne ordning – navnlig at det kan virke stødende for den almindelige retsopfattelse, at det offentlige ved udbetaling af ydelser medvirker til, at personer, der unddrager sig strafforfølgning, kan opretholde unddragelsen – i vid udstrækning er sammenfaldende med

hensynet til at stoppe udbetalingen af offentlige ydelser til udrejste fremmedkrigere, som kan udgøre en fare for den danske stat.

Ministerierne finder derfor, at de ydelser, der er omfattet af ordningen med ydelsesstop ved strafunddragelse, som udgangspunkt også bør være omfattet af en ordning, der etablerer hjemmel til at standse udbetalingen af offentlige ydelser for fremmedkrigere.

Ministerierne finder dog, at der er enkelte ydelser, der er omfattet af strafunddragelsesordningen, som ikke er relevante at medtage i en ordning om ydelsesstop over for til fremmedkrigere, der navnlig er baseret på pasinddragelsesreglerne.

Det drejer sig bl.a. om kontantydelse, idet udbetaling af denne ydelse ophører i 3. kvartal 2017. Det drejer sig endvidere om ydelser omfattet af repatrieringsloven, idet disse ydelser alene udbetales til udlændinge, der har opgivet deres opholdstilladelse i Danmark og ikke er i besiddelse af pas, der kan inddrages af danske myndigheder. Det bemærkes i den forbindelse, at Udlændinge- og Integrationsministeriet vil vurdere, om der kan etableres en ordning, hvormed udbetaling af ydelser omfattet af repatrieringsloven kan stoppes ud fra hensyn svarende til dem, der ligger bag nærværende lovforslag.

Endelig drejer det sig om enkelte ydelser, der på baggrund af deres karakter og målgruppe næppe i praksis vil blive tildelt fremmedkrigere. Målgruppen for disse ydelser omfatter således borgere med omfattende funktionsnedsættelser, hvis konsekvenser er af indgribende karakter i den daglige tilværelse, samt personer, som skal forsørge borgere med omfattende funktionsnedsættelser. Det drejer sig om ydelser omfattet af servicelovens, § 95, stk. 2 (kontant tilskud til ansættelse af hjælpere til udførelse af hjælp for personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har behov for personlig hjælp og pleje og for støtte til løsning af nødvendige praktiske opgaver i hjemmet i mere end 20 timer ugentligt), § 96 (borgerstyret personlig assistance i form af tilskud til dækning af udgifter ved ansættelse af hjælpere til pleje, overvågning og ledsagelse til borgere med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har et behov, som gør det nødvendigt at yde denne ganske særlige støtte) og § 100 (hjælp til dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne mellem det fyldte 18. år og folkepensionsalderen og til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har opsat udbetalingen af folkepension). Det drejer sig herudover om ydelser omfattet af servicelovens § 42 (hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse), da det er en betingelse for at modtage ydelsen, at man rent faktisk passer barnet i hjemmet, hvorfor det vil være usandsynligt, at en modtager af denne ydelse udrejser af landet som fremmedkriger. Det bemærkes herudover, at hjælp efter § 95, stk. 2, ikke kan medtages til udlandet.

Det vurderes endelig, at boligstøtte, børnetilskud og børne- og ungeydelse – som adskiller sig fra de andre ydelser i lovforslaget ved at kunne udbetales til en bredere kreds end blot modtageren af ydelsen – også bør omfattes af ordningen, da sådanne ydelser også kan være med til at finansiere fremmedkrigeres ophold i konfliktområder.

3.2.3. Den foreslåede ordning

3.2.3.1. Valg af lovmodel

En ordning med standsning af udbetaling og tilbagebetaling af offentlige ydelser vil med fordel kunne knyttes op på en række afgørelser, der allerede efter lovgivningen kan træffes i forhold til fremmedkrigere, herunder personer som der er grund til at antage er fremmedkrigere.

Det drejer sig for det første om reglerne om pasinddragelse og udrejseforbud efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, jf. herom ovenfor under punkt 3.2.1.2. Reglerne om pasinddragelse giver således politiet mulighed for at inddrage pas over for personer, som der er grund til at antage er udrejst til et konfliktområde i udlandet. Sager om stop for udbetaling af de omfattede offentlige ydelser vil således kunne blive en konsekvens af en afgørelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod en person i udlandet.

Herudover kan en række strafferetlige regler tænkes anvendt over for hjemvendte fremmedkrigere. Det drejer sig for det første om reglerne om indrejse- og opholdsforbud i væbnede konfliktområder i straffelovens § 114 j, jf. herom ovenfor under punkt 3.2.1.3, samt reglerne om udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, som vil kunne bringes i anvendelse over for fremmedkrigere, der har opholdt sig i udlandet.

Endvidere vil overtrædelse af bestemmelserne i straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, og §§ 114 d, e og g, jf. herom ovenfor under punkt 3.2.1.4, der bl.a. kriminaliserer tilslutning til væbnede styrker, kunne tænkes anvendt over for fremmedkrigere for kamphandlinger begået i udlandet mod eksempelvis danske styrker.

En domstolsafgørelse for overtrædelse af ovennævnte bestemmelser vil således kunne danne grundlag for et krav om tilbagebetaling af allerede udbetalte offentlige ydelser.

En fordel ved denne ordning vil bl.a. være, at der ikke vil skulle etableres nye sagsgange for behandling af sager om formodede fremmedkrigere i alle de udbetalende myndigheder, herunder for PET's videregivelse af oplysninger om mulige fremmedkrigere i sådanne sager. De udbetalende myndigheder vil i stedet kunne træffe afgørelse om udbetalingsstop eller tilbagebetaling på baggrund af en afgørelse fra enten politiet eller domstolene. Dette vil indebære de bedste muligheder for, at sagerne kan behandles med den fornødne hurtighed og uden et unødvendigt stort ressourceforbrug.

3.2.3.2. Afgørelse om udbetalingsstop og afgørelse om fornyet udbetaling

3.2.3.2.1. Med henblik på at sikre myndighederne og arbejdsløshedskasserne bedre muligheder for så tidligt som muligt at stoppe udbetalingen af relevante offentlige ydelser til fremmedkrigere foreslås det, at det i de enkelte ydelseslove, som er omfattet af lovforslaget, fastsættes, at retten til de enkelte ydelser ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Ydelsesstoppet vil være en følge af en afgørelse, som politiet i forvejen har hjemmel til at træffe i medfør af pasloven efter forhåndsgodkendelse fra den stedligt kompetente byret. Ydelsesstoppet retter sig således kun imod personer, som får inddraget deres pas, fordi der er grundlag for at antage, at de befinder sig i udlandet på afgørelsestidspunktet.

Det bemærkes i den forbindelse, at det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget bag pasinddragelsesreglerne, jf. Folketingstidende 2014-15, 1. samling, A, L 99 som fremsat, side 10, at

tiltagene bl.a. tager sigte på gruppen af personer, der rejser til et konfliktområde, som det man f.eks. for tiden oplever i Syrien og Irak, for at tilslutte sig en militant oprørsgruppe eller for på anden lignende måde at tage del i væbnede kamphandlinger, idet denne gruppe udgør en reel og betydelig trussel mod det danske samfund.

Ydelsesstoppet skal effektueres, så snart politiet har truffet afgørelsen om pasinddragelse.

Som nævnt ovenfor under punkt 3.2.1.5 følger det af forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 1, at der ikke er pligt til partshøring, hvis det efter oplysningernes eller vurderingernes karakter og sagens beskaffenhed må anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag. Bestemmelsen tager ifølge dens forarbejder, jf. Folketingstidende 1985-86, tillæg A, spalte 153, navnlig sigte på tilfælde, hvor der ikke er rimelig grund til at tro, at de yderligere oplysninger, der er tilvejebragt i forbindelse med sagens behandling, vil kunne korrigeres eller suppleres af den pågældende part, og det heller ikke i øvrigt som følge af sagens karakter kan anses for påkrævet at gennemføre en høring. Der skal endvidere foretages en bedømmelse af, om parten kan antages at have mulighed for ved tilvejebringelse af yderligere oplysninger at afsvække den pågældende oplysnings betydning for sagens afgørelse.

Den udbetalende myndighed skal træffe afgørelse om ydelsesstop alene på baggrund af en oplysning om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet. Denne afgørelse kan politiet desuden kun træffe efter forhåndsgodkendelse af domstolene.

Det vurderes derfor som udgangspunkt at være ubetænkeligt, at de udbetalende myndigheder træffer afgørelse i sådanne sager uden at partshøre ydelsesmodtageren om, at de udbetalende myndigheder er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4.

Det bemærkes, at en person, der har fået stoppet ydelsesudbetaling, vil kunne ansøge om den pågældende ydelse på ny eller anmode myndigheden om at genoptage udbetalingen efter at have dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark gennem fremmøde hos politiet. Der henvises herom nærmere til punkt 3.2.3.2.3 nedenfor.

Det bemærkes endvidere, at arbejdsløshedskasserne er private foreninger og derfor ikke omfattet af forvaltningsloven. Der stilles imidlertid i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. i det væsentlige de samme krav til kassernes sagsbehandling og afgørelser, som der stilles til offentlige myndigheder efter forvaltningsloven. Reglerne om partshøring efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er beskrevet nærmere under punkt 3.2.1.6.

Der er desuden med hjemmel i lovens § 65 a, stk. 7, fastsat nærmere regler i bekendtgørelse nr. 160 af 24. februar 2014 om kravene til arbejdsløshedskassernes sagsbehandling og afgørelser. Det gælder bl.a. regler om, i hvilke situationer arbejdsløshedskassen ikke skal høre medlemmet. Der er ikke fastsat en bestemmelse svarende til forvaltningslovens 19, stk. 2, nr. 1. Det vil, såfremt lovforslaget vedtages, blive fastsat i bekendtgørelse nr. 160 af 24. februar 2014 om kravene til arbejdsløshedskassernes sagsbehandling og afgørelser, at arbejdsløshedskassen kan træffe afgørelse om ydelsesstop eller tilbagebetaling i de omfattede situationer uden forudgående partshøring. Som ovenfor nævnt vurderes det som udgangspunkt at være ubetænkeligt, at de udbetalende myndigheder træffer afgørelse i sådanne sager uden at partshøre ydelsesmodtageren om, at de udbetalende myndigheder er kommet i besiddelse af oplysninger.

Det fremgår af persondatalovens § 29, stk. 1, at hvor oplysninger ikke er indsamlet hos den registrerede, påhviler det den dataansvarlige eller dennes repræsentant ved registreringen, eller hvor de indsamlede oplysninger er bestemt til videregivelse til tredjemand, senest når videregivelsen af oplysningerne finder sted, at give den registrerede meddelelse om en række forhold, herunder den dataansvarliges og dennes repræsentants identitet samt formålene med den behandling, hvortil oplysningerne er bestemt. Det fremgår af persondatalovens § 29, stk. 2, at § 29, stk. 1, bl.a. ikke gælder, hvis registreringen eller videregivelsen udtrykkeligt er fastsat ved lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov.

Såvel den udbetalende myndigheds registrering af oplysninger med henblik på at træffe afgørelser efter de foreslåede nye bestemmelser i lovforslagets §§ 2-13, som henholdsvis politiets og anklagemyndighedens videregivelse af oplysninger, fastlægges med lovforslaget som en lovmæssig forpligtelse. Det antages derfor, at hverken de udbetalende myndigheder, politiet eller anklagemyndigheden skal give oplysninger til den registrerede ydelsesmodtager efter persondatalovens § 29, stk. 1, jf. persondatalovens § 29, stk. 2.

3.2.3.2.2. Det foreslås endvidere, at det fastsættes i de enkelte ydelseslove, at en del af en offentlig ydelse, der som følge af politiets afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet ikke er blevet udbetalt, kan kræves efterbetalt, hvis afgørelsen omgøres – enten af Rigspolicechefen efter klage eller af politikredsen selv – eller ophæves ved en efterfølgende domstolsprøvelse.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, således ikke vil have opsættende virkning i forhold til afgørelsen om at stoppe udbetalingen af ydelsen. Udbetalingen af den relevante ydelse vil således kunne stoppes, selvom ydelsesmodtageren har klaget over politiets afgørelse, der er blevet forhåndsgodkendt af domstolene.

3.2.3.2.3. Det foreslås desuden, at en ydelsesmodtager, der har fået stoppet udbetalingen af en offentlig ydelse efter den foreslåede ordning, skal dokumentere sin tilstedeværelse i Danmark ved at møde op hos politiet for at få ret til ydelsen på ny. Ydelsesmodtageren vil herefter kunne anmode om genoptagelse af udbetalingen eller ansøge om at modtage den relevante offentlige ydelse igen, når den pågældende er tilbage her i landet. Dette gælder dog ikke for arbejdsløshedsdagpenge og feriedagpenge.

Behandling af en ansøgning om igen at få udbetalt relevante offentlige ydelser vil i øvrigt skulle ske i overensstemmelse med de eksisterende regler i de enkelte ydelseslove.

3.2.3.3. Tilbagebetalingskrav som følge af straffedomme mod fremmedkrigere

Det foreslås endvidere at fastsætte, at en person ikke har ret til de offentlige ydelser, der er omfattet af ordningen, i en periode, i hvilken den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, et indrejse- og opholdsforbud i medfør af straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1. Dermed vil der også være hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte ydelser, som evt. ikke måtte være blevet standset, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel vil bl.a. sikre, at der vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte områder, fordi f.eks. hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Denne regel vil således indebære, at offentlige ydelser, der er udbetalt mens den pågældende ifølge dommen enten befandt sig i et indrejse- og opholdsforbudsramt konfliktområde, der under opholdet var udpeget i medfør af straffelovens § 114 j, stk. 3, eller befandt sig i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, vil kunne kræves tilbagebetalt.

Reglen vil også kunne anvendes, hvis den pågældende person har fået stoppet ydelser fra et vist tidspunkt som følge af en afgørelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet eller § 114 j, stk. 1, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i en yderligere periode.

Som nævnt ovenfor under punkt 3.2.1.5 følger det af forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 1, at der ikke er pligt til partshøring, hvis det efter oplysningernes eller vurderingernes karakter og sagens beskaffenhed må anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag. Bestemmelsen tager ifølge dens forarbejder, jf. Folketingstidende 1985-86, tillæg A, spalte 153, navnlig sigte på tilfælde, hvor der ikke er rimelig grund til at tro, at de yderligere oplysninger, der er tilvejebragt i forbindelse med sagens behandling, vil kunne korrigeres eller suppleres af den pågældende part, og det heller ikke i øvrigt som følge af sagens karakter kan anses for påkrævet at gennemføre en høring. Der skal endvidere foretages en bedømmelse af, om parten kan antages at have mulighed for ved tilvejebringelse af yderligere oplysninger at afsvække den pågældende oplysningens betydning for sagens afgørelse.

Den udbetalende myndighed vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling alene på baggrund af en oplysning om, at den pågældende ved endelig dom er fundet skyldig i et af de af ordningen omfattede strafbare forhold.

Det vurderes derfor som udgangspunkt at være ubetænkeligt, at de udbetalende myndigheder træffer afgørelse i sådanne sager uden at partshøre ydelsesmodtageren om, at de udbetalende myndigheder er kommet i besiddelse af oplysninger om, at den pågældende ved endelig dom er fundet skyldig i et af de af ordningen omfattede strafbare forhold.

Det bemærkes i øvrigt, at kravet om tilbagebetaling følger direkte af, at det ved endelig dom er konstateret, at den pågældende – ved at have begået et strafbart forhold – har modtaget ydelsen i strid med betingelserne herfor i en periode, som vil fremgå af dommen. Den udbetalende myndighed vil således – hvis den af anklagemyndigheden er blevet orienteret om den pågældende dom – alene på dette grundlag skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af ydelser, der har været udbetalt i den periode, ydelsesmodtageren ifølge dommen befandt sig i udlandet. Det indebærer bl.a., at der vil skulle træffes afgørelse om tilbagebetaling, uanset om ydelsesmodtageren var bekendt med, at man ikke har ret til de af lovforslaget omfattede offentlige ydelser i en periode, hvor man overtræder straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, og § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud i udpegede konfliktområder, eller er i udlandet i strid med et udrejseforbud, der er fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1.

Det bemærkes endvidere, at ydelserne først vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Særligt for så vidt angår arbejdsløshedskasserne, bemærkes det, at disse er private foreninger og derfor

ikke omfattet af forvaltningsloven. Der stilles imidlertid i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. i det væsentlige de samme krav til kassernes sagsbehandling og afgørelser, som der stilles til offentlige myndigheder efter forvaltningsloven. Reglerne om partshøring efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er beskrevet nærmere under punkt 3.2.1.6. Der er desuden med hjemmel i lovens § 65 a, stk. 7, fastsat nærmere regler i bekendtgørelse nr. 160 af 24. februar 2014 om kravene til arbejdsløshedskassernes sagsbehandling og afgørelser. Det gælder bl.a. regler om, i hvilke situationer arbejdsløshedskassen ikke skal høre medlemmet. Der er ikke fastsat en bestemmelse svarende til forvaltningslovens 19, stk. 2, nr. 1. Det vil, såfremt lovforslaget vedtages, blive fastsat i bekendtgørelse nr. 160 af 24. februar 2014 om kravene til arbejdsløshedskassernes sagsbehandling og afgørelser, at arbejdsløshedskassen kan træffe afgørelse om ydelsesstop eller tilbagebetaling i de omfattede situationer uden forudgående partshøring. Som ovenfor nævnt vurderes det som udgangspunkt at være ubetænkeligt, at de udbetalende myndigheder træffer afgørelse i sådanne sager uden at partshøre ydelsesmodtageren om, at de udbetalende myndigheder er kommet i besiddelse af oplysninger.

3.2.3.4. Videregivelse af oplysninger til de udbetalende myndigheder og arbejdsløshedskasserne

Selve afgørelsen om udbetalingsstoppet eller tilbagebetaling af en ydelse, vil skulle effektueres af den udbetalende myndighed eller arbejdsløshedskasse alene på grundlag af enten politiets afgørelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller på baggrund af en afsagt dom for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, og af § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud i udpegede konfliktområder, eller et brud på et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1.

En håndhævelse af de foreslåede regler om ophør af visse offentlige ydelser forudsætter derfor, at de udbetalende myndigheder får oplysning om, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte regler. Den foreslåede ordning forudsætter således, at der videregives oplysninger om personer, der er truffet afgørelse mod efter ovennævnte regler, til de relevante udbetalende myndigheder, hvis politiet eller anklagemyndigheden får formodning om, at den pågældende samtidig modtager offentlige ydelser. For så vidt angår straffedomme for overtrædelser af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e og g, vil det være en forudsætning for videregivelsen, at det af dommen fremgår, at de straffbare forhold er begået i udenlandske konfliktområder. Underretningen skal ske til de myndigheder mv., som forestår udbetaling af de af lovforslaget omfattede ydelser. Det foreslås, at der i de enkelte ydelseslove indsættes bestemmelser, der pålægger henholdsvis politiet og anklagemyndigheden at videregive sådanne oplysninger. I forhold til ydelser, der udbetales af en arbejdsløshedskasse, foreslås det, at det fastsættes, at videregivelsen af oplysningerne skal ske til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, der videregiver oplysningerne til medlemmets arbejdsløshedskasse.

Det bemærkes, at politiets og anklagemyndighedens videregivelse af oplysninger efter den foreslåede ordning vil være en videregivelse af oplysninger om straffbare forhold, jf. persondatalovens § 8. Den foreslåede ordning vurderes i den forbindelse at være i overensstemmelse med persondatalovens § 8, stk. 2, nr. 3, hvorefter oplysninger om bl.a. straffbare forhold må videregives, hvis videregivelsen er nødvendig for udførelsen af en myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe. Den af lovforslaget omfattede videregivelse vil endvidere skulle administreres i overensstemmelse med de øvrige regler i persondataloven, herunder reglerne om oplysningspligt og indsigt i lovens kapitel 8 og 9.

I forbindelse med afgørelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod en person, der befinder sig i udlandet,

vil det være politiet (der har truffet afgørelse efter rettens forhåndsgodkendelse), som skal orientere de relevante udbetalende myndigheder om afgørelsen. Det skal ske på tidspunktet for politiets afgørelse (dvs. efter rettens forhåndsgodkendelse) med henblik på, at de udbetalende myndigheder umiddelbart herefter kan træffe afgørelse om at standse udbetalingen af de relevante offentlige ydelser til den formodede fremmedkriger. Orienteringen skal ske, selvom der er klagemulighed til Rigspolitichefen efter klagereglerne i pasbekendtgørelsens § 27, stk. 1. Politiet vil endvidere skulle orientere den udbetalende myndighed, hvis afgørelsen senere omgøres eller ophæves efter klagereglerne i pasloven og pasbekendtgørelsen eller ved en efterfølgende domstolsprøvelse.

I sager om tilbagebetaling af tidligere udbetalte offentlige ydelser på grundlag af en straffedom for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud i udpegede konfliktområder eller et fastsat udrejseforbud i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, vil det være anklagemyndigheden, der skal orientere de relevante udbetalende myndigheder om, at der er truffet en domstolsafgørelse efter ovennævnte regler, hvis der er en formodning for, at den domfældte modtager bestemte offentlige ydelser. Det bemærkes, at en formodning hos anklagemyndigheden om, at den domfældte modtager eller har modtaget bestemte offentlige ydelser som udgangspunkt vil basere sig på de oplysninger, som er fremkommet under behandlingen af straffesagen, og at orienteringen vil skulle ske på det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

At politiet eller anklagemyndigheden skal have formodning om, at den pågældende modtager en omfattende offentlig ydelse, medfører, at politiet og anklagemyndigheden kan videregive ovennævnte oplysninger til de relevante udbetalende myndigheder i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager en offentlig ydelse, som den pågældende myndighed udbetaler.

3.2.3.5. Særligt om arbejdsløshedsdagpenge

Som nævnt i lovforslagets punkt 3.2.1.1.2 kan et medlem af en arbejdsløshedskasse – udover de særlige tilfælde efter § 5 i bekendtgørelse nr. 701 af 27. maj 2015 om rådighed, hvorefter et medlem efter visse betingelser kan få dagpenge under arbejdssøgning i et andet land – ikke modtage arbejdsløshedsdagpenge under ophold i udlandet. Det er derfor for så vidt angår arbejdsløshedsdagpenge ikke nødvendigt at fastsætte en regel om, at en person mister retten til arbejdsløshedsdagpenge, hvis vedkommende får inddraget sit pas, fordi der er grund til at antage, at vedkommende er udrejst til et konfliktområde i udlandet, jf. punkt 3.2.3.2 ovenfor. Der er af samme årsag ikke behov for at fastsætte de særlige regler om tilbagebetaling, der er nævnt i punkt 3.2.3.3 ovenfor.

Det bemærkes, at der for så vidt angår arbejdsløshedsdagpenge – ligesom for de andre offentlige ydelser, der er omfattet af lovforslaget – foreslås fastsat en regel som omtalt under punkt 3.2.3.4 om videregivelse af oplysninger om pasinddragelsen eller om den endelige dom for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, således at det sikres, at styrelsen hurtigst muligt bliver bekendt med de oplysninger, der skal til for at stoppe udbetalingen af arbejdsløshedsdagpenge eller kræve tilbagebetaling. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering vil videregive denne oplysning til den relevante arbejdsløshedskasse, som på baggrund af denne oplysning vil kunne træffe afgørelse om udbetalingsstop eller tilbagebetaling på baggrund af de allerede gældende regler herom i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Hvis det efterfølgende dokumenteres, at medlemmet har været i Danmark i en periode, hvor arbejdsløshedskassen tidligere har truffet afgørelse om manglende ret til arbejdsløshedsdagpenge på grund af ophold i udlandet, skal arbejdsløshedskassen ændre sin afgørelse i overensstemmelse med de almindelige regler herom.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for staten af betydning.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for kommuner og regioner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Forslaget om blokering af hjemmesider vil kunne have mindre økonomiske og administrative konsekvenser for internetudbydere i forbindelse med den praktiske gennemførelse af blokeringen af hjemmesider.

Lovforslaget forventes ikke i øvrigt at have administrative eller økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 11. januar 2017 til den 8. februar 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Akademikerne, Advokatrådet, Advokatsamfundet, AK-Samvirke, Amnesty International, Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, Ankestyrelsen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ASE, ATP, BDO, Kommunernes Revision, Beskæftigelsesrådet, Bestyrelsesforeningen for Social- og Sundhedsskolerne, Brancheforeningen Telekommunikationsindustrien, Børnerådet, CEPOS, Cevea, Copenhagen Business School, Juridisk Institut, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Konservative Studerende, Danmarks Liberale Studerende, Danmarks Medie og Journalisthøjskole, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Blindesamfund, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Handicap Forbund, Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske Erhvervsakademi-

er, Danske Erhvervsskoler, Danske Gymnasieelevers Sammenslutning, Danske Handicaporganisationer, Danske Landbrugsskoler, Danske Regioner, Danske Revisorer, Danske Seniorer Danske, SOSU-skoler, Danske Studerendes Fællesråd, Danske Universiteter, Danske Ældreråd, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Det Centrale Handicapråd, Det Kriminalpræventive Råd, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Diverse A-kasser, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Erhvervsskolernes Elevorganisation, Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA), Folketingets Ombudsmand, Forbundet af Offentlige Ansatte (FOA), Foreningen af danske lægestuderende, Foreningen af Institutionschefer og Områdechefer m.fl., Foreningen af kommunale sociale-, sundheds, og arbejdsmarkedschefer i Danmark, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Frit Forum, Socialdemokratiske Studerende, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Fængselsforbundet i Danmark, Gymnasiernes Bestyrelsesforening, Gymnasieskolernes Rektorumforening, Handelsskolernes Lærerforening (HL), HK/Kommunal, HK/Stat, Ingeniørforeningen i Danmark, Institut for Menneskerettigheder, Jobrådgivernes brancheforening, Justitia, KL, Kraka, Kriminalforsorgsforeningen, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kulturministeriets Rektorer (KUR), Københavns Universitet, Det Juridiske Fakultet, Landbrug & Fødevarer, Landforeningen for førtidspensionister, Landsforeningen af Fleks- og skånejobbere, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen af nuværende og tidligere psykiatribrugere, Landsforeningen KRIM, Landsforeningen SIND, Landsklubben af socialrådgivere ansat i Kriminalforsorgen, Landsorganisationen i Danmark (LO), Landssammenslutningen af Handelsskoleelever, Landsskatteretten, LEV, Lærernes Centralorganisation, Lærerstuderendes landskreds, Politiforbundet, Private Gymnasier og Studenterkurser, Professionshøjskolernes Rektorkollegium, Pædagogstuderendes Landssammenslutning, Rektorkollegiet for de kunstneriske og kulturelle uddannelser (RKU), Rektorkollegiet for de maritime uddannelser, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rigsombudsmanden på Grønland, Rigspolitiet, Rigsrevisionen, Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser Rådet for psykisk sårbare på arbejdsmarkedet, Rådet for Socialt Udsatte, Sammenslutningen af Danske Socialrådgiverstuderende (SDS), samtlige byretter, Skatteankestyrelsen, Skolelederforeningen, SAND, SRF Skattefaglig Forening, Statsforvaltningerne, Studenterrådgivningen, Syddansk Universitet, Juridisk Institut, Sygeplejestuderendes Landssammenslutning, Udbetaling Danmark, Uddannelsesforbundet, Udviklingshæmmedes Landsforbund, Vestre Landsret, VEU-rådet, VUC, Lederforeningen og VUC, Bestyrelsesforeningen, ÆldreForum, Ældresagen, Østre Landsret, Aalborg Universitet og Juridisk Institut Aarhus Universitet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget har ikke økonomiske konsekvenser for staten af betydning. Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for staten. Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for kommuner og regioner.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Forslaget om blokering af hjemmesider vil kunne have mindre økonomiske konsekvenser for in-

		internetudbydere i forbindelse med den praktiske gennemførelse af blokeringen af hjemmesider. Lovforslaget forventes ikke i øvrigt at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Forslaget om blokering af hjemmesider vil kunne have mindre administrative konsekvenser for internetudbydere i forbindelse med den praktiske gennemførelse af blokeringen af hjemmesider. Lovforslaget forventes ikke i øvrigt at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af overskriften til kapitel 71 i retsplejeloven, at dette kapitel i dag vedrører indgreb i meddelelshemmeligheden, observation, dataaflysning og forstyrrelse eller afbrydelse af radio- eller telekommunikation.

Det foreslås at ændre kapiteloverskriften til også at omfatte blokering af hjemmesider.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om at indsætte en ny bestemmelse om blokering af hjemmesider i kapitel 71 i retsplejeloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Overskriften vil herefter omhandle indgreb i meddelelshemmeligheden, observation, dataaflysning, forstyrrelse eller afbrydelse af radio- eller telekommunikation og blokering af hjemmesider.

Der henvises i øvrigt til punkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det er i dag ikke muligt efter retsplejelovens fjerde bog om strafferetsplejen at blokere en hjemmeside.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i kapitel 71 (§ 791 d) om blokering af hjemmesider. Bestemmelsen regulerer de nærmere betingelser for, hvornår der efter retskendelse kan ske blokering af en hjemmeside.

Det foreslås i *stk. 1*, at der kan ske blokering af en hjemmeside, hvis der er grund til at antage, at der fra hjemmesiden foretages en overtrædelse af straffelovens §§ 114-114 i, 119 eller 119 a.

Ved blokering forstås en ordning, der er rettet mod danske internetudbydere med henblik på direkte DNS-blokering fra udbyderens side af hjemmesiden med ulovligt materiale. DNS-blokering medfører, at forsøg på at opnå adgang til blokerede hjemmesider automatisk afvises af internetudbyderen. Det forudsættes, at afvisningen vil være ledsaget af en tekst, hvoraf det fremgår, at politiet har opnået rettens kendelse for at blokere den pågældende hjemmeside, og at eventuelle indsigelser kan rettes til politiet.

Kravet om, at der skal være ”grund til at antage”, skal forstås i overensstemmelse med det tilsvarende udtryk i retsplejelovens §§ 803 og 804 om beslaglæggelse over for ikke-mistænkte og edition.

Kravet om, at der fra hjemmesiden begås en overtrædelse af straffelovens §§ 114-114 i, 119 eller 119 a, indebærer, at siden skal indeholde tekst, video eller lyd mv., der udgør en sådan overtrædelse.

Efter *stk. 2, 1. pkt.*, træffes afgørelse om blokering af en hjemmeside af retten ved kendelse efter politiets begæring.

Rette værneting fastsættes efter retsplejelovens § 694, stk. 1, hvorefter retsmøder under efterforskningen på begæring af politiet kan afholdes ved retten i enhver kreds, hvor oplysning i sagen må antages at kunne tilvejebringes.

Imødekommes politiets anmodning om blokering, skal kendelsen indeholde oplysning om, hvilken konkret hjemmeside der kan blokeres.

Efter *stk. 2, 2. pkt.*, skal de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt, anføres i en kendelse, der tillader blokering af en hjemmeside. Kendelsen kan til enhver tid omgøres af retten, jf. *stk. 2, 3. pkt.*

Det forudsættes endvidere, at såfremt politiet bliver bekendt med, at grundlaget for kendelsen ikke længere er til stede – for eksempel fordi det ulovlige indhold er fjernet fra hjemmesiden – skal politiet hurtigst muligt foranledige, at blokeringen fjernes. Der pålægges dog ikke hermed politiet en pligt til løbende at kontrollere blokerede hjemmesider.

Politiet forudsættes at foretage underretning af den, som indgrebet retter sig mod, dvs. af lejerer (regi-

stranten) af den hjemmeside, som retten har givet tilladelse til at blokere. Indeholder hjemmesiden ikke kontaktoplysninger, og kan politiet ikke umiddelbart fremskaffe disse oplysninger på anden vis, kan underretning undlades. Underretning af personer i udlandet vil ske efter de almindelige retshjælpsregler om underretning til personer i andre lande.

Stk. 3 indeholder en almindelig proportionalitetsregel. Indgrebet må således ikke foretages, såfremt det står i misforhold til sagens betydning og den ulempe, som indgrebet må antages at medføre.

Det er på nuværende tidspunkt kun teknisk muligt at blokere en hel hjemmeside og ikke kun dele heraf. Det skal derfor indgå i vurderingen, om det efter en konkret vurdering vil være for indgribende at blokere en hel hjemmeside, hvis det kun er en lille del af indholdet på siden, der er ulovligt. Ved vurderingen heraf vil der skulle lægges vægt på forholdets grovhed, således at der skal mindre til, hvis der er tale om en meget grov lovovertrædelse.

For så vidt angår sociale medier med et meget stort antal brugere må det generelt antages, at det ville være et uproportionelt indgreb at blokere hele det sociale medie, uanset at der er tale om en grov lovovertrædelse fra en enkelt brugers profil.

I de tilfælde, hvor det ulovlige materiale på en hjemmeside alene udgør en mindre del, kan politiet fortsat tage kontakt til f.eks. lejereren af hjemmesiden (registranten) for at gøre opmærksom på, at siden – efter politiets opfattelse og eventuelt også efter lejerens egne retningslinjer – indeholder ulovligt materiale.

Af *stk. 4* fremgår det, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og administratorer af internetdomæner er forpligtede til at bistå politiet med blokeringen af hjemmesider. Det indebærer bl.a., at udbyderne skal iværksætte en DNS-blokering af den hjemmeside, som rettens kendelse vedrører.

Politiet vil i praksis videreformidle rettens kendelse til udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester eller én eller flere administratorer af internetdomæner, som derefter forestår den tekniske gennemførelse af en DNS-blokering.

Med udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester forstås i denne sammenhæng udbydere i henhold til lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Med administratorer af internetdomæner forstås i denne sammenhæng administratorer i henhold til lov om internetdomæner mv.

Det er hensigten med bestemmelsen at omfatte internetudbydere, der udbyder internet til en bredere kreds af kunder. Det er dermed ikke hensigten at omfatte virksomheder, der udbyder internet til en begrænset eller lukket kreds af personer, herunder restauranter, hoteller, uddannelsesinstitutioner, boligforeninger eller lignende.

Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at såfremt internetudbyderne eller administratorerne og administratorerne ikke frivilligt efterkommer rettens kendelse om blokering, finder retsplejelovens § 178 om tvangsmidler over for vidner tilsvarende anvendelse. § 178 giver bl.a. retten mulighed for at pålægge bøder og at tilpligte vidner at erstatte de udgifter, som vidnet har forårsaget.

Bestemmelsen vil således eksempelvis kunne finde anvendelse over for en internetudbyder eller en administrator i tilfælde, hvor den pågældende udbyder eller administrator – på trods af politiets fremvisning af rettens kendelse om blokering – ikke iværksætter en blokering af den berørte hjemmeside.

Efter *stk. 5* forelægger politiet snarest muligt sagen for retten, hvis den, mod hvem indgrebet retter sig, fremsætter anmodning herom. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes.

Det vil i praksis være registranten, der vil kunne fremsætte den nævnte anmodning.

Sagen skal indbringes for den ret, der har truffet afgørelse om blokering af den pågældende hjemmeside.

Kendelsen vil kunne kæres efter de almindelige regler herom.

Rettens afgørelse om ikke at godkende en blokering af en hjemmeside medfører i denne situation, at indgrebet ikke kan opretholdes, og at politiet hurtigst muligt skal foranledige, at blokeringen fjernes.

Der henvises i øvrigt til punkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Efter den foreslåede bestemmelse i § 34, *stk. 4*, i lov om social pension er det en betingelse for genoptagelse af en pensionsudbetaling, der har været ophørt i medfør af de foreslåede bestemmelser i lovens §§ 46 b-46 d, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, at pensionisten har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet. Pensionisten kan herefter anmode Udbetaling Danmark om at genoptage udbetalingen.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter de gældende regler i lov om social pension kan der udbetales social pension til en pensionist i udlandet, selvom pensionisten har fået inddraget sit pas.

Med forslaget indføres en hjemmel i § 46 b, *stk. 1*, til at stoppe udbetaling af social pension, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Den foreslåede bestemmelse etablerer således hjemmel for Udbetaling Danmark til at standse udbetalingen af pension til en person allerede fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod den pågældende og dermed allerede, mens den pågældende formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder. Det bemærkes, at politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1,

nr. 4, mod personer, der befinder sig i udlandet, alene kan ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. paslovens § 2, stk. 4, sidste pkt.

Udbetaling Danmarks afgørelse om at stoppe udbetalingen af pension vil skulle træffes alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet (politiet kan kun træffe denne afgørelse efter rettens forhåndsgodkendelse). Udbetaling Danmark vil som udgangspunkt ikke skulle partshøre pensionisten om, at de er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4.

Afgørelsen om at standse udbetalingen af pension kan inden 4 uger påklages til Ankestyrelsen, jf. § 50 i lov om social pension, som henviser til kapitel 10 og § 64 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Der henvises nærmere til punkt 3.2.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 46 b, *stk. 2*, at ophøret af udbetalingen af pension sker med virkning fra det tidspunkt, hvor pågældende har fået inddraget sit pas efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4. Er pensionen forudbetalt, foreslås at udbetalingen først ophører ved udgangen af den måned, hvor pågældende har fået sit pas inddraget.

Det foreslås i § 46 b, *stk. 3*, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, omgøres administrativt, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af pensionen, der ikke har været udbetalt under ophøret, såfremt betingelserne for at modtage ydelsen i øvrigt var opfyldt i perioden.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ikke vil have opsættende virkning i forhold til Udbetaling Danmarks afgørelse om at stoppe udbetalingen af pension, hvorfor udbetalingen af ydelsen skal stoppes, selvom den pågældende har klaget over politiets afgørelse.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 46 c, at retten til pension ophører i en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1. Dermed vil der være hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte ydelser, som evt. ikke måtte være blevet standset, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel vil bl.a. sikre, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte områder, fordi f.eks. hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Reglen vil også kunne anvendes, hvis udbetaling af pension er ophørt efter § 46 b, stk. 1, men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, stk. 1, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i en periode, hvor udbetalingen af pension ikke er ophørt.

Der vil alene kunne rejses krav om tilbagebetaling af ydelser, der vedrører det antal dage, hvor den pågældende er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser. Da pensionen som udgangspunkt udbetales månedsvist, skal der foretages en forholdsmæssig opgørelse af tilbagebetaling for måneder, hvor pensionisten kun er dømt for overtrædelser af de nævnte bestemmelser i en del af måneden. Ved den forholdsmæssige beregning anvendes det faktiske antal dage i den pågældende måned.

Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af pension for den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser. Det bemærkes, at Udbetaling Danmark først kan træffe afgørelse om tilbagebetaling, når der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at gældende § 46 b ophæves og genaffattes i § 46 d, stk. 1, så det fremgår, at politiet eller kriminalforsorgen skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen om en unddragelse efter § 46 a, stk. 1, når myndigheden får formodning om, at en person, der er omfattet af § 46 a, stk. 1 eller stk. 2, samtidig modtager social pension, jf. den foreslåede bestemmelses 1. pkt. For personer med bopæl i udlandet skal Udbetaling Danmark underrettes, jf. bestemmelsens 2. pkt., da udbetalingen til personer i udlandet administreres af Udbetaling Danmark.

Med henblik på at sikre, at Udbetaling Danmark og kommunen kan træffe afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, e og g, § 114 j, stk. 1, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, er det nødvendigt, at myndighederne gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser mod en person, som formodes at modtage eller have modtaget pension i den relevante periode.

Det foreslås derfor fastsat i lovens § 46 d, stk. 2, 1. pkt., at politiet skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om modtager pension.

Det foreslås endvidere fastsat, at politiet skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves, jf. den foreslåede bestemmelses 2. pkt. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i lovens § 46 b, stk. 3, hvorefter den del af ydelserne, der ikke er udbetalt under ophøret, efterbetales, hvis afgørelsen omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse.

Det foreslås endelig fastsat som § 46 d, stk. 3, at anklagemyndigheden skal underrette kommunen og Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget pension. At der skal foreligge en endelig dom indebærer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel.

At politiet eller anklagemyndigheden skal have "formodning" om, at den pågældende modtager pension, medfører, at politiet og anklagemyndigheden kan videregive ovennævnte oplysninger til Udbetaling

Danmark og kommunen i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager eller har modtaget pension. Det bemærkes, at en formodning hos anklagemyndigheden om, at den domfældte modtager eller har modtaget bestemte offentlige ydelser som udgangspunkt vil basere sig på de oplysninger, som er fremkommet under behandlingen af straffesagen, og at orienteringen vil skulle ske på det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.2.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1

Efter den foreslåede bestemmelse i § 34, *stk. 4*, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension er det en betingelse for genoptagelse af en pensionsudbetaling, der har været ophørt i medfør af de foreslåede bestemmelser i lovens §§ 45 b-d, jf. lovforslagets § 3, nr. 2, at pensionisten har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet. Pensionisten kan herefter anmode Udbetaling Danmark, om at genoptage udbetalingen.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter de gældende regler i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension kan der udbetales social pension til en pensionist i udlandet selvom pensionisten har fået inddraget sit pas.

Med forslaget indføres en hjemmel i § 45 b, *stk. 1*, til at ophøre udbetaling af social pension, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Den foreslåede bestemmelse etablerer således hjemmel for Udbetaling Danmark til at standse udbetalingen af pension til en person allerede fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod den pågældende og dermed allerede, mens den pågældende formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder. Det bemærkes, at politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod personer, der befinder sig i udlandet, alene kan ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. paslovens § 2, stk. 4, sidste pkt.

Udbetaling Danmarks afgørelse om at stoppe udbetalingen af pension skal træffes alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet (politiet kan kun træffe denne afgørelse efter rettens forhåndsgodkendelse). Udbetaling Danmark vil som udgangspunkt ikke skulle partshøre pensionisten om, at de er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4.

Afgørelsen om at standse udbetalingen af pension kan inden 4 uger påklages til Ankestyrelsen, jf. § 49 i

lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., som henviser til kapitel 10 og § 64 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Der henvises nærmere til punkt 3.2.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 45 b, *stk. 2*, at ophøret af udbetalingen af pension sker med virkning fra det tidspunkt, hvor pågældende har fået inddraget sit pas efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4. Er pensionen forudbetalt, foreslås at udbetalingen først ophører ved udgangen af den måned, hvor pågældende har fået sit pas inddraget.

Det foreslås i § 45 b, *stk. 3*, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, omgøres administrativt, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af pensionen, der ikke har været udbetalt under ophøret, såfremt betingelserne for at modtage ydelsen i øvrigt var opfyldt i perioden.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ikke vil have opsættende virkning i forhold til Udbetaling Danmarks afgørelse om at stoppe udbetalingen af pension, hvorfor udbetalingen af ydelsen skal stoppes, selvom den pågældende har klaget over politiets afgørelse.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 45 c, *1. pkt.*, at retten til pension ophører i en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1. Dermed vil der være hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte ydelser, som evt. ikke måtte være blevet standset, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel vil bl.a. sikre, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte områder, fordi f.eks. hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Reglen vil også kunne anvendes, hvis udbetaling af pension er ophørt efter § 45 b, stk. 1, men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, stk. 1, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i en periode, hvor udbetalingen af pension ikke er ophørt.

Der vil alene kunne rejses krav om tilbagebetaling af ydelser, der vedrører det antal dage, hvor den pågældende er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser. Da pensionen som udgangspunkt udbetales månedsvis, skal der foretages en forholdsmæssig opgørelse af tilbagebetaling for måneder, hvor pensionisten kun er dømt for overtrædelser af de nævnte bestemmelser i en del af måneden. Ved den forholdsmæssige beregning anvendes det faktiske antal dage i den pågældende måned.

Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af pension for den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser, jf. bestemmelsens *2. pkt.* Det bemærkes, at Udbetaling Danmark først kan træffe afgørelse om tilbagebetaling, når der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at gældende § 45 b ophæves og genaffattes i § 45 d, stk. 1, så det fremgår, at politiet eller kriminalforsorgen skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen om en unddragelse efter § 45 a, når myndigheden får formodning om, at en person, der er omfattet af § 45 a, stk. 1 eller stk. 2, samtidig modtager social pension, jf. den foreslåede bestemmelses 1. pkt. For personer med bopæl i udlandet skal Udbetaling Danmark underrettes, jf. bestemmelsens 2. pkt., da udbetalingen til personer i udlandet administreres af Udbetaling Danmark.

Med henblik på at sikre, at Udbetaling Danmark og kommunen kan træffe afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, e og g, § 114 j, stk. 1, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, er det nødvendigt, at myndighederne gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser mod en person, som formodes at modtage eller have modtaget pension i den relevante periode.

Det foreslås derfor fastsat i lovens § 45 d, stk. 2, 1. pkt., at politiet skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om modtager pension.

Det foreslås endvidere fastsat, at politiet skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves, jf. den foreslåede bestemmelses 2. pkt. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i lovens § 45 b, stk. 3, hvorefter den del af ydelserne, der ikke er udbetalt under ophøret, efterbetales, hvis afgørelsen omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse.

Det foreslås endelig fastsat som § 45 d, stk. 3, at anklagemyndigheden skal underrette kommunen og Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget pension. At der skal foreligge en endelig dom indebærer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel.

At politiet eller anklagemyndigheden skal have "formodning" om, at den pågældende modtager pension, medfører, at politiet og anklagemyndigheden kan videregive ovennævnte oplysninger til Udbetaling Danmark og kommunen i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager eller har modtaget pension. Det bemærkes, at en formodning hos anklagemyndigheden om, at den domfældte modtager eller har modtaget bestemte offentlige ydelser som udgangspunkt vil basere sig på de oplysninger, som er fremkommet under behandlingen af straffesagen, og at orienteringen vil skulle ske på det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.2.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1 og 2

Med lovforslagets § 4, nr. 3, foreslås der indsat en ny bestemmelse som § 62, stk. 1, nr. 6, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det er derfor nødvendigt at foretage enkelte konsekvensændringer i § 62, stk. 1, nr. 4 og 5, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Til nr. 3

Efter de gældende regler i § 62, stk. 1 og 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., kan der som udgangspunkt kun udbetales dagpenge til et medlem, som står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Det følger derudover af gældende regler i § 62, stk. 7, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., at beskæftigelsesministeren efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætter nærmere regler for de betingelser, et medlem skal opfylde for at kunne anses for at stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Med hjemmel i denne bestemmelse har det siden 1993 været fastsat i rådighedsreglerne, at det er en betingelse, at et medlem skal have bopæl og opholde sig i Danmark for at kunne anses for at stå til rådighed og dermed for at have ret til dagpenge.

Som følge af lovforslagets formål om at stoppe for udbetaling af ydelser til visse personer, der befinder sig i udlandet, og hvor politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, foreslås det, at reglen om, at det er en betingelse for at være til rådighed, at et medlem skal have bopæl og opholde sig i Danmark, skal fremgå af loven. Reglen foreslås indsat som nyt *nr. 6* i § 62, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det fremgår af gældende regler om rådighed, at et medlem kan få dagpenge under arbejdssøgning i et andet land. Det er en betingelse, at medlemmet inden afrejsen godtgør over for arbejdsløsheds-kassen at have en aftale med en arbejdsgiver om en ansættelsessamtale i det andet land, og at medlemmet har givet meddelelse om opholdets varighed til jobcenteret og arbejdsløsheds-kassen før rejsen. Det er endvidere en betingelse, at medlemmet kommer tilbage til Danmark inden for 5 dage. Der er med lovændringen ikke tilsigtet en ændring af denne regel.

Det følger endvidere af forordning (EF) nr. 883/2004, artikel 64 og 65, at dagpengemodtagere kan få dagpenge i op til 3 måneder i forbindelse med ophold og jobsøgning i et andet EU/EØS land.

Til nr. 4

Med henblik på at sikre, at arbejdsløsheds-kassen kan træffe afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, e eller g, § 114 j, stk. 1, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, er det nødvendigt, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser mod en person, som formodes at modtage eller have modtaget feriedagpenge i den relevante periode. Styrelsen vil herefter i overensstemmelse med forslaget i § 6, nr. 5, til ændring af gældende § 62, stk. 6, der bliver stk. 7, kunne videregive oplysningerne til den relevante arbejdsløsheds-kasse.

Det foreslås derfor fastsat i nyt § 62, stk. 4, 1. pkt., i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., at politiet skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om modtager dagpenge eller feriedagpenge.

Det foreslås endvidere fastsat, som bestemmelsens 2. pkt., at politiet skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.

Det foreslås endelig fastsat i 3. pkt. i den foreslåede bestemmelse, at anklagemyndigheden skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget feriedagpenge. At der skal foreligge en endelig dom indebærer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel.

At politiet eller anklagemyndigheden skal have ”formodning” om, at den pågældende modtager feriedagpenge, medfører, at politiet og anklagemyndigheden kan videregive ovennævnte oplysninger til styrelsen i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager eller har modtaget feriedagpenge. Det bemærkes, at en formodning hos anklagemyndigheden om, at den domfældte modtager eller har modtaget bestemte offentlige ydelser som udgangspunkt vil basere sig på de oplysninger, som er fremkommet under behandlingen af straffesagen, og at orienteringen vil skulle ske på det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.2.3.4 og 3.2.3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Efter gældende regler er det en betingelse for retten til arbejdsløshedsdagpenge, at medlemmet skal have bopæl og ophold i Danmark. Et medlem, der opholder sig i udlandet, vil derfor som udgangspunkt ikke have ret til dagpenge i hele den periode, hvor medlemmet opholder sig i udlandet. Det gælder, uanset, hvor i udlandet medlemmet opholder sig.

Med henblik på at sikre, at medlemmets arbejdsløshedskasse kan træffe afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, og § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud i udpegede konfliktområder, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, er det nødvendigt, at arbejdsløshedskassen gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser mod en person, som formodes at modtage eller have modtaget arbejdsløshedsdagpenge eller feriedagpenge i den relevante periode. Med den foreslåede nye bestemmelse i § 62, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. 4, foreslås det fastsat, at politiet skal videregive ovennævnte oplysninger til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering. De nuværende regler i § 62, stk. 4 og 5, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. bliver herefter stk. 5-6.

Det foreslås derfor fastsat i § 62, stk. 6, der bliver stk. 7, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering skal videregive underretninger efter stk. 4-6 til medlemmets arbejdsløshedskasse, i de nævnte tilfælde.

De respektive arbejdsløshedskasser vil derefter stoppe med at udbetale arbejdsløshedsdagpenge til pågældende og i givet fald også kræve tilbagebetaling for udbetalte ydelser hos det enkelte medlem. Arbejdsløshedskassen vil ikke skulle partshøre medlemmet om, at arbejdsløshedskassen er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4. Det vil således i bekendtgørelse nr. 160 af 24. februar 2014 om kravene til arbejdsløshedskassernes sagsbehandling og afgørelser blive fastsat, at arbejdsløshedskassen kan træffe afgørelsen uden forudgående partshøring i denne situation.

Arbejdsløshedskassen stopper udbetalingen af arbejdsløshedsdagpenge fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse. Herudover vil arbejdsløshedskassen i overensstemmelse med gældende regler kunne træffe afgørelse om, at medlemmet skal tilbagebetale dagpenge, der er udbetalt for perioden fra medlemmets udrejse fra Danmark og til politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse.

Det foreslås, at hjemlen til, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering skal underrette medlemmets arbejdsløshedskasse om de omhandlede forhold, indsættes i gældende § 62, stk. 6, der bliver stk. 7, i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v., der i dag indeholder hjemmel til, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan videregive oplysninger fra politiet og kriminalforsorgen om medlemmer, der afsoner straf eller unddrager sig strafforfølgelse.

Der henvises til punkt 3.2.3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Efter § 74 a, stk. 1, nr. 4, i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v. er det en betingelse, at medlemmet ved overgangen til efterløn vil kunne opfylde betingelserne for ret til dagpenge ved ledighed, herunder stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Men efter overgangen til efterløn er det ikke længere en betingelse, at medlemmet skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Efterløn kan tages med under ophold inden for EØS-området uden tidsbegrænsning, og det er herunder muligt at bosætte sig i et andet EØS og samtidig modtage efterløn.

Det foreslås i den nye § 74 n, stk. 4, 1. pkt. i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v., at fastslå, at udbetalingen af efterløn ikke kan udbetales, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af et medlems pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Den foreslåede bestemmelse etablerer således hjemmel for arbejdsløshedskasserne til at standse udbetalingen af efterløn allerede fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod den pågældende og dermed allerede, mens den pågældende formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder. Det bemærkes, at politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod personer, der befinder sig i udlandet, alene kan ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. paslovens § 2, stk. 4, sidste pkt.

Afgørelsen om at stoppe udbetalingen af efterløn skal træffes alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet (politiet kan kun træffe denne afgørelse efter rettens forhåndsgodkendelse).

Arbejdsløshedskassen vil ikke skulle partshøre efterlønsmodtageren om, at arbejdsløshedskassen er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4. Det vil således i bekendtgørelse nr. 160 af 24. februar 2014 om kravene til arbejdsløshedskassernes sagsbehandling og afgørelser blive fastsat, at arbejdsløshedskassen kan træffe afgørelsen uden forudgående partshøring i denne situation.

Der henvises nærmere til punkt 3.2.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i forlængelse heraf i stk. 4, 2. *pkt.*, at udbetaling af efterløn kan udbetales på ny, når medlemmet ved fremmøde hos politiet dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 74 n, *stk. 5*, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, omgøres administrativt, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af efterlønnen, der ikke har været udbetalt under ophøret, såfremt betingelserne for at modtage efterløn i øvrigt var opfyldt i perioden.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ikke vil have opsættende virkning i forhold til arbejdsløshedskassens efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af efterløn, hvorfor udbetalingen af ydelsen skal stoppes, selvom den pågældende har klaget over politiets afgørelse.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 74 n, *stk. 6*, at et medlem ikke har ret til at få udbetalt efterløn for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1. Dermed vil der også være hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte ydelser, som evt. ikke måtte være blevet standset, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel vil bl.a. sikre, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte områder, fordi f.eks. hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Reglen vil også kunne anvendes, hvis udbetaling af efterløn til den pågældende person er ophørt som følge af en afgørelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, stk. 1, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i måneder, hvor udbetalingen af efterløn ikke er ophørt.

Arbejdsløshedskassen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af efterløn for den periode, personen er

dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser. Arbejdsløshedskassen vil modtage oplysninger fra Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, jf. den foreslåede bestemmelse i § 74 n, stk. 7, og de almindelige regler om Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings videregivelse af oplysninger til arbejdsløshedskasserne.

Der vil alene kunne rejses krav om tilbagebetaling af ydelser, der vedrører den periode – dvs. de dage – hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser.

Det bemærkes, at ydelserne vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Forslaget betyder f.eks., at et medlem, der har modtaget efterløn fra den 1. januar til den 31. juli 2018, og som efterfølgende i august 2018 bliver dømt for at have overtrådt en af de nævnte bestemmelser i perioden fra den 1. marts til den 12. juni 2018, skal tilbagebetale efterlønnen, som er udbetalt til pågældende for perioden fra den 1. marts til den 12. juni 2018.

Der henvises til punkt 3.2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med henblik på at sikre, at der kan træffes afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, er det nødvendigt, at arbejdsløshedskassen gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser mod en person, som formodes at modtage eller have modtaget efterløn i den relevante periode.

Det foreslås derfor i § 74 n, *stk. 7, 1. pkt.*, at politiet skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om modtager efterløn. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering vil herefter videregive oplysninger til arbejdsløshedskasserne i overensstemmelse med de almindelige regler herom.

Det foreslås endvidere fastsat, at politiet skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves, jf. den foreslåede bestemmelses 2. *pkt.* Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 74 n, stk. 5, hvorefter den del af ydelserne, der ikke er udbetalt under ophøret, efterbetales, hvis afgørelsen omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse.

Det foreslås i 3. *pkt.*, at anklagemyndigheden skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget efterløn. At der skal foreligge en endelig dom indebærer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel.

At politiet eller anklagemyndigheden skal have ”formodning” om, at den pågældende modtager uddannelsesstøtte, medfører, at politiet og anklagemyndigheden kan videregive ovennævnte oplysninger til

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager eller har modtaget efterløn. Det bemærkes, at en formodning hos anklagemyndigheden om, at den domfældte modtager eller har modtaget bestemte offentlige ydelser som udgangspunkt vil basere sig på de oplysninger, som er fremkommet under behandlingen af straffesagen, og at orienteringen vil skulle ske på det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.2.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Efter gældende regler er det ikke en betingelse for retten til feriedagpenge, at medlemmet skal have ophold i Danmark under ferieperioden.

I den foreslåede nye bestemmelse 75 h, *stk. 6*, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., fastslås det, at et medlem – uanset bestemmelserne i *stk. 3 og 4* – ikke har ret til feriedagpenge, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, *stk. 1, nr. 4*, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Den foreslåede bestemmelse etablerer således hjemmel til, at et medlem ikke har ret til feriedagpenge, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, *stk. 1, nr. 4*. Retten til dagpenge eller feriedagpenge ophører fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse. Hvis udbetaling af feriedagpenge er sket forud for tidspunktet for afholdelse af ferien, vil de udbetalte penge kunne kræves tilbage med virkning fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse og for resten af den periode, der er udbetalt feriedagpenge for.

Afgørelsen om at stoppe udbetalingen af feriedagpenge skal træffes alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet (politiet kan kun træffe denne afgørelse efter rettens forhåndsgodkendelse).

Arbejdsløhedskassen vil ikke skulle partshøre efterlønsmodtageren om, at arbejdsløhedskassen er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, *stk. 1, nr. 4*. Det vil på bekendtgørelsesniveau blive fastsat, at arbejdsløhedskassen kan træffe afgørelsen uden forudgående partshøring. Det vil ske i bekendtgørelse nr. 160 af 24. februar 2014 om kravene til arbejdsløhedskassernes sagsbehandling og afgørelser.

Der henvises nærmere til punkt 3.2.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Medlemmet vil efterfølgende kunne søge om feriedagpenge, hvis den pågældende opfylder rådighedsbetingelserne, herunder betingelserne om bopæl og ophold i Danmark. Arbejdsløhedskassen vil i overensstemmelse med de almindelige regler skulle sikre sig, at medlemmet opfylder disse betingelser. På denne baggrund findes det ikke nødvendigt, at det stilles som betingelse for fornyet udbetaling af feriedagpenge, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Med den foreslåede bestemmelse i § 75 h, *stk. 7*, fastlægges det, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, *stk. 1, nr. 4*, omgøres administrativt, eller hvis den ophæves under

en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales de feriedagpenge, der er tilbagebetalt af medlemmet eller ikke har været udbetalt, såfremt betingelserne for at modtage feriedagpenge i øvrigt var opfyldt i perioden.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ikke vil have opsættende virkning i forhold til arbejdsløshedskassens efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af feriedagpenge, hvorfor udbetalingen af ydelsen skal stoppes, selvom den pågældende har klaget over politiets afgørelse.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede bestemmelse i § 75 h, *stk. 8, 1. pkt.*, fastlægges det, at et medlem ikke har ret til feriedagpenge i en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1. Dermed vil der også være hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte feriedagpenge, som evt. ikke måtte være blevet standset, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel vil bl.a. sikre, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte områder, fordi f.eks. hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Efter bestemmelsens 2. *pkt.* skal arbejdsløshedskassen træffe afgørelse om tilbagebetaling af feriedagpenge for den periode, hvor medlemmet er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.

Reglen vil også kunne anvendes, hvis udbetaling af feriedagpenge til den pågældende person er ophørt som følge af en afgørelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, stk. 1, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i måneder, hvor udbetalingen af feriedagpenge ikke er ophørt.

Der vil alene kunne rejses krav om tilbagebetaling af feriedagpenge, der vedrører den periode, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser. Hvis en person dømmes for overtrædelse af ovennævnte bestemmelser i straffeloven og pasloven, fordi den pågældende har opholdt sig i et konfliktområde i en periode på 15 dage, som pågældende har fået udbetalt feriedagpenge for, vil feriedagpenge udbetalt for disse 15 dage kunne kræves tilbagebetalt.

Det bemærkes, at feriedagpengene vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1

Efter gældende regler i barselslovens § 49 skal en person, der har tilsidesat sin oplysningspligt i forhold til arbejdsgiver eller efter § 11 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter barselsloven, tilbagebetale det beløb, der er modtaget med urette.

Det fremgår af barselslovens § 3, stk. 5, at en person, der ved starten af en fraværsperiode har ret til barselsdagpenge, bevarer retten til barselsdagpenge for den resterende del af denne periode, uanset hvor personen opholder sig.

Det foreslås som § 49 a, stk. 1, at sikre hjemmel til, at barselsdagpenge, der er udbetalt til personer, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller overtrædelse af et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1 – som alle kan tænkes anvendt over for fremmedkrigere – kan kræves tilbagebetalt for den periode, den pågældende er dømt for overtrædelse af bestemmelserne.

Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af barselsdagpenge udbetalt til personen for den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af ovennævnte bestemmelser, jf. den foreslåede bestemmelse i § 49 a, stk. 2. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse alene på baggrund af en dom for overtrædelse af de pågældende bestemmelser.

Forslaget indebærer således, at en person, der har modtaget barselsdagpenge fra den 1. januar til den 31. juli 2018, og som efterfølgende i august 2018 bliver dømt for at have overtrådt en af de nævnte bestemmelser i perioden fra den 1. marts til den 12. juni 2018, skal tilbagebetale barselsdagpenge udbetalt til pågældende for perioden fra den 1. marts til den 12. juni 2018.

Det skal bemærkes, at det alene er udbetalte barselsdagpenge til personer, der kan kræves tilbagebetalt efter den foreslåede bestemmelse, og ikke en refusion udbetalt til personens arbejdsgiver, hvis denne har udbetalt løn under barselsfraværet.

Der henvises til punkt 3.2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter de gældende regler i barselsloven kan der udbetales barselsdagpenge til en person i udlandet, selvom personen har fået inddraget sit pas.

I den foreslåede bestemmelse i § 53 a, stk. 1, fastsættes det, at udbetalingen af barselsdagpenge ophører for en person, når politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Udbetaling af barselsdagpenge ophører fra den dato, hvor personen har fået inddraget sit pas.

Den foreslåede bestemmelse etablerer hjemmel til, at Udbetaling Danmark kan stoppe udbetalingen af barselsdagpenge fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod den pågældende og dermed allerede mens den pågældende formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder.

Politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, i forhold til personer, der befinder sig i udlandet, vil alene kunne ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. paslovens § 2, stk. 4, sidste pkt. Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ikke vil have opsættende virkning i forhold til den udbetalende myndigheds efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af ydelsen, hvorfor udbetalingen af ydelsen skal stoppes, selvom personen har klaget over politiets afgørelse.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

I den foreslåede bestemmelse i § 53 a, *stk. 2*, fastsættes det, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, omgøres administrativt, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales de barselsdagpenge, der ikke er blevet udbetalt, hvis de øvrige betingelser for ydelsen var opfyldt i perioden.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Hvis den pågældende efterfølgende vender tilbage til Danmark, vil vedkommende kunne søge om at få udbetalt barselsdagpenge for et nyt barselsfravær, såfremt betingelserne herfor er opfyldt.

Udbetaling af barselsdagpenge vil bl.a. kræve, at personen ved det nye barselsfravær opfylder barselslovens beskæftigelseskrav, jf. barselslovens §§ 27 og 28. Det betyder, at der er krav om en aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet af et vist omfang.

På denne baggrund findes det ikke nødvendigt, at det i barselsloven stilles som betingelse for fornyet udbetaling af barselsdagpenge, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Derved sikres endvidere, at en arbejdsgiver, som udbetaler løn til den ansatte under barselsfraværet ikke mister retten til efterfølgende at modtage refusion fra Udbetaling Danmark, på grund af den ansattes manglende fremmøde for politiet.

Med henblik på at sikre, at Udbetaling Danmark kan træffe afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolens afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, og § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud i udpegede konfliktområder, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, er det nødvendigt, at Udbetaling Danmark gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser i forhold til en person, som formodes at modtage eller have modtaget barselsdagpenge i den relevante periode.

Det foreslås derfor fastsat i barselslovens § 53 b, *stk. 1, 1. pkt.*, at politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, som politiet får formodning om modtager barselsdagpenge.

I barselslovens § 53 b, *stk. 1, 2. pkt.*, foreslås endvidere fastsat, at politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.

Endelig foreslås fastsat i barselslovens § 53 b, *stk. 2*, at anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, *stk. 1*, § 114 c, *stk. 3*, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, overtrædelse af § 114 j, *stk. 1*, eller overtrædelse af et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, *stk. 1*, modtager eller har modtaget barselsdagpenge.

Der henvises til punkt 3.2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1

Efter gældende regler i sygedagpengelovens § 71 skal en person, der har tilsidesat sin oplysningspligt i forhold til arbejdsgiver eller efter § 11 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter loven, tilbagebetale det beløb, der er modtaget med urette.

Retten til sygedagpenge er som udgangspunkt betinget af, at personen har lovligt ophold i Danmark eller efter EU-forordninger om koordinering af de sociale sikringsordninger er omfattet af dansk lovgivning om social sikring. Der kan dog udbetales sygedagpenge under ophold i udland i forbindelse med lægeligt anbefalet rekreationsophold, behandling i udlandet efter tilladelse fra Sundhedsstyrelsen eller en sygehusmyndighed, når en person må udsætte hjemrejse af dokumenterede helbredsmæssige grunde, eller ved udsendelse af en arbejdsgiver med hjemsted her i landet.

Det foreslås som § 71 a, *stk. 1*, at sikre hjemmel til, at sygedagpenge fra kommunen, der er udbetalt til personer, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, *stk. 1*, § 114 c, *stk. 3*, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, *stk. 1*, eller overtrædelse af et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, *stk. 1*, jf. § 5, *stk. 1* – og som alle kan tænkes anvendt over for fremmedkrigere – kan kræves tilbagebetalt for den periode, personen er dømt for overtrædelse af bestemmelserne.

Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af sygedagpenge udbetalt til personen for den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af ovennævnte bestemmelser, jf. den foreslåede bestemmelse i § 71 a, *stk. 2*. Kommunen skal lægge en dom for overtrædelse af ovennævnte bestemmelser til grund for afgørelsen.

Forslaget betyder, at en person, der har modtaget sygedagpenge fra den 1. januar 2018 til den 31. juli 2018, og som efterfølgende i august 2018 bliver dømt for at have overtrådt en af de nævnte bestemmelser i perioden fra den 1. marts 2018 til den 12. juni 2018, skal tilbagebetale sygedagpenge udbetalt til pågældende for perioden fra den 1. marts 2018 til den 12. juni 2018.

Det skal bemærkes, at det alene er udbetalte sygedagpenge til personen, der kan kræves tilbagebetalt efter den foreslåede bestemmelse, og ikke en refusion udbetalt til personens arbejdsgiver, hvis denne har udbetalt løn under sygefraværet.

Der henvises til punkt 3.2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

I den foreslåede bestemmelse i § 76 a, stk. 1, i lov om sygedagpenge fastsættes det, at udbetalingen af sygedagpenge – både fra arbejdsgiveren og kommunen – ophører for en person, når politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Udbetaling af sygedagpenge ophører fra den dato, hvor personen har fået inddraget sit pas.

Den foreslåede bestemmelse etablerer hjemmel til, at kommunen kan stoppe udbetalingen af sygedagpenge fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod den pågældende og dermed allerede mens den pågældende formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder.

Politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, i forhold til personer, der befinder sig i udlandet, vil alene kunne ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. paslovens § 2, stk. 4, sidste pkt. Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ikke vil have opsættende virkning i forhold til kommunens efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af sygedagpenge, hvorfor udbetalingen af sygedagpenge skal stoppes, selvom personen har klaget over politiets afgørelse.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

I den foreslåede bestemmelse i § 76 a, stk. 2, i lov om sygedagpenge fastsættes det, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, omgøres administrativt, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales de af sygedagpengene, der ikke er udbetalt, hvis de øvrige betingelser for ydelsen var opfyldt i perioden.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Hvis personen efterfølgende vender tilbage til Danmark, vil vedkommende ved et nyt sygefravær alene kunne få udbetalt sygedagpenge fra arbejdsgiveren og kommunen, hvis betingelserne herfor igen er opfyldt.

Udbetaling af sygedagpenge vil bl.a. kræve, at personen på første nye sygefraværsdag opfylder sygedagpengelovens beskæftigelseskrav, jf. sygedagpengelovens §§ 30, 32, 34 eller 42. Det betyder, at der er krav om en aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet af et vist omfang.

På denne baggrund findes det ikke nødvendigt, at det i sygedagpengeloven stilles som betingelse for fornyet udbetaling af sygedagpenge fra arbejdsgiveren og kommunen, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Derved sikres endvidere, at en arbejdsgiver, som udbetaler løn til den ansatte under det nye sygefravær,

ikke mister retten til efterfølgende at modtage refusion fra kommunen, på grund af den ansattes manglende fremmøde for politiet.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, og § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud i udpegede konfliktområder, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, er det nødvendigt, at kommunen gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser i forhold til en person, som formodes at modtage eller have modtaget sygedagpenge i den relevante periode.

Det foreslås derfor fastsat i § 76 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om sygedagpenge, at politiet skal underrette kommunen, hvis politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om modtager sygedagpenge.

I § 76 b, stk. 1, 2. pkt., i lov om sygedagpenge foreslås endvidere fastsat, at politiet skal underrette kommunen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.

Endelig foreslås fastsat i § 76 b, stk. 2, at anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, overtrædelse af § 114 j, stk. 1, eller overtrædelse af et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget sygedagpenge.

Der henvises til punkt 3.2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Til nr. 1

Efter § 2, stk. 2, nr. 2, i lov om fleksydelse er det en betingelse, at personen er visiteret til fleksjob. Men efter overgangen til fleksydelse er det ikke en betingelse, at personen skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Fleksydelse kan tages med under ophold inden for EØS-området uden tidsbegrænsning, og det er herunder muligt at bosætte sig i et andet EØS-land og samtidig modtage fleksydelse.

Det foreslås fastsat som § 22, stk. 3, 1. pkt. i lov om fleksydelse, at fleksydelse ikke kan udbetales, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Den foreslåede bestemmelse etablerer således hjemmel for Udbetaling Danmark til at standse udbeta-

lingen af fleksydelse allerede fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod den pågældende og dermed allerede, mens den pågældende formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder. Det bemærkes, at politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod personer, der befinder sig i udlandet, alene kan ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. paslovens § 2, stk. 4, sidste pkt.

Udbetaling Danmarks afgørelse om at stoppe udbetalingen af fleksydelse skal træffes alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet (politiet kan kun træffe denne afgørelse efter rettens forhåndsgodkendelse). Udbetaling Danmark vil som udgangspunkt ikke skulle partshøre den pågældende om, at Udbetaling Danmark er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4. Der henvises nærmere til punkt 3.2.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Hvis den pågældende efterfølgende vender tilbage til Danmark, vil vedkommende kunne søge om igen at få udbetalt fleksydelse. Med den foreslåede bestemmelses 2. *pkt.* vil det i den forbindelse være en betingelse for fornyet udbetaling af fleksydelse, at den pågældende dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede bestemmelse i § 22, *stk. 4*, fastlægges det, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, omgøres administrativt, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af ydelserne, der ikke har været udbetalt under ophøret, såfremt betingelserne for at modtage fleksydelse i øvrigt var opfyldt i perioden.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ikke vil have opsættende virkning i forhold til Udbetaling Danmarks efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af fleksydelse, hvorfor udbetalingen af ydelsen skal stoppes, selvom den pågældende har klaget over politiets afgørelse.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede bestemmelse i § 22, *stk. 5*, fastlægges det, at en person ikke har ret til at få udbetalt fleksydelse for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser. Dermed vil der også være hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte ydelser, som evt. ikke måtte være blevet standset, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel vil bl.a. sikre, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte områder, fordi f.eks. hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Reglen vil også kunne anvendes, hvis udbetaling af fleksydelse til den pågældende person er ophørt som følge af en afgørelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, men det ved en efterfølgende dom for

overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, stk. 1, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i måneder, hvor udbetalingen af fleksydelse ikke har været ophørt.

Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser. Der vil alene kunne rejses krav om tilbagebetaling af ydelser, der vedrører den periode hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser.

Forslaget betyder f.eks., at en person, der har modtaget fleksydelse fra den 1. januar 2018 til den 31. juli 2018, og som efterfølgende i august 2018 bliver dømt for at have overtrådt en af de nævnte bestemmelser i perioden fra den 1. marts til den 12. juni 2018, skal tilbagebetale fleksydelsen, som er udbetalt til den pågældende for perioden fra den 1. marts 2018 til den 12. juni 2018.

Det bemærkes, at ydelserne vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med henblik på at sikre, at Udbetaling Danmark kan træffe afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået § 114 j, stk. 1, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, er det nødvendigt, at Udbetaling Danmark gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser mod en person, som formodes at modtage eller have modtaget fleksydelse i den relevante periode.

Det foreslås derfor fastsat i lovens § 22 *stk. 6, 1. pkt.*, at politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om modtager fleksydelse.

Det foreslås endvidere fastsat, at politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves, jf. den foreslåede bestemmelses 2. *pkt.*

Det foreslås endelig fastsat som 3. *pkt.* i den foreslåede bestemmelse, at anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget fleksydelse. At der skal foreligge en endelig dom indebærer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel.

At politiet eller anklagemyndigheden skal have ”formodning” om, at den pågældende modtager fleksydelse, medfører, at politiet og anklagemyndigheden kan videregive ovennævnte oplysninger til Udbetaling Danmark i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager eller har modtaget fleksydelse. Det bemærkes, at en formodning hos anklagemyndigheden om, at den domfældte modtager eller har modtaget bestemte offentlige ydelser som udgangspunkt vil basere sig på de oplysninger, som er fremkommet under behandlingen af straffesagen, og at orienteringen vil skulle ske på det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.2.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8

Til nr. 1

Retten til at modtage ydelser efter lov om aktiv socialpolitik (dvs. integrationsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalidering, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb og ledighedsydelse m.v.) kan efter de gældende regler i navnlig § 5, § 13, stk. 11 og 12, § 54 a, § 69, stk. 4 og 5, § 69 k, stk. 4, § 74 e, bevares under ophold i udlandet.

I den foreslåede nye § 10 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, fastsættes det, at retten til ydelser efter loven ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 10 b, stk. 1, 2. pkt., at retten ophører på tidspunktet for politiets afgørelse.

Den foreslåede bestemmelse etablerer således hjemmel for kommunen til at træffe afgørelse om, at retten til ydelser efter lov om aktiv socialpolitik ophører fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod den pågældende og dermed allerede, mens den pågældende formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder. Det bemærkes, at politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod personer, der befinder sig i udlandet, alene kan ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. paslovens § 2, stk. 4, sidste pkt.

Kommunens afgørelse om, at retten til ydelser efter lov om aktiv socialpolitik er ophørt, skal træffes alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet. Kommunen vil desuden som udgangspunkt ikke skulle partshøre ydelsesmodtageren om, at kommunen er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4. Der henvises nærmere til punkt 3.2.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Retten til ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, herunder krav om tilbagebetaling, for perioden inden politiets afgørelse om pasinddragelse, men hvor personen befinder sig i udlandet, skal vurderes efter lovens almindelige bestemmelser herom, jf. § 5 og § 91, stk. 1.

Med den foreslåede bestemmelse i § 10 b, stk. 2, fastsættes det, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, omgøres administrativt, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af ydelsen, der ikke har været udbetalt under ophøret, såfremt betingelserne for at modtage ydelsen i øvrigt var opfyldt i perioden.

Dette vil ske på baggrund af oplysninger fra politiet om, at afgørelsen er omgjort eller ophævet, jf. den foreslåede pligt for politiet til at oplyse kommunen om dette i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 10 d, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, som er nærmere omtalt nedenfor.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ikke vil have opsættende virkning i forhold til kommunens efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af ydelser efter loven, hvorfor udbetalingen af ydelsen skal stoppes, selvom den pågældende har klaget over politiets afgørelse.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Hvis den pågældende efterfølgende vender tilbage til Danmark, er det efter den foreslåede bestemmelse i § 10 b, *stk. 3*, en betingelse for igen at kunne indgive ansøgning om hjælp, at den pågældende dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Derefter finder de almindelige regler for indgivelse af ansøgning anvendelse. Det betyder, at der kan indgives ansøgning om integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, så længe personen befinder sig her i landet, og at der kan udbetales hjælp, såfremt personen i øvrigt opfylder betingelserne herfor, uanset om der fortsat består en afgørelse om pasinddragelse.

Revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb samt ledighedsydelse ydes ikke efter ansøgning, men efter kommunens visitation og i nogle tilfælde via rehabiliteringsteam. En person, der tidligere har modtaget disse ydelser, vil fortsat kunne modtage disse ydelser, men kommunen skal vurdere, om den pågældende fortsat opfylder betingelserne for at være visiteret til revalidering, ressourceforløb, jobafklaringsforløb eller fleksjob og eventuelt træffe afgørelse om, at personen ikke længere er berettiget til at være omfattet af de nævnte ordninger.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede bestemmelse i § 10 c i lov om aktiv socialpolitik fastsættes det, at en person ikke har ret til ydelser efter loven i en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1. Dermed vil der også være hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte ydelser, som evt. ikke måtte være blevet standset, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel vil bl.a. sikre, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte områder, fordi f.eks. hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Reglen vil også kunne anvendes, hvis ydelsen til den pågældende person er ophørt som følge af en afgørelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, stk. 1, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i måneder, hvor udbetalingen af ydelsen ikke er ophørt.

Der vil alene kunne rejses krav om tilbagebetaling af ydelser, der vedrører den periode, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser. Kommunen vil modtage disse oplysninger fra anklagemyndigheden i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 10 d, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, jf. herom nedenfor. Har den pågældende eksempelvis befundet sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser i 42 dage, vil der kunne træffes afgørelse om tilbagebetaling af hjælpen

for disse 42 dage. Om kommunens kompetence til at træffe afgørelse om tilbagebetaling henvises til den foreslåede bestemmelse i § 91, stk. 1, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovforslagets § 8, nr. 4.

Det bemærkes, at ydelserne vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, er det nødvendigt, at kommunen gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser mod en person, som formodes at modtage eller have modtaget ydelser efter lov om aktiv socialpolitik i den relevante periode.

Det foreslås derfor fastsat i lovens § 10 d, stk. 1, 1. pkt., at politiet skal underrette kommunen, hvis politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om modtager de relevante ydelser.

I bestemmelsens 2. pkt. foreslås det fastsat, at kommunen træffer afgørelse om ophør af hjælp straks efter politiets underretning. Dette vil sikre, at kommunen kan træffe afgørelse straks efter politiets underretning i stedet for at skulle følge de normale procedurer.

Det foreslås endvidere fastsat, at politiet skal underrette kommunen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves, jf. den foreslåede bestemmelses 3. pkt. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i lovens § 10 b, stk. 2, hvorefter den del af ydelsen, der ikke er udbetalt under ophøret, efterbetales, hvis afgørelsen omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse.

Det foreslås endelig fastsat som § 10 d, stk. 2, at anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget ydelser efter loven. At der skal foreligge en endelig dom indebærer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel.

At politiet eller anklagemyndigheden skal have "formodning" om, at den pågældende modtager ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, medfører, at politiet og anklagemyndigheden kan videregive ovennævnte oplysninger til kommunen i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager eller har modtaget ydelser efter af lov om aktiv socialpolitik. Det bemærkes, at en formodning hos anklagemyndigheden om, at den domfældte modtager eller har modtaget bestemte offentlige ydelser som udgangspunkt vil basere sig på de oplysninger, som er fremkommet under behandlingen af straffesagen, og at orienteringen vil skulle ske på det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.2.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det vil fremover være relevant for en ny opholdskommune at vide, om en nytilflyttet borger er blevet genstand for en afgørelse efter de foreslåede §§ 10 b og 10 c i den tidligere opholdskommune. Det gælder f.eks., når en kontanthjælpsmodtagers ydelse er ophørt efter den foreslåede § 10 b, stk. 1, idet det fremgår af § 10 b, stk. 3, at det er en betingelse for igen at kunne indgive ansøgning om hjælp, at den pågældende har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet. Hvis opholdskommunen ikke kan få oplysning om dette, kan der i nogle tilfælde blive udbetalt ydelser efter lov om aktiv socialpolitik uden, at personen har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet. Oplysningen vil først skulle videregives til en ny kommune i forbindelse med, at borgeren på ny søger om kontanthjælp. Spørgsmålet om, hvorvidt oplysningerne kan videregives fra den gamle kommune til den nye kommune er reguleret af § 11 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, som gælder for ansøgningssager.

Efter § 11 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område kan en opholdskommune kun med samtykke fra den person, der søger om ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, forlange, at en tidligere opholdskommune skal videregive oplysninger om ophør af hjælpen og baggrunden herfor. Hvis personen ikke giver samtykke til indhentning af oplysningerne, kan opholdskommunen ikke nødvendigvis gå ud fra, at personen har været genstand for en afgørelse efter de foreslåede §§ 10 b og 10 c. Dette gælder uanset bestemmelsen om processuel skadevirkning i § 11 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Ifølge denne bestemmelse skal myndigheden behandle sagen om hjælp på det foreliggende grundlag, hvis borgeren ikke giver samtykke til, at myndigheden kan indhente oplysninger. Hvis borgeren ikke giver samtykke til, at opholdskommunen kan indhente oplysninger fra en tidligere opholdskommune, vil opholdskommunen således skulle lægge til grund, at borgeren ikke har fået en afgørelse efter de foreslåede §§ 10 b og 10 c, selv om den tidligere opholdskommune faktisk har truffet sådanne afgørelser. Det vurderes at være nødvendigt at fravige samtykkekravet i efter § 11 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område for de personer, der har fået en afgørelse efter forslaget til §§ 10 a og 10 c.

Det foreslås derfor fastsat som § 10 e, at opholdskommunen kan forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 10 b og 10 c, når en person søger om integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren. Opholdskommunen skal uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at hvis en person ikke giver samtykke til, at oplysningerne kan indhentes, kan opholdskommunen uden personens samtykke anmode om, at den tidligere opholdskommune videregiver oplysninger om afgørelser efter de foreslåede §§ 10 b og 10 c, der fortsat er nødvendige og relevante i forhold til opholdskommunens sagsbehandling i forhold til den konkrete afgørelse efter de nævnte bestemmelser. Dette vil kunne være oplysninger om, at borgeren tidligere har fået en afgørelse efter de foreslåede §§ 10 b og 10 c og dermed også, at den pågældende tidligere har modtaget kontanthjælp eller anden ydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

En tidligere opholdskommune vil som følge af forslaget blive forpligtet til at videregive oplysninger til den nye opholdskommune til brug for den nye opholdskommunes behandling af en ansøgningssag efter de foreslåede §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik uanset om borgeren har givet samtykke.

Formålet med forslaget er at sikre, at den nye kommune i alle relevante sager kan tage stilling til, om

der skal ydes hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, herunder integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, på et korrekt grundlag.

Til nr. 2-3

Med lovforslagets § 8, nr. 4, foreslås der indsat en ny bestemmelse som § 91, stk. 1, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik. Det er derfor nødvendigt at foretage enkelte konsekvensændringer i § 91, stk. 1, nr. 3 og 4, i lov om aktiv socialpolitik.

Til nr. 4

Bestemmelsen i § 91, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik omhandler de situationer, hvor kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af ydelser.

Det foreslås fastsat som § 91, stk. 1, *nr. 5*, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af ydelser, når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1.

Det bemærkes, at ydelserne alene vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom, og for den periode, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser.

Til § 9

Til nr. 1

Boligstøtten er efter gældende regler i § 5 i lov om individuel boligstøtte betinget af, at ansøgeren har fast bopæl i landet og benytter boligen til helårsbeboelse. Ved midlertidigt ophold i udlandet normalt ikke over 6 måneder er der formodning for, at der stadig vil være tale om fast bopæl, jf. vejledningen til boligstøtteloven (2002).

Som medlemmer af husstanden medregnes efter boligstøttelovens § 7, stk. 1, ansøgeren, dennes ægtefælle, (hjemmeværende børn) og andre, der har fast ophold i boligen. Det er personer, der faktisk har fast ophold i boligen, som indgår i husstanden. Ved enkelte husstandsmedlemmers kortere ophold normalt ikke over 6 måneder uden for hjemmet, eksempelvis i forbindelse med strafafsoning, rekreationsophold eller kortere fravær i uddannelsesøjemed, vil formodningen være for fast ophold, jf. vejledningen til boligstøtteloven (2002).

Efter §§ 44 og 46 i boligstøtteloven sker der omberegning af boligstøtten i løbet af året. Omberegningen kan medføre, at boligstøtte øges eller reduceres. Hovedprincipperne er, at den løbende boligstøtte som udgangspunkt skal omberegnes i løbet af året, hvis der sker indkomstændring eller ændring i antallet af børn eller af lejens størrelse, jf. §§ 44 og 46 i boligstøtteloven. Der skal efter §§ 44 og 46 altid foretages fuldstændig omberegning, herunder af indkomst og formuetillæg ved personkredsændringer.

Efter § 44 kan omberegning, der medfører en højere boligstøtte tidligst få virkning fra begyndelsen af den måned, der følger nærmest efter ansøgerenes meddelelse om ændringen til Udbetaling Danmark.

Det følger af § 46 at omberegning af boligstøtte, der medfører en lavere boligstøtte skal omberegnes med virkning fra begyndelsen af den måned, der følger nærmest efter ændringens indtræden.

Det foreslås i § 5 a, stk. 1, 1. pkt., at en ansøger ikke har ret til boligstøtte, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. I bestemmelsens 2. pkt. foreslås det, at en person ikke medregnes i husstanden og dermed ikke indgår i beregningen af boligstøtte i forhold til antal kvadratmeter, indkomst, særlige regler for børn i husstanden mv., hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 indebærer, at i de tilfælde, hvor det er personen, der har ansøgt om ydelsen (dvs. ansøgeren), som ikke længere opfylder betingelserne for kunne få boligstøtte, så vil boligstøtten som udgangspunkt bortfalde for hele husstanden. Den evt. resterende husstand vil kunne ansøge om boligstøtte på ny. Der skal ikke indgives en ny ansøgning, hvis der er en medansøger, da personen her i stedet ikke længere indgår i husstanden. Bor ansøgeren alene bortfalder retten til boligstøtte.

I de tilfælde, hvor personen ikke er ansøger, men medlem af en husstand, medregnes den pågældende ikke i husstanden. Dette gælder også, hvis personen er under 18 år. Det bemærkes, at en person under 18 år ikke kan være en ansøger, hvis personen er medlem af en husstand. Omberegning af boligstøtte sker efter de almindelige regler herfor i §§ 44 og 46.

Udbetaling Danmarks vil kunne træffe afgørelse om at stoppe udbetalingen af boligstøtte eller omberegne boligstøtten alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er en truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet, som er medlem af en husstand hvortil der ydes boligstøtte. Udbetaling Danmark vil som udgangspunkt ikke skulle partshøre ansøgeren om, at de er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4.

Afgørelsen om at standse boligstøtten kan inden 4 uger påklages til Ankestyrelsen, jf. § 73 a i boligstøtte-loven.

Der henvises nærmere til punkt 3.2.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

I stk. 3 foreslås, at Udbetaling Danmark ved afgørelse om bortfald af boligstøtte skal vejlede husstandens øvrige medlemmer om muligheden for at søge boligstøtte. Dette vil kunne ske ved, at Udbetaling Danmark tager telefonisk kontakt til eller sender et brev til en af husstandens øvrige medlemmer, om at Udbetaling Danmark påtænker at træffe afgørelse om bortfald af boligstøtte eller har truffet afgørelse om bortfald af boligstøtten.

Forslaget indebærer, at husstandens øvrige medlemmer bliver opmærksomme på muligheden for at søge

om boligstøtte, når ansøgeren ikke længere har ret til boligstøtte, og der ikke er en medansøger til boligstøtten for husstanden.

Det foreslås i *stk. 4*, at omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, administrativt eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af boligstøtten, der ikke er udbetalt under ophøret som følge af stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af boligstøtte var opfyldt i perioden.

Forslaget indebærer, at der kan ske efterbetaling eller tilbagebetaling i løbet af året, og at efterbetaling eller tilbagebetaling således ikke skal afvente efterreguleringen af boligstøtten. Forslaget forudsætter, at betingelserne i øvrigt er opfyldt for efterbetaling eller tilbagebetaling.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelses *stk. 5*, at ved omgørelse efter stk. 4, skal den boligstøtte, der er betalt for meget til husstanden under ophøret tilbagebetales, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt. Forslaget kan betyde, at husstanden på baggrund af omberegning får en højere boligstøtte, end hvis personen havde indgået i husstanden. Det kan f.eks. være, hvis personen har en indkomst, der ellers ville indgå i boligstøtteberegningen. Derfor kan en omgørelse af afgørelse om inddragelse af pas også betyde, at der skal tilbagebetales boligstøtte.

Der henvises nærmere til punkt 3.2.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 6*, at er udbetaling af boligstøtte bortfaldet eller omberegnet som følge af stk. 1, er det en betingelse for fornyet ret til eller omberegning af boligstøtten, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet. Hvis boligstøtten har været bortfaldet, skal der ansøges om boligstøtte på ny, da personen ikke længere er boligstøttemodtager. Forslaget indebærer således, at det er en betingelse for, at man igen kan anses for at opfylde betingelserne for at få boligstøtte eller indgå i husstanden, at personen fremmøder ved politiet. Der skal ske en omberegning af boligstøtten, hvis personen igen flytter ind i en husstand, der modtager boligstøtte.

Med den foreslåede *stk. 7* fastlægges det, at en ansøger ikke har ret til boligstøtte og en ansøger eller en person medregnes ikke i husstanden i en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1.

Dermed vil der også være hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalt boligstøtte, som evt. ikke måtte være blevet standset eller omberegnet, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel vil bl.a. sikre, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte områder, fordi f.eks. hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Reglen vil også kunne anvendes som følge af en afgørelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, stk. 1, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i måneder, hvor udbetalingen af boligstøtte ikke er ophørt.

Der vil alene kunne rejses krav om tilbagebetaling af boligstøtte, der vedrører de dage, hvor ansøgeren eller personen befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser. Har den pågældende eksempelvis befundet sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser i 42 dage, vil der kunne rejses krav om tilbagebetaling af boligstøtte udbetalt vedrørende disse 42 dage. Boligstøtte vil ikke bortfalde for hele husstanden, selv om det er ansøgeren, der ikke har ret til boligstøtte i den pågældende periode.

Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af boligstøtte for den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser. Det bemærkes, at boligstøtte vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Med henblik på at sikre, at Udbetaling Danmark kan træffe afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, er det nødvendigt, at Udbetaling Danmark gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser mod en person, som formodes at modtage eller have modtaget boligstøtte i den relevante periode.

Det foreslås derfor fastsat i lovens § 53, *stk. 1*, at politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om modtager boligstøtte.

Det foreslås endvidere fastsat, at politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves. Dette skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i lovens § 5 a, stk. 3, hvorefter den del af boligstøtten, der ikke er udbetalt under ophøret, efterbetales eller tilbagebetales, hvis afgørelsen omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse.

Det foreslås endelig fastsat som *stk. 2* i den foreslåede bestemmelse, at anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget boligstøtte. At der skal foreligge en endelig dom indebærer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel.

At politiet eller anklagemyndigheden skal have ”formodning” om, at den pågældende modtager boligstøtte, medfører, at politiet og anklagemyndigheden kan videregive ovennævnte oplysninger til Udbetaling Danmark i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager eller har modtaget boligstøtte.

Der henvises nærmere til punkt 3.2.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 10

Til nr. 1

Efter de gældende regler i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag ydes børnetilskud til børn under 18 år, hvis betingelserne herfor er opfyldt. Børnetilskud ydes primært til børn af enlige forsørgere og visse pensionistforældre samt børn, der mangler en forsørger, jf. lovens §§ 2, 3 og 4. Desuden ydes der tilskud til børn fra en flerbørnsfødsel, adoptionstilskud og børnetilskud til visse uddannelsessøgende, jf. lovens §§ 10 a-d.

Børnetilskud efter lovens §§ 2-4 og 10 a tilkommer barnet eller børnene, men udbetales som udgangspunkt til moderen, jf. lovens § 8. Tilskuddet kan i visse tilfælde udbetales til en anden end moderen, f.eks. til faderen. Tilskuddet kan også udbetales til barnet, hvis det skønnes bedst for barnet.

Beskæftigelsesministeren kan efter gældende regler fastsætte regler om udbetaling af børnetilskud til andre end de personer, der er nævnt i § 8, jf. § 9 i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. Bemyndigelsen er udmøntet i gældende bekendtgørelse nr. 790 af 25. juni 2014 om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Herudover ydes der efter loven tilskud til forældre, der adopterer et udenlandsk barn, og til forældre, der deltager i visse uddannelsesforløb, jf. lovens §§ 10 b-d.

Det er en generel betingelse for udbetaling af børnetilskud, at barnet faktisk opholder sig her i landet. Dog kan der udbetales børnetilskud ved kortvarige ophold i udlandet, eller hvis barnet opholder sig midlertidigt i udlandet som led i barnets uddannelsesforløb med henblik på at forbedre barnets muligheder for at klare sig under fortsat ophold her i landet.

Visse former for børnetilskud samt adoptionstilskud og børnetilskud til visse uddannelsessøgende udbetales efter ansøgning, mens enkelte former for børnetilskud udbetales automatisk, når myndighederne får kendskab til barnets situation. Det gælder f.eks. børnetilskud til børn af visse pensionistforældre og børn, der mangler en forsørger.

I den foreslåede nye § 10 h, stk. 1, fastslås det, at udbetalingen af tilskud efter lovens §§ 2-4 og 10 a, som tilkommer barnet, ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at det barn, som tilskuddet tilkommer, i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Da ordinært, ekstra og særligt børnetilskud efter lovens §§ 2-4 og flerbørnstilskud efter § 10 a primært er målrettet til børn af enlige forsørgere og tilkommer barnet, foreslås det, at det kun er hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af barnets pas, at udbetalingen af børnetilskud ophører. Da det ikke er foreneligt med formålet med reglerne om børnetilskud at stoppe udbetalingen af børnetilskud til barnet, hvis barnets forældre får inddraget passet efter reglerne i stk. 1, fortsætter udbetalingen til barnet, hvis den forælder, som får udbetalt børnetilskuddet på vegne af barnet, får inddraget passet. I så fald skal tilskuddet, som tilkommer barnet, udbetales til en anden end den, som får inddraget passet efter stk. 1. Tilskuddet kan udbetales til andre, herunder til barnet selv, efter reglerne i lovens §§ 8 og 9.

Da tilskuddet som udgangspunkt udbetales til moderen eller en anden forælder efter lovens § 8, vil der derfor med hjemmel i den eksisterende bemyndigelse i lovens § 9 blive fastsat regler i bekendtgørelse om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag om, at Udbetaling Danmark træffer afgørelse om, at børnetilskud og flerbørnstilskud udbetales til en anden person end fastsat i lovens § 8, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den person, som tilskuddet udbetales til, i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Adoptionstilskud efter lovens § 10 b og børnetilskud til visse uddannelsessøgende efter lovens §§ 10 c og d tilkommer derimod forældrene. Det foreslås derfor i *stk. 2*, at udbetalingen af tilskud efter disse bestemmelser, som tilkommer en forælder, ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at forælderen, som tilskuddet tilkommer, i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Udbetalingen af disse tilskud ophører derfor, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af en eller begge forældres pas.

De foreslåede bestemmelser i *stk. 1* og *2* etablerer hjemmel for Udbetaling Danmark til at stoppe udbetalingen af børnetilskud allerede fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod det barn eller den forælder, som her ret til ydelsen, og dermed allerede mens barnet eller forælderen formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder.

Det bemærkes, at politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod personer, der befinder sig i udlandet, alene vil skulle ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. paslovens § 2, stk. 4, sidste pkt.

Udbetaling Danmarks afgørelse om at stoppe udbetalingen af børnetilskud eller at udbetale tilskuddet til en anden person vil kunne træffes alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er en truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet (efter rettens forhåndsgodkendelse). Udbetaling Danmark vil som udgangspunkt ikke skulle partshøre ydelsesmodtageren eller forældremyndighedsindehaveren om, at Udbetaling Danmark er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4.

Udbetaling Danmarks afgørelse om at standse udbetalingen af børnetilskud eller om at udbetale tilskuddet til en anden end den, som tilskuddet tilkommer, kan inden 4 uger påklages til Ankestyrelsen, jf. 22, stk. 2, i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Da børnetilskuddet som hovedregel udbetales kvartalsvist, foreslås det i § 10 h, *stk. 3*, at udbetaling af børnetilskuddet ophører fra og med det kvartal, der følger efter kvartalet, hvor politiet traf afgørelse om at inddrage passet. Udbetalingen af tilskud, som udbetales månedsvist, ophører fra og med den måned, der følger efter måneden, hvor barn eller forælder, som efter gældende regler har ret til ydelsen, har fået inddraget sit pas. Det gælder f.eks. ret til supplerende børnetilskud i visse praktik- og skoleperioder, som udbetales månedsvis bagud. Adoptionstilskud udbetales som et engangsbeløb, når det af den

adoptionsundersøgende myndighed kan attesteres, at barnet er ankommet her til landet. Udbetalingen af adoptionstilskuddet bortfalder derfor i den periode, hvor en eller begge forældre har fået inddraget passet.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.2.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede bestemmelse i § 10 h, *stk. 4*, fastlægges det, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, omgøres administrativt, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af børnetilskuddet, der ikke er udbetalt, jf. de foreslåede bestemmelser i § 10 h, stk. 1 eller 2, såfremt tilskuddet ikke er udbetalt med frigørende virkning til en anden, jf. §§ 8 og 9 (der er nærmere omtalt ovenfor), og de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden. Den foreslåede ordning sikrer på den ene side, at der ikke sker efterbetaling, hvis den, som ydelsen tilkommer, allerede har fået glæde af et tilskud, som er udbetalt til en anden og på den anden side, at der sker efterbetaling, hvis ydelsen er helt stoppet og ikke er blevet udbetalt til andre.

Efterbetalingen vil ske på baggrund af oplysninger fra politiet om, at afgørelsen er omgjort eller ophævet, jf. den i forslaget til § 10 j foreslåede pligt for politiet til at oplyse Udbetaling Danmark om dette.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ikke vil have opsættende virkning i forhold til Udbetaling Danmarks efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af børnetilskud, hvorfor udbetalingen af børnetilskud vil skulle stoppes, selvom tilskudsmodtageren har klaget over politiets afgørelse.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Hvis udbetalingen af børnetilskuddet er ophørt efter stk. 1 eller 2, og barnet og/eller forælderen efterfølgende vender tilbage til Danmark, kan der søges om børnetilskud på ny. Med den foreslåede bestemmelse i § 10 h, *stk. 5*, vil det i den forbindelse være en betingelse for fornyet udbetaling af børnetilskud, at den, som tilskuddet tilkommer, dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede bestemmelse i § 10 i, *stk. 1*, fastlægges det, at der skal ske tilbagebetaling af børnetilskud efter §§ 2-4 og 10 a, som er udbetalt i perioder (dvs. de kvartaler eller måneder), hvor barnet ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode (dvs. i de kvartaler eller måneder), i hvilke den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1.

Med den foreslåede bestemmelse i § 10 i, *stk. 2*, fastlægges det, at der skal ske tilbagebetaling af tilskud efter §§ 10 b-d, som er udbetalt i perioder (dvs. de kvartaler eller måneder), hvor forælderen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1.

Perioden, hvori retten til tilskuddet bortfalder efter stk. 1 og 2, følger de perioder, hvor tilskuddet udbeta-

les, dvs. fra og med det kvartal, der følger efter det kvartal, hvor politiet traf afgørelse. Hvis tilskuddet udbetales månedsvis, ophører udbetalingen ved udgangen af den måned, hvor politiet traf afgørelse.

Det foreslås fastsat i bestemmelsens *stk. 3*, at Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af tilskud for den periode, barnet eller forælderen er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.

Der vil med bestemmelsen i § 10 i være hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte ydelser, som evt. ikke måtte være blevet standset, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel vil bl.a. sikre, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte områder, fordi f.eks. hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Bestemmelsen vil også kunne anvendes, hvis udbetalingen af børnetilskuddet er ophørt i en vis periode som følge af en afgørelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, stk. 1, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i kvartaler eller måneder, hvor udbetalingen af børnetilskud ikke er ophørt.

Der vil alene kunne rejses krav om tilbagebetaling af tilskud, der vedrører den periode, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser. Har den pågældende eksempelvis befundet sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser i 42 dage, vil der kunne rejses krav om tilbagebetaling af børnetilskud udbetalt vedrørende disse 42 dage.

Det bemærkes, at ydelserne vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med henblik på at sikre, at Udbetaling Danmark kan træffe afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, og § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud i udpegede konfliktområder, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, er det nødvendigt, at Udbetaling Danmark gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser mod en person, som formodes at modtage eller have modtaget tilskud i den relevante periode.

Det foreslås derfor fastsat som ny § 10 j, at politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som politiet får formodning om modtager tilskud efter lovens §§ 2-4 eller 10 a-d.

Det foreslås endvidere fastsat, at politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves, jf. den foreslåede bestemmelses 2. *pkt.* Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 10 h, stk. 4, hvorefter den del af tilskuddet, der ikke er udbetalt som følge af en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, efterbetales, hvis afgørelsen omgøres af Rigspolitichefen eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, såfremt de øvrige betingelser for ret til tilskuddet er opfyldt i perioden.

Det foreslås endelig fastsat i *stk. 2*, i den foreslåede bestemmelse, at anklagemyndigheden underretter Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, og § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud i udpegede konfliktområder, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget tilskud efter §§ 2-4 eller 10 a-d. At der skal foreligge en endelig dom indebærer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel.

At politiet eller anklagemyndigheden skal have ”formodning” om, at den pågældende modtager tilskud efter lovens §§ 2-4 eller 10 a-d, medfører, at politiet og anklagemyndigheden kan videregive ovennævnte oplysninger til Udbetaling Danmark i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager tilskud.

Der henvises til punkt 3.2.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger

Til nr. 2

Efter de gældende regler i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag kan et bidrag til et barns underhold, der er fastsat efter lov om børns forsørgelse, når det ikke betales på forfaldsdatoen, udbetales forskudsvist af Udbetaling Danmark for tiden indtil barnet fylder 18 år til den person, der er berettiget til at kræve bidraget fastsat efter § 18, stk. 2, i lov om børns forsørgelse.

Forskudsvis udbetaling af bidraget udbetales efter ansøgning, og det er en betingelse for ret til at få bidraget udbetalt forskudsvis, at forældrene ikke lever sammen.

Udbetaling Danmark indtræder herefter i retten til at indkræve bidraget hos bidragsbetaleren.

I den foreslåede nye § 12 a, stk. 1, fastslås det, at forskudsvis udbetaling af børnebidrag til den person, der er berettiget til at kræve bidraget fastsat, ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen deltager i aktiviteter i udlandet, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Den foreslåede bestemmelse etablerer således hjemmel for Udbetaling Danmark til at stoppe den forskudsvis udbetaling af børnebidrag allerede fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod bidragsmodtageren, og dermed allerede mens bidragsmodtageren formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder.

Det bemærkes, at politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod personer, der befinder sig i udlandet, alene vil kunne ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. paslovens § 2, stk. 4, sidste pkt.

Udbetaling Danmarks afgørelse om at stoppe udbetalingen af børnebidrag vil kunne træffes alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er en truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet (der har truffet afgørelse efter rettens forhåndsgodkendelse). Udbetaling Danmark vil

som udgangspunkt ikke skulle partshøre bidragsmodtageren om, at Udbetaling Danmark er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4.

Udbetaling Danmarks afgørelse om at standse udbetalingen af børnebidrag kan inden 4 uger påklages til Ankestyrelsen, jf. § 22, stk. 2, i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Det foreslås i § 12 a, *stk. 2*, at den forskudsvis udbetaling af børnebidrag ophører med virkning fra den bidragsperiode, som følger efter den periode, hvor politiet traf afgørelse om inddragelse af bidragsmodtagerens pas. Der henvises til punkt 3.2.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede bestemmelse i § 12 a, *stk. 3*, fastlægges det, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, omgøres af Rigspolitichefen, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af børnebidraget, der ikke er udbetalt, jf. den foreslåede bestemmelse i stk. 1.

Efterbetalingen vil ske på baggrund af oplysninger fra politiet om, at afgørelsen er omgjort eller ophævet, jf. den i forslaget til § 12 c foreslåede pligt for politiet til at oplyse Udbetaling Danmark om dette. Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ikke vil have opsættende virkning i forhold til Udbetaling Danmarks efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af børnebidrag, hvorfor udbetalingen af børnebidrag vil skulle stoppes, selvom bidragsmodtageren har klaget over politiets afgørelse.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Hvis bidragsmodtageren efterfølgende vender tilbage til Danmark, kan der søges om forskudsvis udbetaling af børnebidrag på ny. Med den foreslåede bestemmelse i § 12 a, *stk. 4*, vil det i den forbindelse være en betingelse for fornyet udbetaling af børnebidraget, at bidragsmodtageren dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet. Behandlingen af ansøgningen om igen at få udbetalt børnebidrag forskudsvist vil i øvrigt skulle ske i overensstemmelse med de eksisterende regler.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der foreslås ikke fastsat en bestemmelse om, at forskudsvis udbetaling af børnebidrag også ophører for den bidragsperiode, i hvilken den pågældende er dømt for at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, da en sådan bestemmelse alene vil kunne finde anvendelse på bidrag, der allerede er udbetalt.

Med henblik på at sikre, at Udbetaling Danmark kan træffe afgørelse om stop for forskudsvis udbetaling af børnebidrag på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, er det nødvendigt, at Udbetaling Danmark gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser mod en person, som formodes at modtage forskudsvis udbetaling af børnebidrag i den relevante periode.

Det foreslås derfor fastsat som ny § 12 b, 1. pkt., at politiet underretter Udbetaling Danmark, hvis politiet

har truffet afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som politiet får formodning om modtager forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Det foreslås endvidere fastsat, at politiet underretter Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves, jf. den foreslåede bestemmelses 2. *pkt.*

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 12 a, stk. 3, hvorefter den del af børnebidraget, der ikke er udbetalt som følge af en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, efterbetales, hvis afgørelsen omgøres af Rigspolitechefen eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, såfremt de øvrige betingelser for ret til forskudsvis udbetaling af børnebidrag er opfyldt i perioden.

Der henvises til punkt 3.2.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11

Til nr. 1 og 2

Med lovforslagets § 11, nr. 3, foreslås der indsat et nyt nummer 6 i SU-lovens § 2, stk. 1. Det er derfor nødvendigt at foretage enkelte konsekvensændringer i SU-lovens § 2, stk. 1, nr. 4 og 5.

Til nr. 3

I medfør af SU-lovens § 2, stk. 1, kan uddannelsessøgende efter ansøgning få SU, når de er indskrevet på, og gennemgår en SU-berettigende uddannelse, er studieaktive, ikke modtager anden offentlig støtte, der tilsigter at dække leveomkostningerne, opfylder de betingelser i SU-lovens § 2 a-c, herunder aldersbetingelsen, og krav om dansk statsborgerskab eller særlig tilknytning mv. til Danmark, og ikke har unddraget strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, jf. SU-lovens § 2 d.

Det foreslås at tilføje i SU-lovens § 2, stk. 1, som en støttebetingelse, at den uddannelsessøgende ikke har mistet retten til uddannelsesstøtte efter de under § 13, nr. 4, foreslåede nye §§ 2 e og 2 f.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 11, nr. 4, samt punkt 3.2.3.2 og 3.2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

SU gives til uddannelsessøgende, der opfylder betingelserne i SU-lovens § 2, jf. § 2 a-d, hvorefter den uddannelsessøgende bl.a. skal være indskrevet på en SU-berettigende uddannelse og være studieaktiv efter regler fastsat i SU-bekendtgørelsens kapitel 2.

I den foreslåede nye § 2 e, stk. 1, 1. *pkt.* fastslås det, at retten til SU ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den uddannelsessøgendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Den foreslåede bestemmelse etablerer således hjemmel for Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte til at standse udbetalingen af SU til uddannelsessøgende allerede fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod den pågældende og dermed allerede mens den pågældende formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder. Det bemærkes, at politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod personer, der befinder sig i udlandet, alene kan ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. paslovens § 2, stk. 4, sidste pkt.

Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøttes afgørelse om at standse udbetalingen af SU skal træffes alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet. Politiet kan kun træffe denne afgørelse efter rettens forhåndsgodkendelse. Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte vil desuden som udgangspunkt ikke skulle partshøre den uddannelsessøgende om, at styrelsen er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4.

Det følger af SU-lovens § 38 b, stk. 3, at udbetalingen af SU ophører fra udgangen af den måned, hvor ændringen sker, hvis den uddannelsessøgende ikke længere opfylder støttebetingelserne i SU-lovens § 2, stk. 1. Er ændringen dateret den 1. i en måned, ophører udbetalingen dog fra og med denne måned, uanset om den uddannelsessøgende den 1. i måneden opfylder betingelserne i § 2, stk. 1. Træffer politiet således f.eks. afgørelse om pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, den 6. november mod en person, der befinder sig i udlandet, har den denne ret til SU i november, men ikke i december, med mindre forholdene ændrer sig.

Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøttes afgørelse om at standse udbetalingen af SU kan inden 4 uger påklages til Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, der træffer den endelige administrative afgørelse om tildeling og tilbagebetaling af SU, jf. SU-lovens § 46, stk. 1.

Det foreslås i forlængelse heraf i bestemmelsen i stk. 1, 2. *pkt.*, at udbetaling af SU ophører fra den måned, der følger efter måneden, hvor den uddannelsessøgende har fået inddraget sit pas. Hermed fastslås det, at retten til ydelsen alene ophører under den pågældendes ophold i udlandet.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede bestemmelse i § 2 e, *stk. 2*, fastlægges det, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, omgøres administrativt, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af uddannelsesstøtten, der ikke er udbetalt, jf. den foreslåede bestemmelse i stk. 1.

Efterbetalingen vil ske på baggrund af oplysninger fra politiet om, at afgørelsen er omgjort eller ophævet, jf. den i lovforslagets § 11, nr. 9, foreslåede pligt for politiet til at oplyse styrelsen om dette. Den uddannelsessøgende skal endvidere selv tilkendegive over for styrelsen, at denne ønsker efterbetaling af SU.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ikke vil have opsættende virkning i forhold til styrelsens efterfølgende afgørelse om at standse udbetalingen

af SU, hvorfor udbetalingen af SU skal standses, selvom den uddannelsessøgende har klaget over politiets afgørelse.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Hvis den pågældende efterfølgende vender tilbage til Danmark, vil vedkommende kunne søge om SU på ny. Med den foreslåede bestemmelse i § 2 e, *stk. 3*, vil det, i den forbindelse være en betingelse for fornyet udbetaling af SU, at den uddannelsessøgende dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Behandlingen af ansøgningen om igen at få udbetalt SU vil i øvrigt skulle ske i overensstemmelse med de eksisterende regler i SU-lovens § 38 a, og regler fastsat i medfør heraf. Heraf fremgår det bl.a., at den uddannelsessøgende alene kan få SU efter ansøgning, at ansøgning skal foregå via styrelsens elektroniske selvbetjeningssystem, og at SU tidligst udbetales fra den måned, hvor ansøgning herom er modtaget i det elektroniske selvbetjeningssystem.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede bestemmelse i § 2 f, fastlægges det endvidere, at en uddannelsessøgende ikke har ret til SU i de måneder, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, *stk. 1*, § 114 c, *stk. 3*, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, *stk. 1*, eller i de måneder, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, *stk. 1*. Styrelsen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af uddannelsesstøtte for den periode, den uddannelsessøgende er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.

Der vil med bestemmelsen være hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte ydelser, som evt. ikke måtte være blevet standset, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel vil bl.a. sikre, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte områder, fordi f.eks. hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Bestemmelsen vil også kunne anvendes, hvis den pågældende person har fået tilbageholdt SU i en vis periode som følge af en afgørelse efter paslovens § 2, *stk. 1*, nr. 4, men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, *stk. 1*, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i måneder, hvor udbetalingen af SU ikke er ophørt.

Der vil alene kunne rejses krav om tilbagebetaling af ydelser, der vedrører de måneder, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser. Der vil alene kunne rejses krav om tilbagebetaling af ydelser, der vedrører de måneder, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser. Tilbagebetalingskravet rejses i overensstemmelse med de almindelige principper på SU-området, jf. i den forbindelse bl.a. SU-lovens § 38 b, *stk. 3*, og SU-bekendtgørelsens § 52, for de måneder, hvor den pågældende ikke opfyldte støttebetingelserne i SU-lovens § 2, *stk. 1*, herunder den foreslående nye § 2 f, ved månedens begyndelse. Det vil f.eks. sige at en person, der befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser i perioden fra den 6. marts til den 17. maj, vil kunne blive mødt af et tilbagebetalingskrav for månederne april og maj.

Det bemærkes, at ydelserne vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 og 6

Med lovforslagets § 11, nr. 7, foreslås der indsat en ny bestemmelse som § 24, stk. 3, nr. 9, i SU-loven. Det er derfor nødvendigt at foretage enkelte konsekvensændringer i § 24, stk. 3, nr. 7 og 8, i SU-loven.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 11, nr. 7.

Til nr. 7

Fribeløbet, der er fastsat med SU-lovens § 24, sætter grænsen for, hvor meget den uddannelsessøgende må tjene i løbet af et kalenderår, hvor den pågældende modtager SU i mindst en måned. I måneder med SU gælder det laveste fribeløb. I måneder, hvor den uddannelsessøgende har fravalgt SU eller er indskrevet ved en SU-berettigende uddannelse, men har orlov fra uddannelsen, er studieinaktiv eller er i lønnet praktik, gælder det mellemste fribeløb. Endelig gælder højeste fribeløb efter SU-lovens § 24, stk. 3, bl.a. i måneder, hvor den uddannelsessøgende er uden for uddannelse, ikke opfylder aldersbetingelsen, ikke er dansk statsborger eller ligestillet hermed, får anden offentlig støtte, der tilsigter at dække leveomkostningerne, eller ikke har ret til SU efter SU-lovens § 2 d, stk. 1 og 2, om bevidst unddragelse af strafforfølgning eller straffuldbyrdelse.

Med lovforslagets § 11, nr. 4, foreslås det, at det fremover er en betingelse for retten til SU, at den uddannelsessøgende ikke af politiet har fået frataget sit pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden, jf. § 2 e, stk. 1, eller er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, overtrædelse af § 114 j, stk. 1, eller overtrædelse af et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 2 f.

Med lovforslagets § 11, nr. 7, foreslås det, at det højeste fribeløb, der i 2016 er på 36.790 kr. pr. måned (2017-niveau), gælder for uddannelsessøgende, der ikke har ret til SU som følge af den i lovforslagets § 11, nr. 4, foreslåede nye § 2 e, stk. 1, og § 2 f. Dette svarer til de regler, der gælder for uddannelsessøgende, der ikke har ret til SU efter SU-lovens § 2 d, stk. 1 og 2, om bevidst unddragelse af strafforfølgning eller straffuldbyrdelse.

Til nr. 8

SU tildeles i løbet af støtteåret med foreløbige beløb og med endelige beløb efter støtteårets udgang, jf. SU-lovens § 28.

SU-lovens § 29 giver hjemmel til at ændre støtten, standse støtten og kræve for meget modtaget støtte

tilbage før den endelige tildeling, hvis det viser sig, at den uddannelsessøgende ikke opfylder de grundlæggende støttebetingelser, herunder de betingelser, der er beskrevet i SU-lovens kapitel 1, eller har fået SU med for høj sats.

Den endelige tildeling sker efter SU-lovens § 30 på grundlag af oplysninger om den uddannelsessøgendes egenindkomst, forældrenes indkomstgrundlag, studieforhold, anden offentlig støtte, bopælsforhold mv. Med den endelige tildeling afgøres det således, hvor stort et beløb, den uddannelsessøgende har haft ret til i SU i løbet af det forgangne støtteår. Ligeledes kan SU, der er i det forgangne støtteår er udbetalt i ikke støtteberettigende måneder eller med for høj sats, kræves tilbage efter SU-lovens § 30 om foreløbig og endelig tildeling.

SU-lovens § 29, stk. 3, foreslås ændret som en konsekvens af, at lovforslagets § 11, nr. 3 og 4, hvor det foreslås, at det fremover er en grundlæggende betingelse for retten til SU, at den uddannelsessøgende ikke af politiet har fået frataget sit pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden, jf. § 2 e, stk. 1, eller er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, overtrædelse af § 114 j, stk. 1, eller overtrædelse af et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 2 f. Med den foreslåede ændring vil det fremgå af SU-lovens § 29, stk. 3, at foreløbige beløb, der er udbetalt for måneder, hvor den uddannelsessøgende ikke opfylder betingelsen i de foreslåede nye bestemmelser i §§ 2 e-f, kan kræves tilbagebetalt før endelig tildeling finder sted.

Til nr. 9

Med henblik på at sikre, at Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte kan træffe afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, og § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud i udpegede konfliktområder, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, er det nødvendigt, at styrelsen gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser mod en person, som formodes at modtage eller have modtaget SU i den relevante periode.

Det foreslås derfor fastsat i SU-lovens § 39 som nyt *stk. 7, 1. pkt.*, at politiet skal underrette Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte, hvis politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om modtager SU.

Det foreslås endvidere fastsat, at politiet skal underrette styrelsen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves, jf. den foreslåede bestemmelses 2. *pkt.* Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i SU-lovens § 2 e, stk. 2, jf. lovforslagets § 11, nr. 4, hvorefter den del af uddannelsesstøtten, der ikke er udbetalt som følge af en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, efterbetales, hvis afgørelsen omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, såfremt de øvrige støttebetingelser var opfyldt i perioden.

Det foreslås endelig fastsat i 3. pkt. i den foreslåede bestemmelse, at anklagemyndigheden skal underrette Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, og § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud i udpegede konfliktområder, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget SU. At der skal foreligge en endelig dom indebærer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel.

At politiet eller anklagemyndigheden skal have ”formodning” om, at den pågældende modtager SU, medfører, at politiet og anklagemyndigheden kan videregive ovennævnte oplysninger til Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager eller har modtaget SU. Det bemærkes, at en formodning hos anklagemyndigheden om, at den domfældte modtager eller har modtaget bestemte offentlige ydelser som udgangspunkt vil basere sig på de oplysninger, som er fremkommet under behandlingen af straffesagen, og at orienteringen vil skulle ske på det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.2.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12

Til nr. 1

For at få SVU skal den uddannelsessøgende opfylde en række betingelser, jf. SVU-lovens § 2, stk. 1, nr. 1-8. Eksempelvis skal den uddannelsessøgende som udgangspunkt være fyldt 25 år. Endvidere skal den uddannelsessøgende være beskæftiget uden offentligt tilskud som lønmodtager, selvstændig erhvervsdrivende eller medarbejdende ægtefælle, gennemgå en uddannelse, der giver ret til SVU, være studieaktiv (det vil sige have deltaget i uddannelsen og de dertil knyttede aktiviteter) og være tilmeldt folkeregistret i Danmark eller være dansk statsborger, tilhøre det danske mindretal i Sydslesvig eller i henhold til international overenskomst have ret til SVU på lige fod med danske statsborgere.

I den foreslåede nye § 14 b, stk. 1, 1. pkt. i SVU-loven, fastslås det, at retten til SVU bortfalder for den resterende del af uddannelsesforløbet, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den uddannelsessøgendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den uddannelsessøgende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Det bemærkes, at SVU også bortfalder for den resterende del af uddannelsesforløbet i strafunddragelsestilfælde, jf. herved bestemmelsen i SVU-lovens § 14 a, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse etablerer således hjemmel for Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte til at standse udbetalingen af SVU til uddannelsessøgende allerede fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod den pågældende og dermed allerede, mens den pågældende formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder. Det bemærkes, at politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod personer, der befinder sig i udlandet, alene kan ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. paslovens § 2, stk. 4, sidste pkt.

Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøttes afgørelse om at stoppe udbetalingen af SVU skal træffes

alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet (politiet kan kun træffe denne afgørelse efter rettens forhåndsgodkendelse). Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte vil desuden som udgangspunkt ikke skulle partshøre den uddannelsessøgende om, at styrelsen er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4. Der henvises nærmere til punkt 3.2.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøttes afgørelse om at standse udbetalingen af SVU kan inden 4 uger påklages til Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, der træffer den endelige administrative afgørelse om tildeling og tilbagebetaling af SVU, jf. SVU-lovens § 22, stk. 3.

Det foreslås i forlængelse heraf at fastslå i bestemmelsen i stk. 1, 2. *pkt.*, at udbetaling af SVU ophører med udgangen af den kalenderuge, hvor den uddannelsessøgende har fået inddraget sit pas.

Med den foreslåede bestemmelse i § 14 b, *stk.* 2, fastlægges det, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, omgøres administrativt, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, kan ansøgeren søge om at blive stillet som om, der ikke var sket bortfald af SVU, jf. stk. 1, såfremt betingelserne for tildeling i øvrigt var opfyldt i perioden.

Dette vil ske på baggrund af oplysninger fra politiet om, at afgørelsen er omgjort eller ophævet, jf. den i lovforslagets § 12, nr. 2, foreslåede pligt for politiet til at oplyse styrelsen om dette. Den uddannelsessøgende skal endvidere selv tilkendegive over for styrelsen, at denne ønsker at blive stillet som om, der ikke var sket bortfald af SVU.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ikke vil have opsættende virkning i forhold til Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøttes efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af SVU, hvorfor udbetalingen af ydelsen skal stoppes, selvom den uddannelsessøgende har klaget over politiets afgørelse.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Hvis den pågældende efterfølgende vender tilbage til Danmark, vil vedkommende kunne søge om igen at få udbetalt SVU. Med den foreslåede bestemmelse i § 14 b, *stk.* 3, vil det i den forbindelse være en betingelse for fornyet udbetaling af SVU, at den uddannelsessøgende dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Herudover vil de almindelige regler om ansøgning om SVU efter de almindelige regler herom i SVU-bekendtgørelsen finde anvendelse.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede bestemmelse i SVU-lovens § 14 c fastlægges det, at retten til SVU endvidere ophører i de uger, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller i de uger, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1. Styrelsen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af SVU for den

periode, den uddannelsessøgende er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser. Omfatter dommen en periode, der begynder midt i en ugen rejses der krav om tilbagebetaling af SVU, der er udbetalt fra og med den næstfølgende uge.

Dermed vil der også være hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte ydelser, som evt. ikke måtte være blevet standset, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel vil bl.a. sikre, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte områder, fordi f.eks. hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Reglen vil også kunne anvendes, hvis SVU til den pågældende person er ophørt som følge af en afgørelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, stk. 1, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i måneder, hvor udbetalingen af SVU ikke er bortfaldet.

Det bemærkes, at ydelserne vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Med henblik på at sikre, at Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte kan træffe afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, er det nødvendigt, at styrelsen gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser mod en person, som formodes at modtage eller have modtaget SVU i den relevante periode.

Det foreslås derfor fastsat i SVU-lovens § 20 a som nyt *stk. 2, 1. pkt.*, at politiet skal underrette Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte, hvis politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om modtager SVU.

Det foreslås endvidere fastsat, at politiet skal underrette styrelsen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves, jf. den foreslåede bestemmelses *2. pkt.* Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i SVU-lovens § 14 b, stk. 2, jf. lovforslagets § 12, nr. 1, hvorefter den uddannelsessøgende kan søge om at blive stillet som om, der ikke er sket bortfald af SVU, hvis afgørelsen omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse.

Det foreslås endelig fastsat i *3. pkt.* i den foreslåede bestemmelse, at anklagemyndigheden skal underrette Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget SVU, jf. den

foreslåede bestemmelse i SVU-lovens § 14 c. At der skal foreligge en endelig dom indebærer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel.

At politiet eller anklagemyndigheden skal have ”formodning” om, at den pågældende modtager uddannelsesstøtte, medfører, at politiet og anklagemyndigheden kan videregive ovennævnte oplysninger til Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager eller har modtaget SVU. Det bemærkes, at en formodning hos anklagemyndigheden om, at den domfældte modtager eller har modtaget bestemte offentlige ydelser som udgangspunkt vil basere sig på de oplysninger, som er fremkommet under behandlingen af straffesagen, og at orienteringen vil skulle ske på det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.2.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 13

Der udbetales for børn og unge under 18 år en skattefri børne- og ungeydelse, jf. lov om en børne- og ungeydelse § 1, stk. 1 og 2, hvis betingelserne i lovens § 2 er opfyldt. Som udgangspunkt udbetales børne- og ungeydelsen til barnets mor, jf. § 4. Andre ydelsesmodtagere kan eksempelvis være barnets far, hvis barnet bor hos ham, den person, som har taget barnet i pleje med henblik på adoption, eller barnet selv.

I den nye § 4 a, stk. 1, 1. pkt., foreslås det, at udbetaling af børne- og ungeydelse vil ophøre til ydelsesmodtageren, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af ydelsesmodtagerens pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at ydelsesmodtageren i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Den foreslåede bestemmelse etablerer således hjemmel og pligt for Udbetaling Danmark til at stoppe udbetalingen af børne- og ungeydelse allerede fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod den pågældende, og dermed allerede mens den pågældende formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder.

Det bemærkes, at politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod personer, der befinder sig i udlandet, alene vil kunne ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. paslovens § 2, stk. 4, sidste pkt.

Udbetaling Danmarks afgørelse om at stoppe udbetalingen af børne- og ungeydelse vil kunne træffes alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet (politiet kan kun træffe denne afgørelse efter rettens forhåndsgodkendelse). Udbetaling Danmark vil som udgangspunkt ikke skulle partshøre ydelsesmodtageren om, at Udbetaling Danmark er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4.

Udbetaling Danmarks afgørelse om at standse udbetalingen af børne- og ungeydelse kan inden 4 uger påklages til Ankenævnet, jf. § 6 i lov om en børne- og ungeydelse.

Af bestemmelsen i det foreslåede stk. 1, 2. *pkt.*, følger, at udbetaling af børneydelsen vil ophøre fra det kvartal, der følger efter kvartalet, hvor der er truffet afgørelse om pasinddragelse, og af stk. 1, 3. *pkt.*, følger, at udbetaling af ungeydelsen vil ophøre fra den måned, der følger efter måneden, hvor der er truffet afgørelse om pasinddragelse.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås ved bestemmelsen i § 4 a, *stk. 2*, at hvis udbetalingen er ophørt efter stk. 1, udbetales børne- og ungeydelsen til den person, som barnet bor hos. Udbetaling Danmark kan bestemme, at børne- og ungeydelsen skal udbetales til barnet selv, hvis det skønnes bedst for barnet.

Efter forslaget skal Udbetaling Danmark foretage en konkret vurdering af, hvem ydelsen skal udbetales til. Som udgangspunkt udbetales børne- og ungeydelsen til den person, som barnet bor hos. Hvis det skønnes bedst for barnet, kan Udbetaling Danmark bestemme, at børne- og ungeydelsen skal udbetales til barnet selv. Dette skal ske ud fra en vurdering af, hvad der er bedst for barnet. I denne vurdering kan inddrages de kriterier, der indgår i vurderingen efter § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungeydelse. Reglen administreres således bl.a. på grundlag af et skøn over barnets modenhed. Det vil også være af betydning, om forældrene fortsat forsørger barnet, og hvis da på hvilken måde.

Udbetalingen efter stk. 2 sker fra tidspunktet for udbetalingsophøret i medfør af stk. 1, 2. eller 3. *pkt.*, dvs. for så vidt angår udbetaling af børneydelse fra det kvartal, der følger efter det kvartal, hvor ydelsesmodtageren har fået inddraget sit pas, og for så vidt angår ungeydelse fra den måned, der følger efter måneden, hvor ydelsesmodtageren har fået inddraget sit pas.

Med bestemmelsen i § 4 a, *stk. 3*, foreslås det, at hvis en afgørelse om inddragelse af ydelsesmodtagerens pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, skal den del af børne- og ungeydelsen, der ikke er udbetalt til ydelsesmodtageren i medfør af stk. 1, ikke efterbetales.

Dette er begrundet i, at børne- og ungeydelsen, der ikke er udbetalt i medfør af stk. 1, i stedet vil blive udbetalt til den person, som barnet bor hos, eller til barnet eller den unge selv i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 4 a, *stk. 2*.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ikke vil have opsættende virkning i forhold til Udbetaling Danmarks efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af børne- og ungeydelse, hvorfor udbetalingen af børne- og ungeydelse vil kunne stoppes, selv om der er klaget over politiets afgørelse.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Hvis den pågældende efterfølgende vender tilbage til Danmark, vil der kunne søges om børne- og ungeydelse på ny. Med den foreslåede bestemmelse i § 4 a, *stk. 4, 1. pkt.*, vil det i den forbindelse være en betingelse for fornyet udbetaling af børne- og ungeydelse, at den, der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod, og som derfor har fået standset udbetalingen af ydelser efter den foreslåede bestemmelse i § 4 a, *stk. 1*, har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Ansøgning om udbetaling skal ske ved henvendelse til Udbetaling Danmark. Behandlingen af ansøgningen om igen at få udbetalt børne- og ungeydelse vil i øvrigt skulle ske i overensstemmelse med de eksisterende regler.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 4, 2. pkt., ophører udbetalingen efter stk. 2, når ydelsesmodtageren, der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod som nævnt i stk. 1 (dvs. som har fået inddraget sit pas, mens den pågældende formodes at befinde sig i udlandet) og som derfor har fået standset udbetalingen af ydelser efter den foreslåede bestemmelse i § 4 a, stk. 1, opnår fornyet udbetaling efter § 4 a, stk. 4, 1. pkt.

Med den foreslåede bestemmelse i § 4 b, stk. 1, 1. pkt., foreslås det, at udbetaling af børne- og ungeydelse vil ophøre, hvis politiet træffer afgørelse om pasinddragelse mod barnet, som børne- og ungeydelsen udbetales for, i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at barnet i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Dette gælder uanset, om ydelsen udbetales til barnet selv eller til en anden ydelsesmodtager i medfør af § 4 i lov om en børne- og ungeydelse.

Udbetaling af børneydelsen vil ophøre fra det kvartal, der følger efter kvartalet, hvor barnet har fået inddraget sit pas, mens udbetaling af ungeydelsen vil ophøre fra den måned, der følger efter måneden, hvor den unge har fået inddraget sit pas, jf. den foreslåede bestemmelse i § 4 b, stk. 1, 2. og 3. pkt.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.2.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med bestemmelsen i § 4 b, stk. 2, foreslås det, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, skal den del af børne- og ungeydelsen, der ikke er udbetalt, efterbetales, såfremt betingelserne for udbetaling af børne- og ungeydelse i øvrigt var opfyldt i perioden.

Efterbetalingen vil ske på baggrund af oplysninger fra politiet om, at afgørelsen er omgjort eller ophævet, jf. den foreslåede pligt i lovens § 4 d, stk. 1, for politiet til at oplyse Udbetaling Danmark om dette.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ikke vil have opsættende virkning i forhold til Udbetaling Danmarks efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af børne- og ungeydelse, hvorfor udbetalingen af børne- og ungeydelse vil kunne stoppes, selv om der er klaget over politiets afgørelse.

Der henvises til punkt 3.2.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Er udbetalingen til barnet ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for fornyet udbetaling af børne- og ungeydelse, at barnet, der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod fordi barnet har fået inddraget sit pas, mens barnet formodes at befinde sig i udlandet, har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet, jf. den foreslåede bestemmelse i § 4 b, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.2.3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med bestemmelsen i § 4 c, stk. 1, foreslås det, at der skal ske tilbagebetaling af børne- og ungeydelse udbetalt i den periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1.

Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af børne- og ungeydelse udbetalt i den periode, hvor den pågældende er dømt for overtrædelse af de i stk. 1 nævnte bestemmelser, jf. den foreslåede § 4 c, stk. 2.

Dermed vil der være hjemmel til at rette krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte ydelser, som evt. ikke måtte være blevet standset, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel vil bl.a. sikre, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte områder, fordi f.eks. hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Bestemmelsen vil også kunne anvendes, hvis der ikke er udbetalt børne- og ungeydelse i en vis periode som følge af, at der er truffet afgørelse mod den pågældende efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at barnet i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden, men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, stk. 1, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i en periode, hvor udbetalingen af børne- og ungeydelse ikke er ophørt.

Der vil alene kunne rejses krav om tilbagebetaling af børne- og ungeydelse, der vedrører perioden, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser. Har den pågældende eksempelvis befundet sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser i 42 dage, vil der kunne rejses krav om tilbagebetaling af børne- og ungeydelse udbetalt vedrørende disse 42 dage.

Det bemærkes, at ydelserne vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Ved bestemmelsens *stk. 3, 1. pkt.*, foreslås det, at hvis der er sket tilbagebetaling efter stk. 1, 1. pkt., skal børne- og ungeydelsen udbetales for perioden til den person, som barnet bor hos. Udbetaling Danmark kan bestemme, at børne- og ungeydelsen skal udbetales til barnet selv, hvis det skønnes bedst for barnet. Udbetaling Danmark vil således først skulle foretage udbetaling efter stk. 3, når Udbetaling Danmark har modtaget tilbagebetalingen.

Med henblik på at sikre at Udbetaling Danmark kan træffe afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, og § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud i udpegede konfliktområder, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf.

§ 5, stk. 1, er det nødvendigt, at Udbetaling Danmark gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser mod en ydelsesmodtager, der formodes at modtage eller have modtaget børne- og ungedydelse i den relevante periode. Ligeledes er det nødvendigt, at Udbetaling Danmark modtager sådanne oplysninger om et barn, der formodes at blive eller være blevet udbetalt børne- og ungedydelse for.

Det foreslås derfor fastsat som § 4 d, stk. 1, 1. pkt., i lov om en børne- og ungedydelse, at politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en ydelsesmodtager, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om, modtager eller har modtaget børne- og ungedydelse. I bestemmelsens 2. pkt. foreslås det fastsat, at den foreslåede bestemmelse i § 4 d, stk. 1, 1. pkt., om at politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, også finder anvendelse, hvis afgørelsen træffes over for barnet, som børne- og ungedydelsen udbetales for, og barnet samtidig formodes at befinde sig i udlandet.

Det foreslås endvidere fastsat, at politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod barnet, som børne- og ungedydelsen udbetales for, senere omgøres eller ophæves, jf. den foreslåede bestemmelses stk. 2. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 4 b, stk. 2, i lov om en børne- og ungedydelse, hvorefter den del af børne- og ungedydelsen, der ikke er udbetalt til barnet som følge af en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, efterbetales, hvis afgørelsen omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, såfremt de øvrige betingelser for ret til børne- og ungedydelse er opfyldt i perioden. Politiet vil derimod som følge af de foreslåede bestemmelser i § 4 a, stk. 2 og 3, jf. herom ovenfor, ikke skulle underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod en ydelsesmodtager (dvs. ikke til barnet, som børne- og ungedydelsen udbetales for), senere omgøres eller ophæves.

Det foreslås endelig fastsat som stk. 3, 1. pkt., i den foreslåede § 4 d, at anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud i udpegede konfliktområder, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget børne- og ungedydelse.

Tilsvarende foreslås det stk. 3, 2. pkt., at anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at der udbetales eller har været udbetalt børne- og ungedydelse for et barn, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud i udpegede konfliktområder, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1.

Til § 14

Formålet med lovforslaget er bl.a. bekæmpelse af terrorpropaganda ved blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere. Der er derfor behov for, at loven træder hurtigt i kraft. Det foreslås derfor i stk. 1, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Det foreslås endvidere i *stk.* 2, at lovens §§ 2-13 ikke finder anvendelse for afgørelser om inddragelse af pas, der er truffet inden lovens ikrafttræden, og domme, der vedrører forhold begået inden lovens ikrafttræden.

De foreslåede bestemmelser i §§ 2-13 indebærer for det første, at udbetaling af de omfattede offentlige ydelser vil skulle standses, hvis politiet træffer afgørelse om pasinddragelse mod en person, som formodes at befinde sig i udlandet som fremmedkriger. De foreslåede bestemmelser i §§ 2-13 indebærer for det andet, at de udbetalte offentlige ydelser vil kunne kræves tilbagebetalt, hvis en person er dømt som fremmedkriger efter en række nærmere opregnede bestemmelser i straffeloven og pasloven.

Den foreslåede bestemmelse i § 14, stk. 2, indebærer bl.a. , at de foreslåede regler i §§ 2-13 kun finder anvendelse på ydelsesmodtagere, der efter lovens ikrafttræden befinder sig i udlandet i strid med de pågældende bestemmelser.

Til § 15

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.

Det følger af bestemmelsen, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1257 af 13. oktober 2016, som ændret ved lov nr. 1725 af 27. december 2016, § 2 i lov nr. 1721 af 27. december 2016 og § 4 i lov nr. 80 af 24. januar 2017, foretages følgende ændring:

1. Overskriften til kapitel 71 affattes således:

Kapitel 71

»Kapitel 71

*Indgreb i meddelelshemmeligheden, observation, dataaf-
læsning og forstyrrelse eller afbrydelse af radio-
eller telekommunikation*

*Indgreb i meddelelshemmeligheden, observation, dataaf-
læsning, forstyrrelse eller afbrydelse af radio- eller telekom-
munikation og blokering af hjemmesider«.*

2. Efter § 791 c indsættes i *kapitel 71*:

»§ 791 d. Der kan ske blokering af hjemmesider, hvis der er grund til at antage, at der fra hjemmesiden begås en overtrædelse af straffelovens §§ 114-114 i, 119 eller 119 a.

Stk. 2. Afgørelse om blokering af en hjemmeside træffes af retten ved kendelse efter politiets begæring. I kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt. Kendelsen kan til enhver tid omgøres.

Stk. 3. Blokering må ikke foretages, såfremt indgrebet står i misforhold til sagens betydning og den ulempe, som indgrebet må antages at medføre.

Stk. 4. Det påhviler udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og administratorer af internetdomæner at bistå politiet ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2. Afviser udbyderen eller administratoren uden lovlig grund at bistå politiet, finder bestemmelsen i § 178 tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Fremsætter den, mod hvem indgrebet retter sig, anmodning herom, skal politiet snarest muligt forelægge sagen for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes.«

§ 2

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1239 af 13. oktober 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 34 indsættes som *stk. 4*:

§ 34. ---

Stk. 2-3. ---

§ 46 b. Politiet eller kriminalforsorgen skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen om unddragelsen, når myndigheden får formodning om, at en person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. § 46 a, stk. 1, eller straffuldbyrkelse, jf. § 46 a, stk. 2, samtidig modtager pension. For personer med bopæl i udlandet skal Udbetaling Danmark underrettes.

»*Stk. 4.* Er udbetaling af pension ophørt, jf. § 46 b, genoptages udbetalingen med virkning fra det tidspunkt, hvor personen har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.«

2. § 46 b ophæves og i stedet indsættes:

»**§ 46 b.** Udbetaling af pension ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Udbetaling af pension ophører efter stk. 1 med virkning fra politiets afgørelse. Fik personen inden pasinddragelsen sin pension udbetalt forud, udbetales pensionen indtil udgangen af den måned, hvor politiet traf afgørelsen.

Stk. 3. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af pensionen, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af pension var opfyldt i perioden.

§ 46 c. En pensionist har ikke ret til pension i en periode, hvor personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, personen ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af pension for de dage, hvor pensionisten er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.

§ 46 d. Politiet eller kriminalforsorgen skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen om unddragelsen, når myndigheden får formodning om, at en person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. § 46 a, stk. 1, eller straffuldbyrkelse, jf. § 46 a, stk. 2, samtidig modtager pension. For personer med bopæl i udlandet skal Udbetaling Danmark underrettes.

Stk. 2. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager pension. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.

Stk. 3. Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114

j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget pension.«

§ 3

I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1240 af 13. oktober 2016, foretages følgende ændringer:

§ 34. ---

Stk. 2-3. ---

§ 45 b. Politiet eller kriminalforsorgen skal underrette Udbetaling Danmark og kommunalbestyrelsen om unddragelsen, når myndigheden får formodning om, at en person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. § 45 a, stk. 1, eller straffuldbyrkelse, jf. § 45 a, stk. 2, samtidig modtager pension. For personer med bopæl i udlandet skal Udbetaling Danmark underrettes.

1. I § 34 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Er udbetaling af pension ophørt, jf. § 45 b, genoptages udbetalingen med virkning fra det tidspunkt, hvor personen har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.«

2. § 45 b ophæves og i stedet indsættes:

»**§ 45 b.** Udbetaling af pension ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Udbetaling af pension ophører efter stk. 1, med virkning fra politiets afgørelse. Fik personen inden pasinddragelsen sin pension udbetalt forud, udbetales pensionen indtil udgangen af den måned, hvor politiet traf afgørelsen.

Stk. 3. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af pensionen, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af pension var opfyldt i perioden.

§ 45 c. En pensionist har ikke ret til pension i en periode, hvor personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, personen ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af pension for de dage, hvor pensionisten er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.

§ 45 d. Politiet eller kriminalforsorgen skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen om unddragelsen, når myndigheden får formodning om, at en person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. § 45 a, stk. 1, eller straffuldbyrkelse, jf. § 45 a, stk. 2, samtidig modtager pension. For personer med bopæl i udlandet skal Udbetaling Danmark underrettes.

Stk. 2. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for

§ 62. Der kan kun udbetales dagpenge til et medlem, som står til rådighed for arbejdsmarkedet, jf. dog stk. 3. Det er en betingelse for at være til rådighed, at medlemmet

1-3) ---

4) kan og vil deltage i kontaktførelse, herunder i samtaler i jobcenteret og hos en anden aktør, og i aftalte aktiviteter og tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og

5) giver jobcenteret de oplysninger, som er nødvendige for, at medlemmet kan henvises til arbejde og gives tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 2-5. ---

en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager pension. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.

Stk. 3. Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen, når anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget pension.«

§ 4

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 128 af 31. januar 2017, som ændret ved § 2 i lov nr. 173 af 20. februar 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 62, stk. 1, nr. 4, ændres »beskæftigelsesindsats, og« til: »beskæftigelsesindsats,«.

2. I § 62, stk. 1, nr. 5, ændres »beskæftigelsesindsats.« til: »beskæftigelsesindsats, og«.

3. I § 62, stk. 1, indsættes som nr. 6:
»6) har bopæl og opholder sig i Danmark.«

4. I § 62 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Politiet skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for et medlem, som politiet har formodning om modtager dagpenge eller feriedagpenge, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Politiet skal endvidere underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves. Anklagemyndigheden skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at et medlem, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget dagpenge eller feriedagpenge.«

Stk. 4-7 bliver herefter stk. 5-8.

Stk. 6. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering skal videregive underretninger, jf. stk. 4 og 5, til medlemmets arbejdsløshedskasse.

Stk. 7. ---

§ 74 n. ---

Stk. 2-11. ---

5. I § 62, *stk. 6*, der bliver *stk. 7*, ændres »*stk. 4 og 5*,« til: »*stk. 4-6*,«.

6. I § 74 *n* indsættes efter *stk. 3* som nye stykker:

»*Stk. 4.* Efterløn kan ikke udbetales, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af et medlems pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Efterløn kan udbetales på ny, når medlemmet har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Stk. 5. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af efterlønnen, der ikke er udbetalt, jf. *stk. 4*, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af efterløn var opfyldt i perioden.

Stk. 6. Et medlem har ikke ret til at få udbetalt efterløn for en periode, hvor medlemmet ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, medlemmet ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Arbejdsløshedskassen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af efterløn for den periode, hvor medlemmet er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.

Stk. 7. Politiet skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for et medlem, som befinder sig i udlandet og som politiet får formodning om samtidig modtager efterløn. Politiet skal endvidere underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves. Anklagemyndigheden skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at et medlem, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget efterløn.»

Stk. 4-12 bliver herefter *stk. 8-16*.

§ 75 h. ---

Stk. 2-6. ---

7. I § 75 *h* indsættes efter *stk. 5* som nye stykker:

»*Stk. 6.* Uanset bestemmelserne i *stk. 3 og 4* har et medlem ikke ret til feriedagpenge, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller

forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 7. Omgøres en afgørelse om inddragelse af medlemmets pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales de feriedagpenge, der er tilbagebetalt af medlemmet eller ikke er udbetalt, jf. stk. 6, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af feriedagpenge var opfyldt i perioden.

Stk. 8. Uanset bestemmelserne i stk. 3 og 4 har et medlem ikke ret til feriedagpenge for en periode, hvor medlemmet ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, medlemmet ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat efter paslovens § 2 b, stk. 1. Arbejdsløshedskassen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af feriedagpenge for den periode, hvor medlemmet er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 9.

§ 5

I barselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 571 af 29. april 2015, som ændret ved § 6 i lov nr. 624 af 8. juni 2016, § 2 i lov nr. 1413 af 30. november 2016 og § 1 i lov nr. 288 af 29. marts 2017, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 49 indsættes:

»§ 49 a. En person har ikke ret til barselsdagpenge i en periode, hvor personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, personen ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b.

Stk. 2. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af barselsdagpenge udbetalt til personen for den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af de i stk. 1 nævnte bestemmelser.«

2. Efter § 53 indsættes i *kapitel 12*:

»§ 53 a. Udbetaling af barselsdagpenge ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, udbetaler Udbetaling Danmark barselsdagpenge for den periode, hvor der ikke er udbetalt barselsdagpenge, mens personens pas var

inddraget, jf. stk. 1, såfremt de øvrige betingelser for udbetaling af barselsdagpenge var opfyldt i perioden.

§ 53 b. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager barselsdagpenge. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark, hvis denne afgørelse senere omgøres eller ophæves.

Stk. 2. Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget barselsdagpenge.«

§ 6

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1032 af 23. juni 2016, som ændret ved § 5 i lov nr. 624 af 8. juni 2016 og § 3 i lov nr. 288 af 29. marts 2017, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 71 indsættes:

»**§ 71 a.** En person har ikke ret til sygedagpenge fra kommunen i en periode, hvor personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b.

Stk. 2. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af sygedagpenge udbetalt til personen for den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af de i stk. 1 nævnte bestemmelser.«

2. Efter § 76 indsættes i *kapitel 27*:

»**§ 76 a.** Udbetaling af sygedagpenge ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, udbetaler kommunen sygedagpenge i den periode, hvor der ikke er udbetalt, mens personens pas var inddraget, jf. stk. 1, såfremt de øvrige betingelser for udbetaling af sygedagpenge var opfyldt i perioden.

§ 76 b. Politiet skal underrette kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslo-

vens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som politiet får formodning om samtidig modtager sygedagpenge. Politiet skal endvidere underrette kommunen, hvis denne afgørelse senere omgøres eller ophæves.

Stk. 2. Anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget sygedagpenge.«

§ 7

I lov om fleksydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 17. september 2015, som ændret ved § 7 i lov nr. 624 af 8. juni 2016, foretages følgende ændring:

§ 22. ---

Stk. 2-8. ---

1. I § 22 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»*Stk. 3.* Fleksydelse kan ikke udbetales, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Udbetaling af fleksydelse genoptages med virkning fra det tidspunkt, hvor personen har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Stk. 4. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af fleksydelsen, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 3, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af fleksydelse var opfyldt i perioden.

Stk. 5. En person har ikke ret til at få udbetalt fleksydelse for en periode, hvor personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.

Stk. 6. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager fleksydelse. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves. Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, §

114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget fleksydelse.»

Stk. 3-8 bliver herefter stk. 7-12.

§ 8

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 269 af 21. marts 2017, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 10 a indsættes i *kapitel 3*:

»§ 10 b. Retten til ydelser efter denne lov ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Retten til ydelser efter loven ophører på tidspunktet for politiets afgørelse.

Stk. 2. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af ydelsen, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, såfremt de øvrige betingelser for udbetaling af ydelsen var opfyldt i perioden.

Stk. 3. Er en ydelse efter denne lov ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for igen at kunne indgive ansøgning om hjælp, at personen har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

§ 10 c. En person har ikke ret til ydelser efter denne lov i en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i den periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1.

§ 10 d. Politiet skal underrette kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager ydelser efter denne lov. Kommunen skal træffe afgørelse om ophør af hjælp straks efter politiets underretning. Politiet skal endvidere underrette kommunen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.

Stk. 2. Anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget ydelser efter denne lov.

§ 91. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling,

1-2) ---

3) når en person har modtaget hjælp efter § 12, stk. 2, og efterfølgende får udbetalt uddannelsesstøtte efter SU-loven, der dækker samme tidsrum, eller

4) når en person er omfattet af en sanktion efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

§ 10 e. Opholdskommunen kan forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 10 b og 10 c, når en person søger om integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren. Opholdskommunen skal uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.«

2. I § 91, stk. 1, nr. 3, udgår: »eller«.

3. I § 91, stk. 1, nr. 4, ændres »lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.« til: »lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., eller«.

4. I § 91, stk. 1, indsættes som nr. 5:

»5) når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1.«

§ 9

I lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 174 af 24. februar 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 296 af 22. marts 2016, § 3 i lov nr. 628 af 8. juni 2016 og § 9 i lov nr. 665 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 5 indsættes før overskriften før § 6:

»§ 5 a. Ansøgeren har ikke ret til boligstøtte, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at ansøgeren i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. En person medregnes ikke i husstanden, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Har ansøgeren ikke ret til boligstøtte efter stk. 1, bortfalder boligstøtten for hele husstanden, medmindre der er en anden ansøger i husstanden.

Stk. 3. Udbetaling Danmark skal ved afgørelse om bortfald af boligstøtte vejlede husstandens øvrige medlemmer om muligheden for at søge boligstøtte.

Stk. 4. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af boligstøtten, der ikke er udbetalt under ophøret, jf.

stk. 1, hvis de øvrige betingelser for boligstøtte var opfyldt i perioden.

Stk. 5. Ved omgørelse efter stk. 4, skal den boligstøtte, der er betalt for meget til husstanden under ophøret tilbagebetales, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Stk. 6. Er udbetaling af boligstøtte bortfaldet eller er boligstøtten omberegnet, er det en betingelse for fornyet ret til eller omberegning af boligstøtten, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet. Har boligstøtten været bortfaldet, skal der ansøges om boligstøtte på ny.

Stk. 7. Ansøgeren har ikke ret til boligstøtte, og ansøgeren og personen medregnes ikke i husstanden i en periode, hvor ansøgeren eller personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af boligstøtte for de dage, ansøgeren eller personen er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.«

2. Efter § 52 indsættes i *kapitel 9*:

»*Underretning om inddragelse af pas m.v.*

§ 53. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager boligstøtte. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.

Stk. 2. Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget boligstøtte.«

§ 10

I lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 1095 af 7. oktober 2014, som ændret ved § 4 i lov nr. 574 af 10. juni 2014 og § 1 i lov nr. 999 af 30. august 2015, foretages følgende ændringer:

1. Efter kapitel 2 b indsættes:

»Kapitel 2 c

Ophør af ret til tilskud efter loven

§ 10 h. Udbetaling af tilskud efter §§ 2-4 og 10 a ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at det barn, som tilskuddet tilkommer, i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Udbetaling af tilskud efter §§ 10 b-d ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at en forælder, som tilskuddet tilkommer, i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 3. Udbetalingen af tilskud ophører efter stk. 1 og 2 med virkning fra det kvartal, der følger efter det kvartal, hvor politiet traf afgørelse. Udbetales tilskuddet månedsvis, ophører udbetalingen ved udgangen af den måned, hvor personen har fået inddraget sit pas.

Stk. 4. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af tilskuddet, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1 eller 2, hvis tilskuddet ikke er udbetalt til en anden, jf. §§ 8 og 9, og de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Stk. 5. Er udbetalingen af børnetilskuddet ophørt efter stk. 1 eller 2, er det en betingelse for fornyet ret til udbetaling af børnetilskud, at den, som tilskuddet tilkommer, har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

§ 10 i. Der skal ske tilbagebetaling af børnetilskud efter §§ 2-4 og 10 a, som er udbetalt i perioder, hvor barnet ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1.

Stk. 2. Der skal ske tilbagebetaling af tilskud efter §§ 10 b-d, som er udbetalt i perioder, hvor forælderen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1.

Stk. 3. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af tilskud for den periode, barnet eller forælderen er dømt for overtrædelse af de i stk. 1 og 2 nævnte bestemmelser.

§ 10 j. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af

paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for et barn eller en forælder, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager tilskud efter §§ 2-4, eller 10 a-d. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.

Stk. 2. Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget tilskud efter §§ 2-4 eller 10 a-d.«

2. Efter § 12 indsættes:

»§ 12 a. Bidrag udbetales ikke forskudsvis til den person, der er berettiget til at kræve bidraget fastsat, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen deltager i aktiviteter i udlandet, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Udbetalingen ophører efter stk. 1 med virkning fra den bidragsperiode, som følger efter den periode, hvor personen har fået inddraget sit pas.

Stk. 3. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af bidraget, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetalingen var opfyldt i perioden.

Stk. 4. Har udbetaling af bidrag været ophørt efter stk. 1, genoptages udbetalingen med virkning fra det tidspunkt, hvor personen har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

§ 12 b. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en bidragsmodtager, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om får udbetalt børnebidrag forskudsvis. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.«

§ 11

I SU-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 39 af 15. januar 2014, som ændret ved § 1 i lov nr. 521 af 26. maj 2014, § 1 i lov nr. 633 af 12. maj 2015, § 42 i lov nr. 628 af 8. juni 2016, § 22 i lov nr. 1746 af 27. december 2016 og § 23 i lov nr. 285 af 29. marts 2017, foretages følgende ændringer:

§ 2. Uddannelsessøgende kan efter ansøgning få uddannelsesstøtte, når de

1-3) ---

4) opfylder betingelserne i §§ 2 a og 2 b og, hvis de søger uddannelsesstøtte til uddannelse i udlandet, tillige § 2 c og

5) ikke bevidst har unddraget sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, jf. § 2 d.

Stk. 2. ---

1. I § 2, stk. 1, nr. 4, ændres »§ 2 c og« til: »§ 2 c.«.

2. I § 2, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 2 d.« til: »§ 2 d, og«.

3. I § 2, stk. 1, indsættes som nr. 6:

»6) ikke har mistet retten til uddannelsesstøtte efter §§ 2 e og 2 f.«

4. Efter § 2 d indsættes i *kapitel 1*:

»§ 2 e. Retten til uddannelsesstøtte ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af en uddannelsessøgendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den uddannelsessøgende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Udbetaling af uddannelsesstøtte ophører fra den måned, der følger efter måneden, hvor den uddannelsessøgende har fået inddraget sit pas.

Stk. 2. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af uddannelsesstøtten, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, såfremt de øvrige støttebetingelser var opfyldt i perioden.

Stk. 3. Er uddannelsesstøtte ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for fornyet udbetaling af uddannelsesstøtte, at den uddannelsessøgende har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

§ 2 f. En uddannelsessøgende har ikke ret til uddannelsesstøtte i de måneder, hvor den pågældende er dømt for at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i de måneder, den uddannelsessøgende er dømt for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Styrelsen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af uddannelsesstøtte for den periode, den uddannelsessøgende er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.«

§ 24. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Højeste fribeløb udgør 35.180 kr. (2013-niveau) for hver måned i støtteåret eller uddannelsesperioden, hvor den uddannelsessøgende

1-6) ---

7) ikke kan få stipendium til en ny ungdomsuddannelse, jf. regler fastsat i medfør af § 13, stk. 2, nr. 2, litra a, eller

5. I § 24, stk. 3, nr. 7, udgår: »eller«.

8) ikke kan få stipendium og studielån som følge af bestemmelserne i § 2 d, stk. 1 og 2.

Stk. 4-11. ---

§ 29. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Foreløbige beløb, der er udbetalt for måneder, hvor den uddannelsessøgende ikke opfylder betingelserne i §§ 2-2 d, 8, 10 a, 10 b, 11 og 14, § 19, stk. 3 og 4, og § 25 og § 38 c, stk. 3, kan kræves tilbagebetalt, før den endelige tildeling finder sted.

Stk. 4. ---

§ 39. ---

Stk. 2-10. ---

6. I § 24, stk. 3, nr. 8, ændres »§ 2 d, stk. 1 og 2.« til: »§ 2 d, stk. 1 og 2, eller«.

7. I § 24, stk. 3, indsættes som nr. 9:

»9) ikke kan få stipendium eller slutlån som følge af bestemmelserne i § 2 e, stk. 1, og § 2 f.«

8. I § 29, stk. 3, ændres »§§ 2-2 d,« til: »§§ 2-2 f,«.

9. I § 39 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»*Stk. 7.* Politiet skal underrette styrelsen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager uddannelsesstøtte. Politiet skal endvidere underrette styrelsen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves. Anklagemyndigheden skal underrette styrelsen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget uddannelsesstøtte.«

Stk. 7-10 bliver herefter stk. 8-11.

§ 12

I lov om statens voksenuddannelsesstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 694 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 14 a indsættes:

»§ 14 b. Retten til SVU bortfalder for den resterende del af uddannelsesforløbet, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af en uddannelsessøgendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Bortfald af SVU sker med udgangen af den kalenderuge, hvor den uddannelsessøgende har fået inddraget sit pas.

Stk. 2. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, kan ansøgeren søge om at blive stillet som om, der ikke var sket bortfald af SVU, jf. stk. 1, såfremt betingelserne for tildeling i øvrigt var opfyldt i perioden.

Stk. 3. Er SVU ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for fornyet udbetaling af SVU, at den uddannelsessøgende har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

§ 14 c. En uddannelsessøgende har ikke ret til SVU i de uger, hvor den uddannelsessøgende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i de uger, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Styrelsen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af SVU for den periode, den uddannelsessøgende er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.«

§ 20 a. ---

2. I § 20 a indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Politiet skal underrette styrelsen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager SVU. Politiet skal endvidere underrette styrelsen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves. Anklagemyndigheden skal underrette styrelsen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget SVU.«

§ 13

I lov om en børne- og ungeydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 609 af 3. juni 2016, foretages følgende ændring:

1. Efter § 4 indsættes før overskriften før § 5:

»**§ 4 a.** Udbetaling af børne- og ungeydelse til ydelsesmodtageren ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af ydelsesmodtagerens pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at ydelsesmodtageren i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Udbetaling af børneydelse ophører fra det kvartal, der følger efter det kvartal, hvor ydelsesmodtageren har fået inddraget sit pas. Udbetaling af ungeydelse ophører fra den måned, der følger efter måneden, hvor ydelsesmodtageren har fået inddraget sit pas.

Stk. 2. Er udbetalingen ophørt efter stk. 1, udbetales børne- og ungeydelsen til den person, som barnet bor hos. Udbetaling Danmark kan bestemme, at børne- og ungeydelsen skal udbetales til barnet selv, hvis det skønnes bedst for barnet.

Stk. 3. Omgøres en afgørelse om inddragelse af ydelsesmodtagerens pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4,

eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales børne- og ungedydsen, der ikke er udbetalt til ydelsesmodtageren under ophøret, jf. stk. 1, ikke.

Stk. 4. Er udbetalingen ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for fornyet udbetaling af børne- og ungedydelse til ydelsesmodtageren, der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod som nævnt i stk. 1, at denne har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet. Udbetaling efter stk. 2 ophører, når ydelsesmodtageren, der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod som nævnt i stk. 1, opnår fornyet udbetaling efter 1. pkt.

§ 4 b. Udbetaling af børne- og ungedydelse ophører, hvis politiet træffer afgørelse om pasinddragelse mod barnet, som børne- og ungedydsen udbetales for, i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at barnet i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Udbetaling af børneydelse ophører fra det kvartal, der følger efter det kvartal, hvor barnet har fået inddraget sit pas. Udbetaling af ungedydelse ophører fra den måned, der følger efter måneden, hvor den unge har fået inddraget sit pas.

Stk. 2. Omgøres en afgørelse om inddragelse af barnets pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales børne- og ungedydsen, der ikke er udbetalt til barnet under ophøret, jf. stk. 1, såfremt betingelserne for udbetaling af børne- og ungedydelse i øvrigt var opfyldt i perioden.

Stk. 3. Er udbetalingen ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for fornyet udbetaling af børne- og ungedydelse, at barnet, der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod som nævnt i stk. 1, har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

§ 4 c. Der skal ske tilbagebetaling af børne- og ungedydelse udbetalt i en periode, for hvilken ydelsesmodtageren ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i den periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. 1. pkt. gælder tilsvarende, hvis barnet, som børne- og ungedydsen udbetales for, dømmes efter de nævnte bestemmelser.

Stk. 2. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af børne- og ungedydelse udbetalt til personen i den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af de i stk. 1 nævnte bestemmelser.

Stk. 3. Er der sket tilbagebetaling efter stk. 1, 1. pkt., udbetales børne- og ungedydsen for perioden til den person, som barnet bor hos. Udbetaling Danmark kan bestemme, at børne- og ungedydsen skal udbetales til barnet selv, hvis det skønnes bedst for barnet.

§ 4 d. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en ydelsesmodtager, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om modtager eller har modtaget børne- og ungeydelse. 1. pkt. gælder tilsvarende, hvis afgørelsen om pasinddragelse træffes mod barnet, som børne- og ungeydelsen udbetales for.

Stk. 2. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod barnet, som børne- og ungeydelsen udbetales for, senere omgøres eller ophæves.

Stk. 3. Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en ydelsesmodtager, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget børne- og ungeydelse. 1. pkt. gælder tilsvarende, hvis barnet, som børne- og ungeydelsen udbetales for, dømmes efter de nævnte bestemmelser.«

§ 14

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Lovens §§ 2-13 finder ikke anvendelse for afgørelser om inddragelse af pas, der er truffet inden lovens ikrafttræden, og domme, der vedrører forhold begået inden lovens ikrafttræden.

§ 15

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.